

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Інтерв'ю

Юрій Андрухович: «Коли суспільство очікує поета–пророка, це означає, що у нас відібрали свободу»

▶ СТОР. 8

Вісті з Олімпіади

Погляд з–за Ла–Маншу

▶ СТОР. 12

Офіційно

Закон України Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік»

▶ СТОР. 14—23

№ 142 (5392) СУБОТА, 4 СЕРПНЯ 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Назву «міліція» замінять на «поліція»

У **Комітеті Верховної Ради з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності** опрацьовується 149 законопроектів. Серед них — проект закону «Про поліцію». Авторами законопроекту, народними депутатами від Партії регіонів Василем Грицаком та Валерієм Коновалюком, запропоновано замінити назву «міліція» на «поліція». Адже згідно з етимологічними джерелами слово «міліція» означає нерегулярні збройні формування, які використовуються в тому числі і для підтримки громадського порядку, що формуються з добровольців і не входять до складу офіційної системи державних правоохоронних органів.

▶ СТОР. 2

Гоп–стоп відпустка

Ви відпочиваєте — грабіжники працюють

У літній період в Україні на 65—70 процентів зростає кількість квартирних крадіжок. Про це вчора під час прес-конференції розповів старший уповноважений з особливо важливих справ департаменту карного розшуку Міністерства внутрішніх справ Іван Максимчук. У зоні найбільшого ризику — кияни. У столиці — найвищий у країні рівень добробуту, тому сюди їдуть не лише ті, хто шукає кращої долі та зарплати, а й злодії. Для порівняння: цього року в Києві було скоєно 2340 квартирних крадіжок, а в Чернівецькій області — 133. Звичайно, найлегше грабувати помешкання, коли там немає господарів. Тому літо — своєрідні жнива для таких злочинців. Проте способи убезпечити себе й своє житло все ж існують, і про них варто пам'ятати.

▶ СТОР. 4

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

З такими меценатами і вороги не потрібні

Історико–археологічний музей трипільської культури «Прадавня Аратта — Україна» — під загрозою знищення

Два тижні тому всіх його робітників невідомі люди силоміць вивели на вулицю. Ключі від музею забрали і досі ані відвідувачі, ані його співробітники не можуть потрапити до будівлі. Пізніше з'ясувалась причина таких подій: один із засновників музею продав приміщення. А новий «власник» показово порадив усім, хто ще донедавна там працював, збирати свої «горщики» і йти на вихід.

— Перипетії довкола музею розпочалися 21 липня. Того суботнього вечора кілька невідомих осіб, озброєних спецзасобами, приїхали не на екскурсію, а на силовий захват, — пригадує директор музею Олександр Поліщук. Тоді, власне, він і дізнався, що приміщення очолюваного ним музею вже продано.

▶ СТОР. 9

Я ВАМ ПИШУ...

Швидкісні, як черепахи

Нещодавно їхав із Києва до Вінниці потягом № 49 «Київ–Трускавець». З виїздом зі столиці запізнилися на 35 хвилин(!). Далі на «швидкий» хід швидкісного потяга (саме такий він за вартістю квитка) вплинула тривала зупинка у Фастові.

Коли виходив з вагона, чув, як провідник розповідав про несправний локомотив. Поки стояли в Києві і Фастові, звернув увагу на оголошення на вокзалі, що так само запізнювалися й деякі інші поїзди. Як можна виправдати черепашачу швидкість швидкісних поїздів?

Іван ПАНАСЮК, пенсіонер.

Вінниця.

ПОДІЇ

Не йдемо у перший клас

Майже 70 шкіл Львівщини цього року можуть залишитись без першого класу. Про це повідомив заступник начальника обласного управління освіти Роман Бабій. Причому в частині навчальних закладів не буде не лише першого, а й другого класу — минулого року у 73 школах області виникла та сама проблема. За словами чиновника, йдеться переважно про сільські школи.

▶ СТОР. 4

Виграли в лотерею п'ять мільйонів гривень

У Вінниці додалося мільйонерів. Молоде подружжя (обом ще не виповнилося тридцяти), розрахувавшись у супермаркеті за покупки, придбало кілька лотерейних квитків, які продавали поруч за столиком. Парі запропонували взяти участь у новій акції «Відпочинок для мільйонерів». Вони саме готувалася до відпустки. Придбали п'ять квитків, кожен вартістю десять гривень. Один виявився щасливим: вони виграли п'ять мільйонів гривень! Факт виграшу такої суми підтвердив керівник представництва «Молодьспортлото» у Вінниці Дмитро Очеретнюк. За його словами, подружжя вже оформило документи.

▶ СТОР. 4

Почали курсувати автобуси для інвалідів

У Криму на маршрути випущено 23 автобуси, пристосовані для перевезення людей з обмеженими можливостями. Про це повідомив заступник голови Республіканського комітету АРК з транспорту і зв'язку Микола Дручінін під час онлайн-прес-конференції в Сімферополі. Він уточнив, що автобуси курсують на шести нових маршрутах у напрямку Керчі, Севастополя та Бахчисарайського району. До цього чотири такі автобуси були тільки в Сімферополі, **інформує наш власкор Роман ЧЕРЬОМУХІН.**

КОРОТКО

■ «Укравтодор» звертається до автомобільних перевізників із проханням змінити графіки перевезень вантажів із переорієнтацією їх роботи на нічний час, оскільки за спекотної погоди на асфальтобетонному покритті швидко утворюється колійність, наплив, зсуви та інші деформації **(УНН).**

■ Кабінет Міністрів рекомендує головам обласних державних адміністрацій приймати рішення щодо зміщення початку сезону полювання на пернату дичину в областях залежно від класу пожежної небезпеки, **повідомляє пресслужба КМУ.**

■ Більше 400 будинків залишилися без світла в Харкові через сильний вітер. У Жовтневому та Ленінському районах знеструмлено 15 двоповерхових будинків та 12 дев'ятиповерхівок. Від шквального вітру та зливи впала електроопора, зафіксовано понад 30 обривів електромереж **(5 канал).**

З початку року до зведеного бюджету України сплачено 161,1 млрд. грн. (ДПСУ)

Назву «міліція» замінять на «поліція»

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Натомість слово «поліція» означає систему державних служб і органів, котрі професійно виконують функції з охорони громадського порядку, боротьби зі злочинністю. Тому, на думку парламентаріїв, це слово найбільше відповідає статусу та завданням органу, який нині називається міліція. А ще така зміна назви відповідає європейським стандартам.

Згідно з документом, на службу до поліції можуть бути прийняті громадяни України віком від 18 до 35 років незалежно від статі, раси, національності, походження, майнового стану, релігійних переконань. Також вони повинні володіти державною мовою, мати освіту не нижче повної середньої і за своїми особистими та діловими якостями, фізичною підготовкою виконувати відповідні обов'язки. До вищих навчальних закладів поліції можуть бути прийняті громадяни України, котрим станом на 31 грудня року вступу до навчального закладу виповниться 17 років та які мають повну середню освіту.

Залежно від наявного спеціального звання проектом визначено граничний вік перебування співробітників поліції на службі.

Законопроект «Про поліцію» складається з десяти розділів та прикінцевих положень і містить 75 статей. Зокрема, в першому розділі даються визначення та завдання поліції, а також правова основа її діяльності. У другому — встановлено принципи діяльності поліції. А це дотримання прав та свобод людини і громадянина, законність, безперервність, відкритість та прозорість, відповідальність тощо. Третій — присвячений повноваженням поліції.

Нагадаємо, нині основними нормативно-правовими актами, що регламентують діяльність міліції, є Закон «Про міліцію», прийнятий 20 грудня 1990 року, та Положення про проходження служби рядовим і начальницьким складом органів внутрішніх справ Української РСР, затвердженим Постановою Кабінету Міністрів УРСР від 31 липня 1991 року.

Вл. інф.

ДОСЛІВНО

Народний депутат Валерій КОНОВАЛЮК:

«У тих країнах, де реформу вже провели, робота органів внутрішніх справ значно покращилася. Зокрема, в Росії поліцейські отримують зарплату в чотири рази більшу, ніж їхні українські колеги».

Заступник голови Комітету з питань національної безпеки і оборони Валентин Зубов та помічник народного депутата Сергій Гордієнко під час підготовки до розгляду у Верховній Раді проекту закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань військової служби, соціального захисту військовослужбовців, осіб, звільнених з військової служби, та членів їх сімей.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Почали знімати фільм про Андрія Малишка

А в листопаді громадськість відзначить 100-річчя від дня його народження

У Києві зібрався на своє чергове засідання оргкомітет із вшанування 100-річного ювілею відомого українського поета Андрія Малишка.

До оргкомітету увійшли відомі українські діячі культури, науки та освіти: поет-академік Борис Олійник, голова Національної спілки письменників України Віктор Баранов, заступник директора Національного академічного інституту літератури Сергій Гальченко, ректор Національного педагогічного університету імені Михайла Драгоманова Віктор Андрущенко, голова комісії Київради з питань культури та туризму Олександр Бригінець, відомий письменник Микола Сом та інші.

Як поінформував голова оргкомітету Микола Томенко, він звернувся до Київської міської державної адміністрації з проханням упорядкувати сквер імені Малишка, відкрити там музичний фонтан, а також установити в цьому сквері пам'ятник поету до його ювілею.

Окрім того, для гідного святкування 100-річчя Малишка організаційний комітет ініціює проведення урочистого вечора пам'яті поета, який відбудеться 14 листопада в приміщенні Національної філармонії України.

Також напередодні ювілею планується розмістити в засобах масової інформації соціальну рекламу, яка покликана зацікавити молоде покоління всесвітньо відомими творами Андрія Малишка: «Київські каштани», «Ми підем, де трави похилі», «Стежина», «Пісня про вчительку».

За інформацією оргкомітету, сьогодні вже розпочалися зйомки документального кінофільму про життя і творчість Малишка.

ДО РЕЧІ

«Рідна мати моя» була названа найкращою піснею XX століття.

Необхідно відновити знищені заради проведення Євро-2012 спортивні об'єкти

Сьогодні, під час проведення літніх Олімпійських ігор-2012, українськими спортсменами, тренерським складом, експертами неодноразово наголошується на фактичній відсутності належної спортивної бази та інфраструктури в країні для підготовки спортсменів.

У зв'язку з цим Микола Томенко звернувся до Прем'єр-міністра України Миколи Азарова з проханням поінформувати громадськість про долю чотирьох спортивних об'єктів, знищених під час реконструкції НСК «Олімпійський».

Йдеться про державне підприємство «Навчально-спортивна база «Атлет», «Льодово-спортивну ковзанку «Крижинка», «Центральну навчально-тренувальну базу з ковзанярського спорту «Льодовий стадіон» «Олімпійський навчально-спортивний центр» та мале державне підприємство «Тенісні корти». Зважаючи на те, що на території цих, тепер уже колишніх, об'єктів під час чемпіонату розміщувалися тимчасові намети для харчування VIP-гостей на один фінальний матч, доцільність їх знищення викликає дуже великі сумніви.

Суспільство має почути відповідь на запитання: де перебуває майно знищених спортивних об'єктів; яка сума виділена урядом на їх відновлення і в які терміни воно буде виконане.

Прес-служба Миколи ТОМЕНКА.

Постанова Верховної Ради України

Про заяву Голови Верховної Ради України Литвина В. М. про відкликання його з посади

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Відмовити Голові Верховної Ради України Литвину В. М. у задоволенні його заяви про відкликання з посади.

2. Підтвердити повноваження Литвина В. М. на посаді Голови Верховної Ради України і висловити йому вотум довіри.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
30 липня 2012 року.
№ 5188-VI.

АКТУАЛЬНО

Онкохворих лікуватимуть безплатно

З наступного року всі діти з онкологічними захворюваннями в Україні будуть забезпечені безплатним лікуванням і необхідними ліками. Про це вчора повідомив Прем'єр-міністр України Микола Азаров у інтерв'ю центральним телеканалам.

Глава уряду також наголосив, що й досі не задоволений темпами зростання соціальних виплат, і пообіцяв: Кабмін продовжить підвищення соціальних виплат відповідно до розвитку економіки.

«Середній розмір пенсії підвищився до 1400 грн. на місяць. Ми прекрасно розуміємо, що на ці кошти прожити досить складно. Незважаючи на те, що середня заробітна плата підвищилася з 2 тис. до 4 тис. грн., ми розуміємо, що цей рівень оплати праці не покриває всі потреби наших людей», — підсумував Микола Азаров.

Водночас глава уряду наголосив, що з початку цього року в Україні зафіксовано нульову інфляцію. А коментуючи скарги батьків про те, що Кабмін не виконує своєї обіцянки підвищити стипендії, Микола Азаров запевнив: покарає тих, хто занижував ці виплати.

ВИБОРИ-2012

Комуністи можуть відібрати голоси у регіоналів

Комуністична партія буде однією з політичних сил, яка відбиратиме голоси в електорату Партії регіонів.

Таку думку під час прес-конференції висловив **президент Аналітичного центру «Відкрита політика» Ігор Жданов.** Крім того, він зазначив: якщо ЦВК діятиме за законом, то Андрія Шевченка не зареєструють як кандидата в народні депутати. Іншої думки **голова правління центру прикладних політичних досліджень «Пента» Володимир Фесенко.** «Те, що А. Шевченко впродовж останніх п'яти років не проживає на території України, — дискусійне питання. Ми прекрасно розуміємо, в кого сьогодні більшість у Центрвиборчкомі. І якщо ретельно «попрацюють» із членами ЦВК, то все у нього буде добре», — підкреслив політолог.

Також експерт вважає, що перша десятка списку партії «Удар» — великий ризик для Віталія Кличка. «Якщо з такою першою десяткою В. Кличко може взяти 2—3% на заході країни, то він втратить на сході. Адже там можуть критично відреагувати як на Марію Матіос, так і на Валентина Наливайченка в списку», — зазначив він.

На думку В. Фесенка, оскільки в списку знаходиться частина людей, які були в команді екс-президента Віктора Ющенка, це означає, що вони конкуруватимуть з опозицією в певних регіонах, що зіграє на руку владі.

У свою чергу **директор Агентства моделювання ситуацій Віталій Бала** підкреслив, що у жодній із сучасних політичних партій Європи співаки не висуваються на парламентських виборах. «Мені важко уявити, щоб депутат від однієї з найсильніших партій у європейській країні був другим у списку і співав на приватних вечірках», — сказав політолог. Він зазначив, що добір кандидатів з культурної сфери і спорту є невиправданим.

«Наші політичні сили не хочуть заводити в політику людей відповідних за своєю освітою і фахом», — підкреслив політолог. За його словами, внесення до списків митців і акторів — це красива обгортка, яка не потрібна розкрученим партіям.

Списки зареєструють до восьмого серпня

Учора лідери Партії регіонів і об'єднаної опозиції ВО «Батьківщина» передали до Центральної виборчої комісії списки кандидатів у народні депутати для реєстрації.

Як повідомив журналістам представник ЦВК Михайло Охендовський, усі документи, що були подані учора, зареєструють до восьмого серпня.

Він уточнив, що, згідно із законодавством, з дня прийому документів у ЦВК є п'ять днів для остаточного рішення. «Кожен документ окремого кандидата комісія детально вивчить та звернеться до державних органів для підтвердження факту постійного проживання претендентів на реєстрацію в кандидати на території України протягом п'яти років», — запевнив М. Охендовський.

Представник ЦВК також зазначив, що є й інші вимоги до кандидатів, на підставі яких Центрвиборчком і прийматиме остаточне рішення.

Він не виключає, що комісія може відмовити в реєстрації екс-прем'єр-міністру Юлії Тимошенко та екс-міністру внутрішніх справ Юрію Луценку як кандидатів у народні депутати. Адже згідно з Конституцією особи, у яких є судимість за вчинення умисного злочину і якщо вона не знята в узгодженому законодавством порядку, ці люди не мають права балотуватися. «Кожну таку особистість ЦВК перевірятиме окремо. Якщо такі підстави будуть, їм можуть відмовити в реєстрації», — зазначив М. Охендовський.

Коментуючи заяву лідера об'єднаної опозиції Арсенія Яценюка про те, що Європейський суд з прав людини визнав справу Ю. Луценка політично мотивованою, член ЦВК наголосив: це рішення не стосується виборчого процесу.

М. Охендовський підкреслив, що ЦВК не відмовить кандидатам у списку партії через нереєстрацію одного із них.

Сергій МЮЛЛЄР.

Внесення до списків митців і акторів — це красива обгортка, яка не потрібна розкрученим партіям

Пріоритети визначила громада

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

Василь Берташ знає Рівненщину, як свої п'ять пальців, бо сам місцевий. Тож коли прийшов на посаду голови Рівненської ОДА, знав проблеми області та мав план, як їх розв'язувати. Звичайно, проблем було чимало, і всі їх в умовах кризи вирішити було б нереально. Але й під лежачий камінь вода не тече, каже керівник Рівненщини. Тож порадився з громадою, які проблеми вона вважає пріоритетними. Про те, що вдалося зробити, а що ні, розмовляємо з головою Рівненської ОДА Василем БЕРТАШЕМ.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»:

Василь Берташ — освіта вища, закінчив Український інститут інженерів водного господарства за спеціальністю «промислове та цивільне будівництво», доктор філософії у галузі державного управління, має великий досвід роботи на керівних посадах в органах виконавчої влади (працював заступником, першим заступником голови Рівненської ОДА), з 18 березня 2010-го — голова Рівненської ОДА, державний службовець І рангу. Народний депутат України V скликання, депутат Рівненської обласної ради. Заслужений будівельник України. Нагороджений орденом «За заслуги» ІІ та ІІІ ступенів.

— Люди підказали першочергові проблеми, — каже Василь Берташ (**на знімку**). — У селі Познань Рокитнівського району саме згоріла стара частина школи. Ту, що вціліла, відремонтували, але цього було замало, щоб розмістити всіх дітей — якийсь час вони навчалися у пристосованих приміщеннях. Але батьки були проти, аби їхні діти навчалися в таких умовах і надалі. Та й ми розуміли, що в цьому поліському селі з найвищою в Україні народжуваністю школа мусить бути, причому добротна, сучасна, з розрахунком на перспективу. В цьому нас підтримав Кабмін, відкрив фінансування. Тож за якихось чотири місяці в Познані побудували нову школу.

— А далі, як то кажуть, пішло-поїхало: почали будувати їх і в інших селах?

— Так. Адже, провівши інвентаризацію усіх шкіл області, ми побачили, що в аварійних приміщеннях навчаються діти і в інших селах. Не міг спокійно спати, коли побачив у Бересті Дубровицького району школу, стелю у якій утримували підпори: це могло в будь-який момент призвести до біди... Тож наше завдання було якомога швидше вивести дітей із подібних аварійних шкіл. Нас підтримали в цьому депутати обласної ради, затвердивши відповідну обласну програму. Ми ж, у свою чергу, не розпорошували бюджетні кошти, а спрямовували їх саме на будівництво нових шкіл. Тож за роки, відколи я на посаді голови ОДА, на Рівненщині побудовано дванадцять нових шкіл, три спортивні шкільні комплекси, а на реконструкцію та ремонт шкільних інтернатних установ з обласного бюджету спрямовано 20 мільйонів гривень.

— Хочу додати, що добудували й ті школи, які вже, було, віднесли до довгобудів.

— Добудували й такі. Адже в них держава вклала кошти, і було б неправильно не довести їх до ладу, хоча як будівельник за фахом переконаний, що краще розпочати будівництво з нуля, ніж добудовувати за кимось.

У цьому році будуємо другі черги шкіл (спортзал та їдальню) у селах Глинне Рокитнівського району, Берестя Дубровицького та Мульчиця Володимирецького районів.

Ми вивели дітей з аварійних приміщень, але це не означає, що не потрібно ще будувати нові школи. Адже чимало з них розміщені в пристосованих приміщеннях, які побудовані в 40—50-х роках минулого століття. На Рівненщині висока народжуваність. Це тішить. Але це й створює нову проблему: не вистачає дитсадків. Торік ми побудували, реконструювали, відновили роботу 38 дитсадків, у цьому році плануємо ще 36 новосіль для малят.

— Василю Михайловичу, серед пріоритетних завдань влади — будівництво доріг, особливо в сільській місцевості. Адже в багатьох селах у дощову погоду без гумових чобіт по вулицях не пройти.

— Не буду втомлювати вас статистикою. Вдалося зробити чимало в цьому напрямі, ще більш амбітні плани в нас на майбутнє. Віддали перевагу так званим білощебеневим дорогам. Для їх будівництва максимально використовуємо місцеву сировину — адже в області чимало щебеневих заводів, свій пісок, що дозволяє порівняно дешево зробити якісні дороги. Білощебеневе покриття, за твердженнями фахівців, — якісне й економне в утриманні. Адже вантажопотік додає їм міцності, оскільки додатково втрамбовує, а вимостити вибоїни на такій дорозі можна тим же місцевим матеріалом, із якого вона зроблена. Білощебеневі дороги вже є на території майже кожної сільради. Будуємо їх і нинішнього року.

— Скажіть, будь ласка, що зроблено для поліпшення медичного обслуговування мешканців області, чимало з яких постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС?

— Це питання теж серед пріоритетних. Цьогоріч створено 5 амбулаторій загальної практики сімейної медицини, до кінця року буде створено ще 8. Побудовано новий ФАП у селі Зелена Діброва Зарічненського району, де досі не було жодного медичного закладу. Загалом на нинішній рік поставили за мету відремонтувати в усіх районах хірургічні та реанімаційні відділення, а після цього візьмемось і за інші.

В область надійшло 92 мільйони гривень субвенції, в тому числі, 75 мільйонів — для придбання спеціального медавтотранспорту та медобладнання. Із державного бюджету виділено 49 мільйонів гривень на спорудження, як це передбачено ініціативами Президента України Віктора Януковича, перинатального центру. Його плануємо ввести в дію вже до кінця нинішнього року, постараємось, щоб він був одним із кращих в Україні.

Наприкінці серпня виповнюється рік, як у нас на базі обласного онкодиспансеру створено сучасний центр променевої терапії. Новітнє дороговартісне обладнання — лінійний прискорювач та комп'ютерний томограф — сюди поставив фонд Ріната Ахметова «Розвиток України» в рамках проекту «Рак виліковний. Своєчасна діагностика і лікування онкологічних захворювань». У центрі працюють фахівці, які пройшли навчання і стажування за кордоном. Нині готують кадри, щоб організувати тризмінну роботу. Це дасть змогу приймати онкохворих ще й із сусідніх областей.

У центрі променевої терапії уже цього місяця запрацює телемедицина, тобто наші рівненські лікарі в режимі онлайн зможуть отримувати консультації фахівців провідних клінік світу. Крім того, за сприяння фонду Р. Ахметова забезпечимо центр сучасною палатою інтенсивної терапії для дітей із новітнім медичним обладнанням. До речі, рівненський центр променевої терапії — єдиний в Україні, який бере на лікування дітей віком до восьми років. Запускаємо апарат брахітерапії, який дасть можливість проводити локальне опромінення порожнистих органів. Наголошую, що все це ми робимо в рамках державно-приватного партнерства.

— Василю Михайловичу, в рамках однієї розмови не можна охопити всього кола питань, над якими працює влада. І все ж, якщо 2011-й на Рівненщині був Роком будівництва сільських доріг, то нинішній, наскільки мені відомо, оголошено Роком спорту та здорового способу життя. Що зроблено і робиться в цьому плані?

— Ви маєте рацію. А почали з інвентаризації усіх спортивних майданчиків та будівель, культурно-дозвіллєвих комплексів області, тобто місць, де люди з користю для здоров'я можуть проводити своє дозвілля. Поступово приводимо їх у порядок. Показовим щодо цього є досвід сусідньої Білорусі, зокрема, міста Бреста, чий досвід ми вивчали. Але найбільш болючою є проблема стану стадіону «Авангард». Він перебував у комунальній власності міста Рівного, бракувало коштів на його утримання і ремонт, тож споруда поступово занепадала. Після всіх узгоджень на сесіях Рівненської міської та Рівненської обласної рад тепер у стадіону два власника, що дає можливість віднайти кошти на його реконструкцію, яка запланована з нового року. Тож є надія, що відродиться і футбольна команда.

Тим часом Рівне — батьківщина вітчизняного спідвею. Ми всіляко підтримуємо цей вид спорту, допомагаємо фінансово юнацькій групі спідвеїстів. Так само фінансово заохочуємо наших рівненських спортсменів, які домоглися успіхів на європейських і світових чемпіонатах. А нашим землякам, які доб'ються високих результатів на Олімпіаді в Лондоні, як заохочення пообіцяли квартири.

До речі, в нашій області мав успіх проект «Сімейні перегони». Він мав на меті популяризувати здоровий спосіб життя, згуртувати сім'ї. До нього долучилось близько 30 тисяч мешканців області, причому різного віку.

— Іще одне, можна сказати, приватне запитання. Напередодні виборів можна очікувати різної критики на адресу влади. Як взагалі ви ставитесь до критики?

— Якщо вона об'єктивна, то це є темою для роздумів і висновків. Але ж не критикують того, хто нічого не робить. А взагалі в складних ситуаціях я все стараюсь зважувати, раджусь з людьми, зрештою, для яких ми і працюємо, громадою — їхні думка і поради для мене дуже важливі.

— Дякую за розмову.

Інтерв'ю записала Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

ФАКТИ

Виконання власних надходжень місцевих бюджетів за сім місяців становило, за попередніми підрахунками, майже 103 відсотки — понад план надійшло 21 мільйон гривень. Це на 18 відсотків більше, ніж за відповідний період минулого року.

Лише в цьому році реалізовано два інвестиційні проекти із залученням іноземного капіталу на загальну суму 20 мільйонів євро. Ще один такий проект на стадії завершення.

Заборгованість із зарплати на Рівненщині за час перебування на посаді голови Рівненської ОДА В. Берташа з 19,8 мільйона гривень скоротилася до 2,4 мільйона.

Торік в області побудовано 276 кілометрів доріг, із них 200 кілометрів — білощебеневих (із місцевих матеріалів). Нинішнього року планують прокласти 265 кілометрів білощебеневих доріг.

На Рівненщині успішно втілюють проект «Енергетична верба». Область не лише забезпечила себе саджанцями, а й реалізує їх для інших регіонів України.

Завдяки втіленню заходів з енергозбереження у комунальній, бюджетній сферах та промисловості впродовж минулого року місцевими альтернативними енергоресурсами заміщено 3,5 відсотка загального обсягу споживання енергоносіїв (це один із кращих показників в Україні).

Усіма споживачами області торік використано природного газу майже на 90 мільйонів кубометрів менше, ніж у 2010 році.

На Рівненщині діє більше 10 регіональних програм розвитку АПК. Найбільш дієві: надання пільгових кредитів фермерам, дотування гектара посіву озимого жита на поліських територіях, відшкодування борошномельним підприємствам відсотків за кредитами.

САМОВРЯДУВАННЯ

Створюють підгрунтя для інвесторів

Рада міністрів Автономної Республіки Крим підписала Меморандум про співробітництво та заяву про наміри із Програмою розвитку Організації Об'єднаних Націй (ПРООН). З боку Ради міністрів документи підписав глава виконавчої влади республіки Анатолій Могильов, з боку ПРООН — координатор системи ООН, Постійний представник ПРООН в Україні Олів'є Адам.

Як передає Головне управління інформаційної політики Ради міністрів АРК, меморандум підписано з метою сприяння сталому соціально-економічному розвитку Криму, залученню зовнішньої технічної допомоги, підвищенню рівня життя кримчан.

Документ визначає основні напрями й механізми співробітництва уряду Криму та ПРООН. Зокрема, Меморандум передбачає розвиток мережі кооперативів і малих сільгоспвиробників, сільського туризму, просування соціального підприємництва, децентралізацію надання послуг сільського водопостачання, охорони здоров'я, енергопостачання, захисту навколишнього середовища й транспортного забезпечення. Крім того, при Регіональному комітеті з економічних реформ планувано створити Координаційну раду з питань залучення інвестицій і розвитку міжнародного технічного співробітництва. Меморандум підписано терміном на 3 роки.

Як повідомив Постійний представник ПРООН в Україні Олів'є Адам, до теперішнього часу регіони Криму вже подали низку проектів для реалізації на суму 600 тис. доларів. «Я дякую голові уряду АРК Анатолію Могильову за активне співробітництво з ПРООН, Європейським Союзом», — сказав Олів'є Адам.

У свою чергу, заступник глави Ради міністрів Валерій Пальчук додав, що підписання зазначених документів є позитивним сигналом для інвесторів. «Це свідчить про те, що в Криму створено сприятливі умови для роботи інвесторів, європейських організацій. Це допомагає нам правильно формувати інвестиційну політику», — резюмував віце-прем'єр Криму.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.
Крим.

Сесія міськради тривала 22 хвилини

Засідання XXV позачергової сесії Полтавської міської ради шостого скликання закінчилося за 22 хвилини. За цей час депутати встигли розглянути та затвердити 13 питань порядку денного. Менше двох хвилин на один пункт знадобилося народним обранцям для того, щоб внести, зокрема, зміни до показників міського бюджету та розглянути цілу низку інших нагальних питань, пов'язаних з перерозподілом коштів.

— Треба було внести зміни до бюджету, бо нині дуже багато ремонтних робіт і потрібно встигнути використати кошти й завершити роботи, доки сприятлива погода, — пояснив таку «скорострільність» міський голова Полтави Олександр Мамай.

Проте тривалість останньої сесії не стала рекордом для полтавських депутатів. «Рекорд століття" вони встановили два місяці тому, приблизно таку само кількість питань встигли ухвалити... за 14 хвилин!

Цікаво, що в той час, коли керівництво міської ради пояснює такі «темпи» роботи «ретельною підготовкою рішень і плідною роботою депутатських комісій», опозиція називає такі речі «несерйозними», бо, мовляв, серйозного обговорення фінансових питань просто не існує. Натомість — суцільний «одобрямс». А це вже ми, мовляв, проходили...

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтава.

Вдалося зробити чимало, ще більш амбітні плани в нас на майбутнє

Спеціальна комісія перевірятиме українські шкільні автобуси на предмет якості та відповідність чинному законодавству, *повідомляє прес–служба МОНмолодьспорту*

На участь у конкурсі з розробки Скіфської нафтогазової площі на шельфі Чорного моря подані дві заявки, на Фороську площу заявок не надходило, *заявив міністр екології і природних ресурсів Едуард СТАВИЦЬКИЙ*

Гоп–стоп відпустка

Ви відпочиваєте — грабіжники працюють

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Більше половини квартирних крадіжок, за словами Івана Максимчука, справа рук злодіїв, які вже відбували за це покарання. Тобто це — професіонали, котрі знають, як вирахувати помешкання, де немає господарів; як відрізнити за непомітними для пересічної людини прикметами «багату хату».

Перше, що варто пам'ятати: справжні грабіжники не полізуть до оселі без попередньої розвідки. Для цього в їхніх угрупованнях є наводчики, які можуть під виглядом кур'єра чи соціального працівника запитати у ваших сусідів: «Де це поділися Соколовські, чи, бува, не у відпустці?» За словами Івана Максимчука, мережі наводчиків настільки розгалужені, що сягають навіть багатьох робочих колективів. Тож, вирушаючи на два тижні до Ялти, не варто розповідати про це всім співробітникам. До того ж, крім гарного замка та загратованих вікон на перших та останніх поверхах, досить ефективною може виявитися допомога рідних чи сусідів. Попросіть їх, щоб час від часу вони приходили до вашої домівки й вмикали світло, забирали пошту.

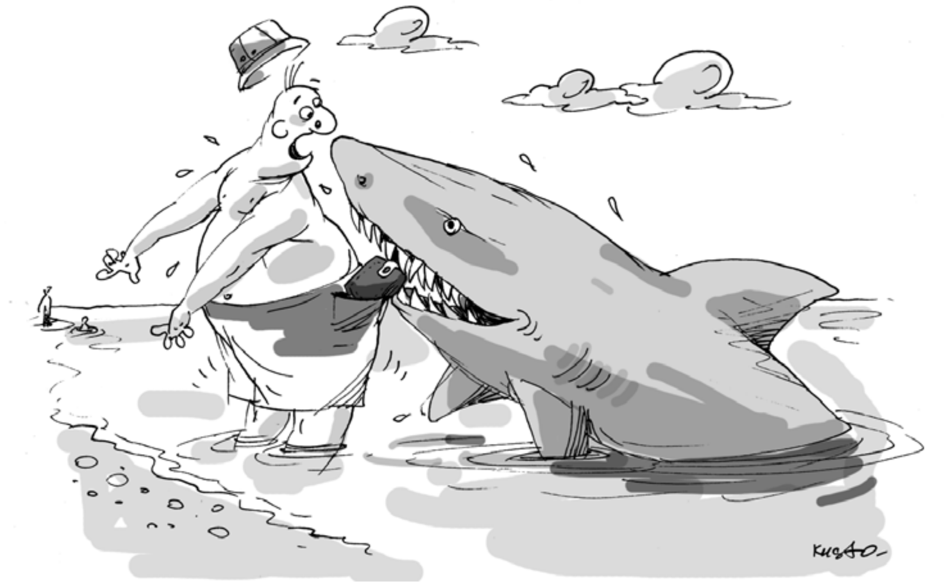
Проте найкращий захист, за словами Івана Максимчука, — співробітництво з Державною службою охорони. Й обійдеться це, порівняно з можливими збитками, недорого: встановлення сигналізації на двокімнатну квартиру — в 3 тисячі гривень, а абонентна плата для такої ж квартири коштуватиме близько 150 гривень на місяць. Тож ваш спокій на березі моря виявиться не таким уже й дорогим.

На вокзалі без копійки

Убезпечивши квартиру на час відпустки, розслаблятися все ж не варто. Наступне випробування — залізниця. Цього року зафіксовано непоодинокі випадки пограбувань у поїздах, які прямують на південь. Зокрема, 11 липня міліція затримала грабіжника, котрий обікрав двох жінок. Вони їхали до Одеси на відпочинок. На щастя, правоохоронці впіймали зловмисника й повернули гроші. Затримати злодія допомогло те, що з вагона він вийшов із жіночою сумочкою, і це викликало підозру. Аби не стати жертвою таких оборудок, слід бути пильними, не залишати цінні речі на видному місці, не заводити знайомства з підозрілими особами й тим більше не влаштовувати передчасні бенкети.

Дорогий сон на пляжі

Ще одне місце, де найчастіше громадяни влітку позбуваються своїх речей, — пляж. В основному там цуплять сумки, гаманці, фотоапарати й мобільні телефони. На цивілізованих узбережжях мають бути камери схову, але в нас це поки що доступно лише на кількох далеко не безплатних пляжах. А на решті доведеться знову-таки бути пильним. Не залишати цінні речі без нагляду й головне — не засинати на сонці. Це шкідливо, як з'ясувалося, не лише для здоров'я, а й для гаманця.

Й наостанок не зайвим буде нагадати, що будь-яка крадіжка (чи то мобільного телефону, чи то сумочки з бюджетом усієї відпустки) — це злочин, на який мають реагувати правоохоронці. Іван Максимчук радить у будь-якому випадку, коли порушують ваші права, звертатися до міліції, а якщо відповідь правоохоронців вас не влаштує, скаржитися. Проте більшість українців воліють не псувати відпочинок паперовою тяганиною, чим значно полегшують життя злодіям.

Тетяна ПАСОВА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Виграли в лотерею п'ять мільйонів гривень

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На запитання, як саме молоде подружжя раділо успіху, Дмитро Очеретнюк відповів:

— Мабуть, я на їхньому місці радів би набагато більше. Вони ж були спокійні. Принаймні, не підстрибували від радості, не плескали в долоні. Словом, поводилися так, як належить людям зі статусом мільйонерів — солідно, впевнено.

Дмитро зауважив, що попередні щасливці, оформлюючи виграш, поводилися так само. За словами співрозмовника, у січні цього року мільйон гривень у лотерею виграв мешканець Калинівського району, а в 2011-му удача усміхнулася жителю Ямполя, котрий розбагатів на три мільйони гривень.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

ДАІ: кортежам можна порушувати

У ДАІ заявляють, що чиновники мають право порушувати правила дорожнього руху, якщо вони пересуваються у кортежі. Про це в ефірі ТВі заявив заступник начальника Управління Державтоінспекції МВС України Володимир Резніков, відповідаючи на запитання, чи можуть кортежі порушувати правила дорожнього руху.

«Так, тому що це вимога закону», — сказав В. Резніков.

«Питання не до співробітників міліції, що вони погано працюють, річ у тім, що потрібно змінити законодавчу базу. Ми працюватимемо в той законний спосіб, який пропише Верховна Рада, і тією технікою, яку нам придбає уряд. Ми — інструмент!» — підкреслив він.

Не йдемо у перший клас

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На жаль, демографічні проблеми Галичини настільки серйозні, що 125 шкіл області балансують на межі закриття — там здобувають знання по одному-два учні. Звісно, йдеться про початкові навчальні заклади у невеликих селах — довозити малюків у найближчу велику школу надто проблематично. Найбільше малокомплектних — у Жидачівському, Буському та Кам'янко-Бузькому районах.

Проблему нестачі учнів в області намагаються вирішити і в інший спосіб — 19 загальноосвітніх закладів Львівщини реорганізують з вищого ступеня у нижчий. У цьому разі учнів старших, а якщо є можливість, то й середніх класів довозитимуть на навчання у опорні школи. «Основною перешкодою є брак шкільних автобусів — станом на 1 червня в області не вистачало 87 транспортних засобів», — зазначив Роман Бабій. Утім, варто сподіватися, до першого вересня проблему частково вдасться вирішити — за рахунок держави буде куплено 31 автобус. Ще 6 машин планують придбати за кошти обласного бюджету.

Тим часом у Львові та інших великих містах регіону постала проблема переповненості шкіл. Загалом в області 1 вересня у перший клас піде на 800 дітей більше, ніж торік.

Олександр СИНЦОВ.

Львівська область.

ФОТОФАКТ

В Ужгороді триває третя міжнародна виставка «З молоком матері», яка проходить у рамках Всесвітнього тижня підтримки грудного вигодовування.

Фото надане прес-службою ОДА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

День скорботи за загиблими земляками

Третє серпня на Тернопільщині відповідно до розпорядження голови облдержадміністрації Валентина Хоптяна було оголошено Днем скорботи за загиблими земляками, які потрапили в ДТП у Польщі.

Нагадаємо, там загинуло дев'ять заробітчан: восьмеро осіб із Тернопільщини, одна — з Рівненської області. Вижила лише 21-річна жінка, яка нині перебуває на лікуванні. На будинках і спорудах органів виконавчої влади, місцевого самоврядування, державних підприємств, установ, організацій приспустили державні прапори, внесли зміни до культурно-розважальних програм, спортивних змагань, передач на місцевих радіо і телебаченні. Очікується, що тіла загиблих привезуть сьогодні.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Заарештовано інкасатора

У Смілі заарештовано інкасатора, який поцупив з банкомата 600 тисяч гривень. Завдяки оперативно-розшуковим заходам правоохоронців майже всі викрадені гроші повернуто банківській установі. За фактом крадіжки слідчим відділом Смілянського міськвідділу міліції порушено кримінальну справу. Грабіжникові світить позбавлення волі на термін від 7 до 12 років з конфіскацією особистого майна.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

ЦИФРА

482

— для стількох безробітних (загальна кількість зареєстрованих у Севастополі — 1407 осіб) бракує вакансій. Рівень безробіття в місті становить 0,61 % від загальної кількості працездатних городян, а середня зарплата майже втричі перевищує мінімальну і становить близько трьох тисяч гривень.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Сироти при живих батьках

133 дитини на Рівненщині опинилися в інтернатах за згодою батьків. Вони не отримали статусу сиріт чи позбавлених батьківського піклування, тому не мали пільг. Фахівці служби у справах дітей Рівненської ОДА, попрацювавши з батьками, повернули в сім'ї 34 дитини з інтернатів. Іще десятьом надали статус сиріт, тож тепер вони мають пільги. У області в прийомних родинах виховується понад 90 відсотків сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування (загальноукраїнський показник — 77 відсотків). Як повідомили в службі у справах дітей Рівненської ОДА, спостерігається позитивна динаміка всиновлення та створення прийомних сімей.

Під фермерським брендом і без посередників

Два десятка фермерів, які об'єдналися під брендом «Волинський екологічний продукт», вже наприкінці серпня проведуть у Рівному ярмарок агропродукції. Надалі мають намір відкрити екомагазин, де продаватимуть якісні та екологічно чисті харчі, а також просувати «Волинський екологічний продукт» на ринки області. Нині ж фермери працюють над створенням структури, яка об'єднуватиме виробників-учасників проекту, допомагатиме їм у реалізації вирощеного і виробленого без посередників.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

В Україні налічується 147 шахт, які потребують ремонту та реконструкції (УНН)

Полтавські лікарні добре дбають про дітей

Сім закладів охорони здоров'я на Полтавщині підтвердили звання «Лікарня, доброзичлива до дитини» — Гадяцька, Лубенська, Карлівська, Миргородська, Лохвицька, Полтавська центральні районні лікарні, а також жіноча консультація 3-ї міської поліклініки. Медзакладів з таким статусом у області вже 24. Їхні представники отримали сертифікати на семінарі в рамках Всесвітнього тижня підтримки грудного вигодовування.

Визнання отримують заклади, де активно консультують жінок, допомагають мамам під час вагітності та після народження дитини і популяризують грудне вигодовування. Кожна лікарня проходить перевірку. Успіх можливий лише тоді, коли після тестувань та співбесід з працівниками й пацієнтками отримано понад 80 відсотків позитивних відповідей, розповіла завідувач обласного центру підтримки грудного вигодовування Надія Лисак.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

ФОТОФАКТ

У селищі міського типу Рокитне (Київська обл.) відзначили свято Врожаю.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ФОТОФАКТ

Підприємці Центрального ринку в Харкові пікетували міськвиконком. За їхніми словами, адміністрація ринку вимагає заплатити від 40 до 160 тис. гривень за новий контейнер після реконструкції. Тим, кому це не по кишені, пропонують переїхати в іншу частину ринку, за деякими даними — за його межі, де торгівля погана.

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

Африканська чума свиней: навіть грунт піддають термічній обробці

На подолання наслідків НП у Камишуватці Приморського району Запорізької області уряд виділив із резервного фонду 483,32 тисячі гривень.

Державна ветеринарна та фітосанітарна служба заборонила вивезення свинини із Запорізької області. Питання обмеження поставок молочної та іншої продукції із цього регіону поки що вивчається. Як заявив керівник Держветфітослужби Володимир Горжеєв, існує усна домовленість із Росією про те, що країна не вводитиме заборону на імпорт тваринницької продукції з України.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запорізька область.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

..спрощенців до кінця року не штрафуватимуть

Про це повідомив заступник голови ДПС у Хмельницькій області Володимир Михайлюк під час розширеного засідання регіонального комітету з економічних реформ Хмельницької ОДА. Підприємцям пропонують глибше вивчити особливості нової моделі оподаткування. Головною ж темою діалогу були новації, зазначені в Законі «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо удосконалення деяких податкових норм». У документі враховано пропозиції податкової служби, що суттєво спрощують адміністрування податків та знищують бюрократичні перешкоди. Відтепер платники єдиного податку можуть змінювати ставки на пониження, тоді як у первинному варіанті дозволявся тільки перехід до вищої категорії. Крім того, адаптаційний період, коли до платників єдиного податку не застосовуватимуть жодних штрафних санкцій, подовжили до кінця року.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

...поруч з великою запалять маленьку лемківську ватру

У суботу і неділю Всеукраїнський фестиваль «Дзвони Лемківщини» скличе в урочище Бичова поблизу міста Монастириська на Тернопільщині тисячі лемків. Вони приїдуть з різних куточків не лише України, а й Польщі, Словаччини, Сербії. Найбільше представників лемківської гілки українського народу після примусового виселення з Польщі осіло у Тернопільській, Львівській, Івано-Франківській областях. Вони свято бережуть свої звичаї і традиції, пісні, говірку, які передають з покоління у покоління. Цього року на фестивалі вперше поруч з дорослою запалять дитячу лемківську ватрочку, обладнали також ще одну сцену — для виступу дитячих колективів, а їх буде до двадцяти, дорослих — майже сто.

Уже кілька років у Бичові зводиться «Лемківське село» під відкритим небом, яке входить до комплексу обласного музею лемківської культури і звичаїв. Збудовано каплицю, дзвіницю, облаштовано криницю. З'явилося кілька дерев'яних будиночків. Один з них — у гуцульському стилі — подарувала Івано-Франківщина. Свої вироби представлять півтори сотні народних умільців, проводитимуться майстер-класи.

Гості фестивалю також зможуть скуштувати традиційні лемківські страви. Один з найпопулярніших (і не лише в області) фестивалів відбувається вчотирнадцяте.

Вл. інф.

...у каналізації збирають... капусту

У Кам'янці-Подільському влада встановила плату за засмічення каналізації. Містяни й раніше щомісяця сплачували за технічне обслуговування цієї мережі. Але з настанням сезону овочів, фруктів та ягід комунальне підприємство «Міськтепловодоенергія» починає збирати врожаї у... каналізації, яку деякі господарі використовують як сміттєпровід. Лише минулої суботи машина аварійно-диспетчерської служби виїжджала 32 рази, щоб прочистити забиту каналізацію. Комунальникам доводиться діставати з труб кавуни, дині, кабачки та навіть головки капусти.

Вартість усунення аварій на каналізаційній мережі становитиме 167,81 гривні для населення та 193,62 для інших споживачів. На місці події випишуть прибутковий касовий ордер, або проведуть нарахування на особовий рахунок абонентів, винних у засміченні. За відмови платити обіцяють відключати від каналізаційної системи. Як визначатимуть винних, наразі не вказується. І чи визнає законним подібне встановлення цін на послуги Антимонопольний комітет України, теж не відомо.

Віра ШПИЛЬОВА.

Розвідники теж змагаються

На Житомирському полігоні завершилися змагання на кращу розвідувальну групу серед частин та підрозділів військової розвідки Сухопутних військ Збройних Сил України. Свою виучку демонстрували 15 команд. Першого серпня вони подолали за ніч понад 30 кілометрів на попередньому етапі — пошуку об'єкта. Дві години перепочинку — і розвідувальні групи приступили до подолання тактичної смуги перешкод, або так званої стежки розвідника. А на ній три десятки різноманітних перепон: річка, підземні ходи, дротяна сітка на низьких кілках, ділянка болотистої місцевості тощо.

На розвідників постійно здійснювали психологічний вплив — смуги проходили під гучну фонограму звуків бою, групу періодично обстрілювали холостими патронами з автоматичної зброї, задимлювали, «підривали» вибуховими пакетами. У такий спосіб було створено умови, максимально наближені до бойових, які можуть виникати на шляху висування розвідувальних груп у тил противника та повернення із району ведення розвідки.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Страйкарям пропонують чекати повернення з відпустки керівництва

Упродовж трьох днів у Вінниці страйкували робітники комунального підприємства «Вінницяміськтеплоенерго». У такий спосіб тепловики добиваються виплати заборгованої за три місяці зарплати на загальну суму п'ять мільйонів гривень.

У перший день страйку до мітингувальників, які зібралися біля прохідної підприємства, вийшли заступник генерального директора Володимир Шикера та фінансовий директор Тетяна Петровська.

— Ми всі — заручники ситуації, — пояснила пані Петровська. — Споживачі заборгували нам за надані послуги, тому нема чим платити зарплату, банки кредитів не дають...

— Виплачуємо борги частинами, — каже пан Шикера. — Більшість уже отримала зароблене за травень. Плануємо до 25 серпня розрахуватися за травень і червень.

Однак страйкарі не вірять сказаному, бо їм уже обіцяли повернути зароблене до кінця липня. Тому наступного дня вони продовжили акцію протесту, а представники колективу звернулися з доганою до міськвиконкому. Перший заступник міського голови Вінниці Володимир Кістіон, вислухавши кожного з членів делегації, запевнив, що візьме під особистий контроль виплату коштів за травень—червень. «Нам слід детально вникнути у ситуацію, — додав чиновник. — Це можна буде зробити, коли повернуться з відпусток міський голова і керівник вашого підприємства».

— Щодня начальство умовляє нас припинити страйк, — каже голова ініціативної групи Крістіна Допіра. — Ми готові це зробити одразу, щойно повернуть гроші.

За словами страйкарів, останній раз повноцінну зарплату їм видали ще у квітні. Відтоді сплачують частинами. Вони також скаржаться на те, що зняли доплати, навіть за вислугу років. Тим часом навесні на підприємстві скоротили майже триста трудівників, пересічних, звичайно. Роботи додалося, а платити за неї почали менше і невчасно.

Якщо до початку наступного робочого тижня гроші так і не виплатять, робітники продовжать акцію протесту, повідомили члени ініціативної групи.

— Навіть один день затримки зарплати є підставою для порушення кримінальної справи, — каже юрист Андрій Шевчук. — Прокуратура має встановити, чи є на цьому підприємстві кошти. Якщо вони відсутні, у такому випадку можуть порушити питання про початок процедури банкрутства. До цього навряд чи вдадуться, адже це один з підприємств, що забезпечують життєдіяльність міста.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

ФОТОФАКТ

В аеропорті «Бориспіль» відбулася урочиста церемонія проводжання української делегації у складі двохсот дітей-чорнобильців на оздоровлення та відпочинок у Китайську Народну Республіку.

Фото Андрія СКАКОДУБА (УНІАН).

ГОЛОС УКРАЇНИ № 142 (5392)
СУБОТА, 4 СЕРПНЯ 2012

Серед основних законодавчих ініціатив замголови ДПС України Андрій ІГНАТОВ відзначив збереження спрощеної системи оподаткування і низки пільг з податку на прибуток, зокрема, можливість сільгоспвиробникам сплачувати фіксований сільгоспподаток, *передає прес–служба ДПСУ*

Вищий спецсуд України з розгляду цивільних і кримінальних справ залишив без змін вирок у вісім років позбавлення волі за отримання хабара колишньому першому заступнику вишнівського міського голови Володимиру Стужуку, *повідомили у прес–службі прокуратури Київської області*

Гідність людини: аспекти захисту

Для забезпечення прав людини особливо важливе значення має право на гідність, яке формально закріплюється у конституціях різних країн, але фактично стає реальним лише тоді, коли воно саме гарантує реалізацію інших прав і свобод громадян. Право людини на гідність має два значення: насамперед воно належить до природних прав людини і становить одну з головних соціальних цінностей демократичного суспільства — цінність, яка на практиці служить критерієм оцінки конституційності та законності актів, дій чи бездіяльності органів і посадових осіб публічної влади, інших юридичних і фізичних осіб. Це право також належить до позитивно визначених конституційних прав і свобод і забезпечує захист громадян від певних посягань з боку фізичних і юридичних осіб.

Володимир КАМПО.

Сергій ВДОВИЧЕНКО.

Релігійні, морально–етичні та філософські основи

Особлива вага і значення права людини на гідність пов'язані з його релігійними та етико-моральними засадами. Деякі сучасні філософи, як-от Ю. Габермас, заперечують, наприклад, вирішальний вплив релігії і моралі на право, виходячи із принципів світоглядного плюралізму. Однак такий підхід не є бездоганним; світ може змінювати знання про себе, але це не може бути підставою для заперечення деяких істин, які є вічними для людства і потребують не скасування, а тільки більш глибокого вивчення.

У філософських словниках гідність або достоїнство визначається як етична і природно-правова категорія, яка позначає цінність особистості, визнану як нею самою, так і її соціальним оточенням. Усвідомлення власної гідності — це функція загальної і правової культури людини, що є похідною від рівня розвиненості її духовного «Я».

У натхненному Богом історичному трактаті, що міститься в Біблії, яка є духовним джерелом для формування засад законодавства та практики його реалізації, чітко зазначено, що всі люди наділені гідністю. Творячи людину на свій образ і подобу, Величний Творець наділив її почуттям самоповаги, власної гідності й достоїнства. Отже, всі люди мають природне право на гідність, незалежно від їх майнового стану, соціального походження тощо, бо вони створені за образом Божим.

Відповідні релігійні основи фактично визначають духовну сутність права на гідність, яке завдяки їм набуває ціннісного значення та виконує особливу роль у системі прав і свобод людини і громадянина.

У позитивному відношенні концепція права на гідність бере свій початок з античних часів та протягом цивілізаційного розвитку людства зазнає трансформацій (асоціюючись спочатку із певними класовими групами, а потім — із усіма членами соціуму), набуваючи, зрештою, сучасних обрисів.

Європейська історія і філософія Нового часу не тільки поглибили теологічні підходи до людської гідності, а й фактично заклали теоретичні основи як природного, так і позитивного права на гідність: його соціальну цінність, юридичний зміст, межі тощо. Дуже важливо, що процес опанування європейської історії та філософії права на гідність не пройшов повз незалежну Україну: вчені, починаючи з прийняття Конституції України 1996 року, включилися у розробку сучасних інтерпретацій цього права.

Концептуальні засади гідності людини в сучасній юридичній науці

Наразі у питаннях соціально-правової природи гідності людини правова наука стоїть на позиціях наукової багатоманітності. Так, деякі вчені вказують, що гідність є однією із багатьох свобод людини; другі стверджують, що гідність є її позитивним правом. Треті автори розглядають право людини на гідність як засадниче щодо інших прав людини, оскільки воно реалізується через одночасне застосування разом з іншими правами і свободами громадян. Ще інші автори розглядають право на гідність як абсолютне, тобто таке, що охороняється від усіх інших суб'єктів права, які у зв'язку з цим підпорядковуються певному правовому режиму. На думку деяких дослідників, гідність людини треба розуміти у двох значеннях: в об'єктивному — як визнання і повагу до особи з боку оточуючих, а також у суб'єктивному — як усвідомлення особою свого суспільного становища (наприклад, Будагова А. Ш.).

Загалом, з аналізу вітчизняної та зарубіжної наукової літератури, законодавства, адміністративної та судової практики можна виділити три основні концепції захисту права людини на гідність.

Перша — нормативно-позитивістська — полягає у тому, що право людини на гідність розглядається як формально-визнане право, в межах якого воно забезпечується державою відповідним правовим захистом.

Друга концепція — соціолого-позитивістська — розглядає право на гідність як право, закріплене у ненормативних джерелах (суспільна і судова практика тощо). Це право може бути захищене за допомогою суспільно-правової практики; при цьому факт порушення права особи на гідність є єдиною підставою для його правового захисту.

Третьою є природно-правова концепція, згідно з якою право на гідність — це моральний імператив, що має надправове, ціннісне значення. Це природне право-цінність захищається у правовому порядку (в демократичних країнах) або шляхом мирних чи збройних революцій (в епоху абсолютних монархій тощо) або взагалі може не захищатися (у тоталітарних державах).

Отже, право на гідність обгрунтовується різними науковими концепціями, але, як вказує світовий досвід, провідна роль серед них належить природно-правовій доктрині, яка веде свій початок від філософів-теологів і просвітителів XIII—XVIII століть. Саме завдяки останній доктрині гідність людини набула значення соціальної цінності найвищого ґатунку, а тому природне право на гідність цілком закономірно претендує на особливу роль у системі прав і свобод людини і громадянина.

Природне право на гідність та інші права людини

Конституційне (позитивне) право гідності особи закріплює повагу до її гідності, а також заборону катування, жорстокого, нелюдського або такого, що принижує гідність особи, поводження чи покарання, заборону медичних, наукових чи інших дослідів над людиною без її вільної згоди. Очевидно, що це аж ніяк не повний перелік положень, які складають зміст цього права; адже в Конституції України зазначено, що права і свободи людини і громадянина, закріплені нею, не є вичерпними (частина перша статті 22).

Однак у теорії та на практиці існують два концептуальні підходи до забезпечення права на гідність органами влади.

Забезпечення цього права особи Конституція України покладає на державу, яка формально має не лише утримуватися від посягання на гідність особи, а й зобов'язана забезпечити дієвий захист всім особам від таких посягань з боку будь-яких інших осіб. Без цього людина не може бути ані повноправним, ані рівноправним членом суспільства.

Однак у суспільному і державному житті України тема гідності людини звучить дуже рідко. Це наслідок панування у суспільно-правовому житті нормативістсько-правової концепції, яка розглядає це право суто формально, акцентуючи увагу на його закріпленні у законодавстві тощо.

Інший підхід полягає у наступному. Проблеми права людини на гідність в Україні, вважають прихильники такого підходу, лежать не так у площині законодавства, як у практиці його реалізації як соціальної цінності.

Право на гідність громадян фактично порушується у разі купівлі неякісних товарів у супермаркетах, незаконному звільненні з роботи, невиплаті заробітної плати, накладенні незаконних штрафів працівниками контролюючих органів тощо. Але про порушення цього права, на жаль, не заявляють ані громадяни, ані їх захисники, бо вони про ці порушення — через брак сучасної, заснованої на філософії природного права, правосвідомості — не здогадуються або ставляться до них байдуже. Щасливі винятки з цього правила є тільки винятками. І допоки у державі і суспільстві не з'являться добрі звичаї, які формуватимуть у людей позитивне ставлення до їх права на гідність як соціальної цінності, ніхто не буде захищати це право вільно і повсюдно.

Стаття 28 Конституції України закріплює позитивне право особи на гідність, яке має чітко визначений зміст. У більшості випадків поза увагою науковців та практиків залишається те, що право на гідність також закріплюється статтями 3 і 21 Конституції України; це право входить до системи прав і свобод, однак, за висловом П. Рабіновича, «стоїть начебто перед ними».

Справді, стаття 3 Основного Закону України містить приписи, які дають підстави вважати гідність, поряд із життям і здоров'ям тощо, елементом провідного права людини — можливості вільно, на власний розсуд формувати розвиток своєї особистості. Так само і стаття 21 Конституції України гарантує свободу і рівність людей у гідності та правах. Тобто з моменту народження кожного його гідність є однаковою, «рівною» із гідністю інших людей. Усвідомлення цього усіма приводить до формування у кожної особи почуття власної гідності, очікування поваги до неї з боку інших людей, установку на обстоювання своїх прав, а також визнання нею рівних прав усіх інших людей.

Вбачається, що провідне право особи у розумінні статей 3 та 21 Конституції України увібрало в себе соціальні цінності, які забезпечують вільний розвиток особистості у всіх сферах суспільного життя. Отже, право людини на гідність фактично існує в українській правовій системі у двох вимірах: як конкретно визначене (позитивне) конституційне право особи (стаття 28 Конституції України) та як елемент провідного права особи (статті 3, 21 Основного Закону України).

Захист гідності судами

Захист права людини на гідність в Україні як природного, так і позитивного права, на наш погляд, передусім стосується діяльності Конституційного Суду України і судів загальної юрисдикції.

Конституційний Суд України неодноразово розглядав справи, пов'язані з гідністю людини, та висловив певні правові позиції.

Зокрема, у рішенні Конституційного Суду України від 20 січня 2012 року суд фактично зобов'язав усі органи і посадові особи публічної влади дотримуватись провідного права особи. В іншому Рішенні від 3 лютого 2009 року Конституційний Суд України визнав право на гідність дітей, які потребують належного сімейного виховання.

Отже, Конституційний Суд України врахував та утвердив положення Конституції України і законів України, що визнають гідність особи однією з найвищих соціальних цінностей, а також поширив право на гідність на наймолодших членів суспільства — дітей.

Однак у своїй практиці Конституційний Суд України ще не виходить за межі позитивістського трактування права на гідність. А це означає, що він залишає поза своєю увагою природно-правові проблеми цього права.

Свій внесок у забезпечення права людини на гідність вносять і суди загальної юрисдикції. Так, Верховний Суд України у Постанові Пленуму «Про судову практику у справах про захист гідності та честі фізичної особи, а також ділової репутації фізичної та юридичної особи» від 27 лютого 2009 року № 1 фактично ставить перед судами загальної юрисдикції завдання наповнити, зокрема, поняття гідності правовим змістом, оскільки закон не надає йому значення самостійного об'єкта судового захисту. Але при цьому ВСУ не визначає бодай наближених критеріїв оцінки цінності людської гідності.

Отже, аналіз вітчизняної судової практики свідчить про визнання та утвердження права особи на гідність. Однак ***суди поки що не пов'язують порушень окремих прав і свобод людини і громадянина із захистом природного права на гідність, яке фактично порушується одночасно. Сьогодні судовий захист права на людську гідність є певним засобом його забезпечення. Але він не є достатнім, а тому це право потребує якісного поліпшення його захисту на практиці.*** Інакше кажучи, щоб надати праву на гідність в Україні європейського звучання, необхідно судову практику переорієнтувати на захист не тільки позитивного, а й природного права особи на гідність. Очевидно, що першим це повинен зробити Конституційний Суд України — ключовий елемент судової системи.

Висновки і пропозиції

У випадках порушення будь-якого права людини так чи інакше принижується її гідність. Саме такий різновид неправомірної моральної шкоди є, вочевидь, найпоширенішим, хоча вимога щодо її компенсації висувається потерпілим — принаймні у вітчизняній судовій практиці — далеко не завжди.

Тому:

1) природне право людини на гідність та інші вищі соціальні цінності необхідно офіційно визнати провідним правом людини і закріпити його у статті 1 нової редакції Конституції України, проект якої розробляється Конституційною Асамблеєю. Тому що головною у суспільстві є людина, а не держава, як це випливає із статті 1 чинного Основного Закону України. Без такої зміни в Конституції України втрачає сенс реформування її Розділу II про права людини, оскільки без цього залишиться формально існуючий механізм захисту цих прав, який чиновники тлумачитимуть та застосовуватимуть по-старому;

2) Конституційний Суд України і суди загальної юрисдикції під час розгляду судових справ, пов'язаних з порушенням прав і свобод людини і громадянина, повинні досліджувати такі порушення з урахуванням наявності фактів чи положень законодавства, в яких принижується або може принижуватися гідність людини;

3) науковим установам і навчальним закладам та факультетам юридичного профілю слід звернути увагу на необхідність першочергового дослідження питань щодо природного права на гідність як першооснови доктрини захисту прав людини, а також — популяризації серед населення матеріалів цих досліджень;

4) доцільно створити при Президентові України Комісію з питань захисту права на гідність як його консультативно-дорадчий орган, що допомагатиме Главі держави у формуванні ідеології та політики такого захисту.

**Сергій ВДОВИЧЕНКО,
Володимир КАМПО,
судді Конституційного Суду України.**

Світ може змінювати знання про себе, але це не може бути підставою для заперечення деяких істин

Одеські пройдисвіти продовжують МІАРитися

Репортаж із залу суду з неліричними відступами

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧІВ

Ох, і розплодилося ж в юній державі пройдисвітів! Але не це дивує. Чому до них у спритно розставлені сіті потрапляє так багато «золотих рибок» — наївних і довірливих? Чому не вчаться на помилках інших і кидаються в обійми пройдисвітів за першим їхнім закликом на кшталт «Кредит протягом дня»?

«Тополиный пух, жара, июль...»

Мені б на пляж, у тінь під освіжаючий морський вітерець, а я їду в Київський районний суд. Тут з березня 2011-го слухається резонансна кримінальна справа за обвинуваченням «групи товаришів», які за п'ять років обманним способом захопили квартири і будинки понад 800 одеситів.

У залі засідань більшість присутніх (15 представників сумнозвісної фірми МІАР) — підсудні. Але клітка порожня. І озброєних міліціонерів поруч немає. Усі лиходії перебувають на підписці про невиїзд. Начебто вони, змовившись, як стверджує слідство, не пограбували своїх жертв на мільйони гривень, а украли кожний окремо курку з подвір'я чи велосипед з дачної ділянки.

Звиклі до вільного польоту, обвинувачувані поводилися, немов діти — розмовляли по телефону, читали, дрімали, колупалися в носі. Їм, схоже, давно неабияк набридло ходити до суду, як на роботу, слухати самих себе, потерпілих, свідків. Вони з адвокатами намагаються досягти неможливого: довести суду, що «кидалово» чинили не в складі злочинного угруповання, а кожний окремо.

З постанови першого заступника Генерального прокурора Віктора Пшонки (2010):

«...Таким чином, Мигулич, Хантаз, Никупин, Пропопенко, Єсифанова, Аврахова і Рибалко (прізвища змінено. — Авт.), діючи за попередньою змовою між собою, ввели Степанову Л. П. в оману й заволоділи правовстановлюючим документом на квартиру.., а потім і самою квартирою, заподіявши шкоду в розмірі 214 280 гривень...».

При мені сторони процесу спілкувалися з одним зі свідків. Цілих пару годин суддя С. Галій, прокурор, адвокати з'ясовували, що він знає по епізоду (їх усього в справі 16, а розслідується, якщо так можна назвати безрезультатні потуги «ментовських» детективів, ще понад 30). Чоловік під перехресним вогнем почувався явно некомфортно. Але, мабуть, йому було не так моторошно, як Людмилі Балабановій, котра як потерпіла давала показання на січневому засіданні. Я уявив, як було 82-річній жінці відповідати практично на одні й ті самі запитання адвоката, підсудних, головуючого. З 9.30 до 19.00. Під знущальні репліки й хіхікання тих, хто позбавив її частини будинку, а в суді намагався заплутати. Вона, часто не розуміючи, чого від неї хочуть, на межі сил понад десять годин захищала своє добре ім'я. Чому суд не припинив тоді насилля над хворою жінкою, яка втратила житло, а згодом і сина, котрий передчасно помер?

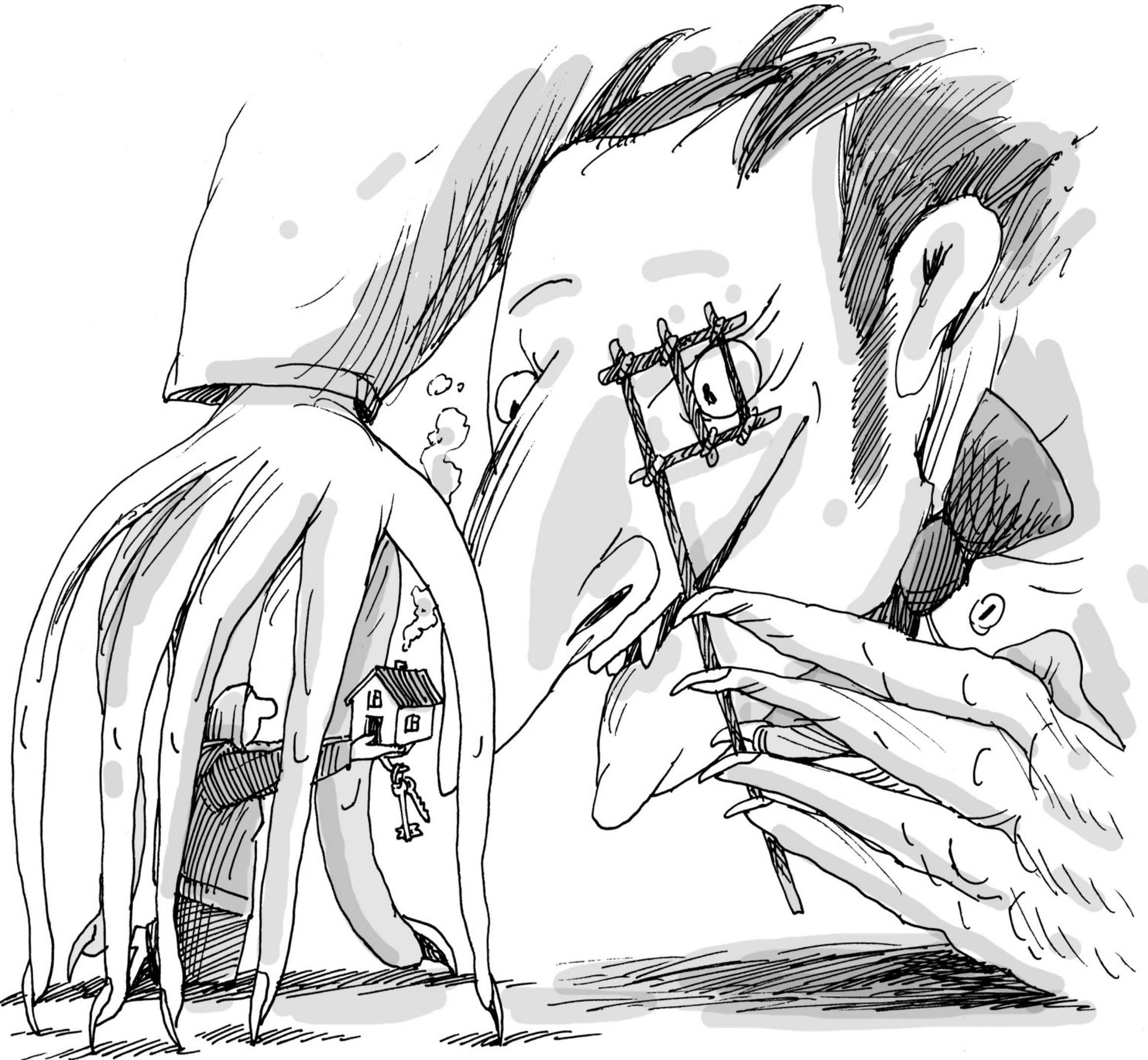
«Гуляй, Емеля, твоя неделя!»

Відповідь у тій самій площині, що й запитання: чому хоча б керівники МІАРа досі не в клітці? Щоб і сьогодні, перебуваючи на волі, тероризувати своїх жертв, погрожувати їм розправою й замітати сліди?

До слова, «предводителя дворянства» Омеляна Мигулича, який організував контору з пограбування земляків, у 2009-му Печерський райсуд столиці посадив за грати, але лише на тиждень. Апеляційний суд Києва скасував постанову своїх колег, обравши запобіжний захід у вигляді підписки про невиїзд. «Гуляй, Емеля, твоя неделя!» До слова, за кілька годин до цього доленосного для пройдисвіта рішення той самий суд звільнив з-під варти великого «засівателя» суддю Зварича...

ДО РЕЧІ

Іншого фігуранта у справі Саву Пропопенка, назвімо його так, теж милістю Божою (в особі судді Малиновського райсуду Дмитра Передирка) було звільнено з-під варти. Сьогодні Сава мало не найактивніший у процесі підсудний. Його мета, по-моєму — заплутати запитаннями потерпілих і свідків. Досвід є — жертв афери він обробляв не один рік, навчаючись манер, очевидно, у Остапа Бендера...

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Непрофесіоналізм слідчого чи холодний розрахунок?

...Засідання, на якому я побував, не зачепило ні щирими промовами, ні безпристрасною поведінкою учасників процесу. Пожвавлення в задушливому залі викликала хіба що «змагальність» між суддею й одним з адвокатів. Останній обурився тим, що прокурор і головуючий влаштували свідкові... допит. Вам смішно? А суддя змушений був кілька разів озвучувати банальні правові аксіоми про право й обов'язок з'ясувати істину. А пошук її без допиту на судовому слідстві неможливий...

У зв'язку із цим згадалася розповідь очевидців, які побували в травні нинішнього року в Приморському районному суді. Там старший слідчий обласної міліції Наталя Маришева, з якою я свого часу безуспішно намагався зустрітися з розслідуваної справи, попросила Феміду взяти під варту пана Мигулича. Її слуга ізолювати запеклого «вовка» і тим самим поліпшити життя потерпілим відмовився. І цілком правомірно — професіонал Маришева вимагала грати для лиходія за нібито скоєний ним злочин... в 2000 році.

Це що — спеціально розіграний пасьянс на користь Омеляна? Таке запитання, гадаю, не може не поставити собі «око государеве». Воно не один рік пильно стежить за «солов'ями-розбійниками», що прославили Одесу-маму, і, мабуть, дивується, чому «найголосистіші», на рахунку яких грабежі на сотні тисяч гривень, досі не в клітці. Це вирішує слідчий — особа незалежна в процесуальному плані, скажете. Тоді, може, міліцейському начальству слід подумати про зміну «особи»...

У Мигулича, за твердженням правоохоронців, дюжина гріхів, узятих на душу останнім часом, а Маришева згадала давні. Чого б це? Невже з пам'яті слідчого вивітрилися події у квітні 2012-го: чергове захоплення будинку в селі під Одесою? На вулиці опинилася жінка з декількома неповнолітніми дітьми. Виганяли родину без представників державної служби й навіть без відповідного судового рішення...

Як бачимо, співтоваришi із групи захоплення чужого майна продовжують безкарно «МІАРитися», даючи приводи для кримінальних пересдідувань. Але потерпілі не бачать старань і наполегливості погононосців у розкритті нововиявлених «подвигів» Омеляна та його команди.

...З того, як мляво триває судовий розгляд і як нахабно й цинічно поводяться підсудні, потерпілі дійшли висновку: вердикт буде нескоро, зловмисники, що розорили не одну родину, переконані, що вийдуть сухими з води.

Упевнений, висновок неправильний. Чи згодна зі мною прокуратура?..

ДОСЛІВНО

«Угруповання сформувалося в 1995-му спочатку у вигляді ломбарду МІАР. Потім з'явилася правозахисна організація МІАР, пізніше третейський суд під цією ж назвою. Як бачите, самі грабували, самі себе захищали й самі із собою судилися за наше майно. Судилися у всіх районних судах міста, де іменем України в нас відбирали майно, шляхом обману закладене під кредити, видавані без відповідної ліцензії. Тепер зрозуміло, що без корупційних зв'язків по вертикалі й горизонталі це бандитське угруповання не змогло б так привільно існувати понад десять років...».

Із листа потерпілих, членів правозахисної організації «Надія».

Іван ІЛЛЯШ.

Одеса.

КРИМІНАЛ

«Мажор» ударив ззаду

У рідній Новодмитрівці Руслан Могутін (прізвище змінено) вважається загальним улюбленцем — розумний хлопець із дипломом херсонського технікуму, котрий до всіх ставився доброзичливо, умів дружити й не цурався будь-якої роботи. Минулої весни 22-літній юнак повернувся зі служби в аеромобільних військах, тимчасово працював на будівництві й збирався вступати до університету. Але, спробувавши захистити друга від знахабнілого провінційного «мажора» з «почтом», замість вузу опинився в реанімації. А лікарі навіть сказати не можуть точно, чи виживе він.

Увечері Руслан прийняв запрошення друга прогулятися до сусідньої Трофимівки. Приятелі збиралися зустріти знайомих дівчат, поспілкуватися, а замість цього на майданчику біля крамниці наразилися на трьох місцевих «крутих» під проводом племінника заможного фермера (колишнього директора розореного радгоспу), який прикатив із Нової Каховки на своєму автомобілі. Підпилі приїжджі одразу причепилися до попутника Руслана — мовляв, з якими такими незрозумілими цілями він насмілився наблизитися до їхнього дорогоцінного «Фольксвагена». Зав'язалася скоріше не бійка, а сутичка. Руслан кинувся розтаскувати «бійців», і одержав удар ззаду бейсбольною биткою в скроню, що проломила йому голову. Бив той самий 24-річний племінник фермера, котрий після цього сів у свою іномарку й поїхав, залишивши жертву непритомною на землі. Очевидці кинулися на допомогу юнакові й просили водія дати хоча б шматок бинта з автомобільної аптечки, щоб кров зупинити. Але той і бинта пошкодував — захлопнув дверці й «дав по газах».

— Коли син після опівночі не прийшов додому й не попередив про пізнє повернення, я дуже стривожилася — раніше такого ніколи не було. Зателефонувала йому сама, однак відповів його друг: «Руслан у лікарні». Поїхали до райцентру Іванівки й знайшли сина в реанімації. У нього тяжка травма головного мозку, перелом костей черепа, він перебуває в комі. Потрібні дорогі ліки, день у реанімації обходиться майже в тисячу гривень. Чим можуть, допомагають усі — друзі й рідні, от тільки родина того, хто бив мого хлопчика, не дає про себе знати. Вони абсолютно нічим не допомогли — ніхто не спромігся прийти хоча б із вибаченнями, — каже матір потерпілого Наталя Йосипівна.

Треба віддати належне: на витівку провінційного «мажора» правоохоронці відреагували як належить. Його розшукали й затримали, порушено кримінальну справу за статтею 115 КК України (замах на навмисне вбивство). Але сім'я підозрюваного робить усе, щоб спустити справу «на гальмах».

— У затриманого з'явилося одразу два адвокати з Нової Каховки, які засипали скаргами на «неправильне», на їхню думку, затримання свого клієнта всі інстанції: від Генеральної та обласної прокуратури до обласного управління МВС. Підготовка відповідей забирає час, однак наша думка залишається незмінною: ми докладемо всіх зусиль, щоб винуватець нападу на Руслана був покараний за всією строгістю закону. Хлопця і його родину по-людськи шкода, — каже начальник Нижньосірогозького міжрайонного відділу міліції Херсонщини, підполковник Валерій Жадан.

Показово, втім, що вже наступного дня після того, як я почав збирати інформацію про побиття молодого селянина «мажором», у херсонський корпункт «Голосу України» почали наполегливо телефонувати батьки потерпілого й просто-таки благати, щоб преса не з'являлася, інакше для них це «погано закінчиться».

А тим часом молодь в Іванівському районі накопичує злість. Сільські хлопці не збираються прощати напад, скоєний просто тому, що якомусь «улюбленцеві долі» вкотре схотілося довести свою перевагу над «простими смертними». Для них усе просто: якщо не дали здачі, наступного разу дітки багатих батьків поводитимуться ще нахабніше і вважатимуть, що їм усе дозволено.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

«Око государеве» не один рік пильно стежить за «солов'ями-розбійниками» і дивується, чому «найголосистіші»... досі не в клітці

Цього тижня Ларису Возницьку–Разінкову призначено генеральним директором Львівської національної галереї мистецтв

Сьогодні виповнюється 81 рік Едуардові Марковичу МИТНИЦЬКОМУ — народному артисту України, фундатору і незмінному керівникові Київського театру драми і комедії на лівому березі Дніпра. Вітаємо!

Юрій АНДРУХОВИЧ: «Коли суспільство очікує поета–пророка, це означає, що у нас відібрали свободу»

З Юрієм Андруховичем ми познайомилися у 1977 році у Львові, коли навчалися в Українському поліграфічному інституті імені Івана Федорова. Нещодавно мені пощастило вдруге у житті побувати у його рідному Франківську, або Станіславові, як він любить називати це затишне місто і куди повертається повсякчас зі своїх мандрів світом. Ми сиділи в кав'ярні після його всеукраїнського туру-презентації книжки «Лексикон інтимних міст», пригадували студентські роки, говорили про літературу. І не тільки.

Увазі читачів нашої газети пропоную фрагмент нашої розмови.

Юрій Андрухович і Володимир Королюк (праворуч) (у романі Андруховича «Таємниця» він описаний як Кольорук).

Батьки та діти

— Багато говорять про станіславівський феномен, про тебе, Прохаська, Іздрика. А чи є майбутнє у феномена, чи підростає нове покоління франківських письменників? Взагалі, чим викликаний цей феномен?

— Той, давніший, уже залишився в історії. На мій погляд, його найкращі часи були десь років 15—20 тому, тобто це перша половина 1990-х. Коли було страшенно важливо бачитися, зустрічатися, проводити час у якихось спільних дискусіях. Зараз цієї потреби, на жаль, немає. Ніхто ні з ким не пересварився, усі знаються, залишаються друзями. Але для якогось власного становлення, для поступу кожного окремо взятого чогось такого, як приналежність до цього феномена, зараз уже не потрібно.

Натомість молодші — це явище, яке виникло десь на початку минулого десятиліття, після 2000 року. Була така літературна формація «Біла риба». Чогось вони її так називали. Це були молоді автори десь віку моєї дочки. Вона, щоправда, сама завжди заперечувала, що належить до «Білої риби». Але Таня Малярчук, Катерина Бабкіна — це було наступне після нашого феномена покоління, переважно жіноче.

Там було кілька хлопців, які так і не розкрилися. А от дівчата, кожна з них там себе знайшла, більшою чи меншою мірою. Я думаю, ще багато чого попереду в них. Це — молоді люди, яким немає 30 років. Отож сьогодні ми маємо черговий сплеск.

Можливо, він не такий голосний, але тут є талановиті молоді люди. Мені, наприклад, страшенно подобається поет Мирослав Боднар, він себе називає Мірко Боднар. Дуже цікавий хлопчина з карпатського краю Василь Карп'юк, він працює на нашому радіо. А решта так, десь навколо них.

Насправді тут, у Франківську, така трохи теплична ситуація порівняно з багатьма іншими містами. Тут є мова як така, вона функціонує нормально. Вона не є якимось ідеологічним завданням, якимось викликом, вона просто функціонує в повсякденні. І це дуже добре для письменника мати такий мовний грунт, таку базу.

— Але не тільки мовний грунт. Дуже своєрідна філософія, навіть у тебе, в твоїх побратимів по перу. Оцей дух, філософія — чи вони передаються, чи є спадкоємність поколінь?

— Багато хто з цих пізніших, з «Білої риби», просто залишалися на рівні молодших друзів. Тобто учнями я б не назвав, хоча, знов-таки, у випадку, наприклад, моєї дочки це було десь трохи теж учнівство щодо Прохаська. Просто перебування в його товаристві і спілкування на будь-яку тему, але воно викликає далі якісь роздуми.

Тому я думаю, що так, спадкоємність, звичайно, існує. Філософія, може, заголосно сказано, але певний спосіб думання, світосприймання, безумовно, тут є. Він значною мірою пов'язаний з тим, що тут є така топографічна, географічна своя домінанта — звідси видно Карпати.

Чим мені Івано-Франківськ ще подобається — це приязне місто без претензії. Воно усвідомлює себе містом провінційним, але не соромиться цього, не пнеться нікуди. Тут це нормально — бути провінційним. Тому франківчани гостинні, люблять, щоб їх хтось навідував з Києва. Вони цю людину будуть супроводжувати. І це все створює своє особливе світовідчуття.

Про таємниці

— Я прочитав твою «Таємницю», і склалось враження, що там ти трошки «втікаєш», навіть від себе.

— Звичайно. Я вже зараз можу розповідати. З «Таємницею» в мене пов'язаний такий сюжет дуже конкретний. Мені було тоді близько тридцяти років, коли один чоловік (ми його знаємо, але не буду називати) читав мені долю з долоні. І він сказав тоді: з моєї долоні читається, що я всі свої справи повинен постаратися встигнути завершити до 47 років.

На довгі роки я забув про цей епізод. А потім якось уже в околицях сорока зненацька серед ночі якось це пригадалося.

«Таємницю» я писав про всяк випадок. Якщо це справді виявиться правдою... По-перше, було складно. Як розуміти: чи мені тільки 47 років відведено, чи після сорока семи я перестану писати?..

— А можна тлумачити і так: що ти сорок сім років писатимеш.

— *(Сміється).* У будь-якому разі я хотів це краще собі пояснити. Якщо у мене такої можливості потім не буде, то я через оцей текст «Таємниці» щось трошки більше залишу про себе, щоб мене краще розуміли. Це такий текст, при тому, що начебто все максимально відверто, але водночас іде вигадування цієї правди. Паралельно якось так...

— Але я про інше трошки. В «Таємниці» це — 1970-ті роки, а в «Лексиконі»...

— Тут з 1995-го по 2009 рік.

— І сучасність, злободення, як раніше казали, відсутні. Тут ти не чіпаєш суспільних проблем сьогоднішніх.

— Чіпаю, але я роблю це в такий спосіб, що до цього треба докопатись.

— На зразок кросворду?

— Ну добре. Не докопатись. Може, я погано це сформулював... Відчути, що це в цьому тексті присутнє. Насправді, там і політика, і культурологія, і філософія, і мемуари, і все на світі. Єдине, що воно не подається безпосередньо в прямій формі, бо на те і художня література, щоб завуальовувати. Я завуальовую, але для мене це дуже така злободенна книжка. Наше суспільство загалом на такому етапі, коли, мені здається, суспільні очікування від літератури повернулись до патріархальної архаїчної форми. Мовляв, поет нам повинен сформулювати, куди ми йдемо, і повинен нас туди вести. І феноменальний успіх Ліни Костенко з її романом, він, мабуть, лежить у цій площині. Тобто нація відчуває потребу в святому діді, дові такому, а замість діда, добре, є свята баба. Але ось вона веде.

— Щодо «Записок українського самашедшого», я з деякими оцінками не погоджуюсь. Так, проблема є, але я думаю, що наше суспільство не настільки самашедше. Воно розумніше. Воно, можливо, десь закрилося в собі, наче равлик. І повинне народитись. Буквально на наших очах.

— Я хотів сказати, що знов оголились оці очікування, що саме поет...

Від кого вимагати моралі

— Суспільство очікує, що поет буде пророком?

— Як на мене, це свідчення того, що знову в нас відібрали свободу. Тобто поки цієї свободи достатньо в суспільстві, то поета, можливо, ніхто і не очікує.

— А може, в іншому проблема? У тому, що суспільство очікує від поета шляху? Пригадуєш фільм «Покаяння»? Де та дорога, яка веде до храму? Може, суспільство очікує, що покажуть дорогу до храму, до моралі?

— Це, я думаю, дуже помилкове очікування. Тут є певна несумісність — митець і мораль. На мій погляд, мораль треба вимагати від політиків.

— Від політиків, у яких освіта куплена...

— Але ж і митці можуть бути різними. Вони можуть бути в моральному сенсі взагалі якимись монстрами і водночас геніями. Двадцяте століття не раз доводило це. І коли суспільство очікує, що саме митець являтиме собою якийсь моральний зразок, то воно помиляється.

— Можливо, навіть не від самого митця, а від його твору?

— Ну, так.

— Тут митець і твір — це різні речі.

— Але знову ж таки, мало хто це розуміє. Коли митець живий, то про його твори судять переважно за тим, що про митця говорять і яка у нього репутація.

Про «Меридіан»

— Мене зацікавив чернівецький фестиваль «Меридіан». Хто був генератором цієї ідеї?

— Я не сумніваюся, що Ігор Померанцев. З Праги, де він зараз ще працює на радіо «Свобода» в російській службі, він років три тому приїхав в Україну, коли вийшла його перша книжка в українських перекладах «КДБ та інші». Мав також презентацію в Чернівцях.

— Він народився і виріс у Чернівцях?

— Ні, але з двох або трьох років він там. Батько ж був військовий журналіст. Він народився, здається, у Саратовській області, де батько служив, а пізніше батька перекинули до чернівецької військової газети. І можна сказати, що свідоме його становлення, дитинство і юність — це вже Чернівці. Тому він до цього міста ставиться з таким захватом, ледь не побожним. Він каже, що це місто, на яке подивився Бог.

І от він запропонував такий фестиваль. Ми тут давно довкола цього кружляємо, мов якісь манілови, кажемо собі: от добре було б колись такий якийсь фестиваль міжнародний зробити. А він просто запропонував, і все почалося у 2010-му. Уже було два фестивалі, цього року відбудеться третій. Перші два — дуже успішні. Важливо, що є безпосередній зв'язок міського середовища з поетичним словом. А це притягує людей, і це відчуття свята.

— А я побачив навіть більше: ви фактично поєднали українську творчість з європейською. Це реальна інтеграція в Європу.

— Цей фестиваль, дарма що молодий, але має дуже гарні відгуки. Є серед моїх знайомих поети в Австрії, які запитують: а що треба, щоб потрапити в Чернівці на цей фестиваль? Є вже такий позитивний імідж.

— Що мене ще вразило. У Криворівні я потрапив на вечір Тараса Прохаська й був здивований, наскільки люди знають його творчість. Ви часто практикуєте такі вилазки в гірські села?

— Ні. Я про себе чесно скажу. Такого ходіння в народ ще не було.

— А хлопці роблять?

— На мій погляд, це все тільки починається. Тарас — один з першопрохідців у цьому. Я думаю, це ще пов'язано з тим, що він перекладав Вінцензa, який про ті краї писав.

— Там взагалі дуже цікавий дух. Там же Коцюбинський писав «Тіні забутих предків». Я уявив собі кінець XIX століття, початок XX. Які там дороги, якщо зараз...

— *(Сміється).* Може, були кращі. Я не знаю.

Розмовляв
Володимир КОРОЛЮК.

Фото Андрія
НЕСТЕРЕНКА.

Полтавськими дорогами Шевченка

Учасники акції «Шануймо Кобзаря. Полтавські дороги Тараса Шевченка» об'їхали всі місця області, де свого часу побував поет.

Протягом шести днів вони відвідали 67 міст і сіл Полтавщини, подолавши понад 2000 кілометрів. У кожному населеному пункті передали бібліотекам книжки та аудіодиски з творами Кобзаря. Загалом, як зазначає ініціатор автопробігу — голова асоціації «Громадянське суспільство» Володимир Степанюк, полтавці передали літератури на 13 тисяч гривень. Зокрема, 110 «Кобзарів» презентував народний депутат Олег Ляшко, Українське соборне козацтво «Січ» надало набір плакатів «Гетьмани України», а міський голова Карлівки Володимир Слєпцов подарував свої книжки та диски з піснями.

Однак залишилися від поїздки не лише приємні враження. Навіть пам'ятники Великому Кобзареві (усього їх на Полтавщині 39) не скрізь у доброму стані. В деяких селах, де бував Шевченко, пам'ять про нього жодним чином не вшанована.

— У селах Горби та Пироги Глобинського району, де бував Кобзар, ні пам'ятників йому, ні пам'ятних знаків, на жаль, нема. І це при тому, що дев'ятеро вихідців з Глобинщини є лауреатами Державної премії України імені Шевченка! — дивується голова Всеукраїнського громадського об'єднання «Жінки-мироносиці» Зоя Ружин.

За її словами, одним із підсумків цієї своєрідної експедиції стане узагальнення і підготовка відповідних пропозицій місцевим райдержадміністраціям. Загалом же учасники автопробігу хочуть, щоб на Полтавщині з'явився туристичний маршрут «Дорогами Кобзаря». Принаймні до 200-річчя від його народження.

Віталій
СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

З Болгарії — з перемогою

Учні Ужгородської дитячої музичної школи № 1 імені Петра Чайковського стали володарями першої премії міжнародного конкурсу «Сонце, радість, краса. Болгарія-2012» та вибороли Гран-прі іншого тамтешнього конкурсу — «Радість на березі».

Крім вокального ансамблю з Ужгорода «Перлинка», на конкурс приїхали майже шість тисяч учасників з дев'яти країн. Змагання тривали переважно на відкритих майданчиках. У результаті ужгородці привезли 10 перших місць (зокрема, у номінаціях «Академічний вокал», «Естрадний вокал»), два третіх і Гран-прі. А, до прикладу, Даніелла Якобчук вибрала два перші місця. Керівника ж «Перлинки» Марію Мудранинець на фестивалі визнали кращим викладачем.

Ірина БРЕЗА,
Василь НИТКА.

Із такими меценатами і вороги не потрібні

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Ніхто нікого навіть про плани продажу не попередив, — каже Олександр Поліщук. — Про те, що приміщення вже має нового власника, ми дізналися після захвату. Як, власне, і про те, що напередодні, 7 липня, один із співзасновників музею вийшов із ради засновників.

Колекцію музею, яка, між іншим, належить самому Олександру Поліщуку, начебто опломбовано. Але про долю своїх експонатів, які збирав майже сорок років, він уже два тижні нічого не знає.

Тим часом захищати музей уже зголосилося чимало представників громадськості. Серед них навіть колишній Президент України Віктор Ющенко. Та не менше розраховують і на допомогу влади нинішньої.

— Ми написали до Генеральної прокуратури та адміністрації Президента і будемо максимально використовувати представників держави як людей, котрі зобов'язані захистити музей. Адже більш серйозного позитивного бренду, аніж трипільська культура, яка існувала на нашій території понад 3 тисячі років тому і була ментальною основою всієї європейської цивілізації, бути не може, — переконаний Олександр Поліщук.

Чому розсварилися двоє колишніх колег — співзасновників музею, поки що достеменно невідомо. Одна із ймовірних причин — гроші.

— Можливо, коли музей тільки починав працювати, людина думала, що отримуватиме мільйони заробітку.... Але має бути щось важливіше за гроші.

Між тим, цього разу продали приміщення музею також недорого — усього за 400 тисяч гривень. Небайдужі припускають, що це така схема: спочатку самому собі задешево продати. А потім уже на реальному покупцеві мільйони наварити.

На жаль, зв'язатися із уже колишнім співзасновником музею нам не вдалося. Поки готувався матеріал, його мобільний телефон був поза зоною досяжності. Тому дізнатися, чому він вирішив продати музей, а головне: нікого про це не попередив, — ми не змогли. Ці питання лишаються відкритими...

Перейнявся долею музею трипільської культури і Ігор Дідковський, голова піклувальної ради Національного центру народної культури «Музей Івана Гончара». Він на майбутнє дивиться з оптимізмом:

— Музей був, є і буде... Ми створили піклувальну раду. Паралельно із цим дві юридичні компанії на волонтерських засадах підготували документи і передали їх до суду. І абсолютно законними методами ми цей музей повернемо громаді. Коли? Перед собою поставили завдання: до Дня Незалежності впоратися.

Та найцікавіше в цій ситуації те, що на початку липня людина, яка вирішили продати музей, стала лауреатом Міжнародної премії імені Володимира Винниченка за вагомі досягнення в галузі національної культури та багатолітню доброчинну діяльність. Захисники ж музею бідкаються: із такими меценатами і вороги не потрібні. Та крапку в цій справі усе ж має поставити суд.

Віктор ДЕЙНЕКА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

КОМЕНТАР ЕКСПЕРТА

Олександр БРИГИНЕЦЬ, член Громадської гуманітарної ради міста Києва:

— Те, що сталося із цим музеєм, — це сигнал, що потрібно змінювати законодавство. Якщо наші закони хоч якось захищають державні музеї, то в цьому випадку, коли йдеться про приватний (який за цінністю переважає чимало муніципальних), вони мовчать.

«...И музыка военная играет на плацу!»

Колись у губернському місті Чернігові несли службу три військові оркестри: 167-го Острозького піхотного, Резервного та Переволочинського полків. На свята вони грали для городян. На початку 1950-х років з'явилися ще 57-ме Чернігівське військове авіаційне училище льотчиків, розквартироване в казармах колишнього Острозького полку, і Окремий навчальний залізничний полк. При них теж були оркестри. Життя міста неможливо було уявити без військової музики.

Потім СРСР розпався. В Україні армія скорочувалася. В 1995 році розформували Чернігівське вище військове авіаційне училище льотчиків (ЧВВАУЛ), а його оркестр був з одним кращих у країні. Ходили чутки про скорочення військового оркестру залізничного полку. Місто з більш як віковою традицією військових оркестрів могло залишитися без цих музичних колективів. Важко передати, що відчували тоді ми, військові музиканти...

Але керівництво Збройних Сил в 1998-му ухвалило рішення щодо створення в Чернігові Північного оперативного командування, а при його штабі мали створити 7-й військовий оркестр. Не звичайний, зі штатом у 21 особу, а окрема військова частина — понад 50 чоловік. Начальником оркестру було призначено майора Володимира Анатолійовича Дашковського **(на знімку)**. Приїзд цього диригента дав надію на те, що традиції військових оркестрів у місті не будуть втрачені...

Володимир Анатолійович звернувся до мене, музиканта військового оркестру залізничного полку, із проханням допомогти. Погодився я не відразу. Але коли Дашковський розповів, яким бачить майбутній оркестр, я вирішив, що гріх відмовлятися.

Наказ про створення 7-го військового оркестру штабу Північного ОК підписав командуючий Північним ОК генерал-полковник Колотов 22 червня 1998 року. І почалася робота. Майор Дашковський у своєму особистому автомобілі їздив у військові частини, військомати та музучилища: у Житомир, Суми, Полтаву. Він відбирав музикантів. Але ж не кожний зважиться (особливо затребуваний музикант) перебратися в іншу область і служити в оркестрі, що існує ще тільки на папері, жити в гуртожитку (якого ще й не було), та ще у той час — кінець 1990-х років. Але ця людина вміє переконувати!

Тоді нас було четверо: майор Володимир Дашковський (начальник), прапорщик Ігор Проценко (старшина оркестру), я, старшина Семен Бельман (загальні питання), і Тетяна Бабенко («господиня» канцелярії).

Десь на початку липня Володимир Анатолійович заявив, що 4 грудня в обласному муздрамтеатрі в 7-му річницю Збройних Сил України відбудеться концерт-презентація 7-го військового оркестру штабу Північного ОК. Ми сторопіли. Це здавалося авантюрою... Адже музикантів ще нема, крім привезених Дашковським з навчального центру «Десна» 10 солдатів та мене зі старшиною. Не було ні нот, ні пюпітрів — нічого! Нам виділили казарму нещодавно розформованої окремої кадрованої залізничної бригади. Не потрібна особлива фантазія, щоб уявити собі це приміщення після того, як його залишили колишні господарі. Ось тут і виявилася ще одна неабияка якість майора Дашковського. Він міг робити кілька несумісних справ одночасно. Під його керівництвом будували музичну студію, спальні приміщення, студію звукозапису... І ліжка наші солдати одержали не залізні, а дерев'яні! І тут він заявив, що хоче в приміщенні оркестру влаштувати кафе! Я, як «старший товариш» (майже 10 років різниці), відмовляв: «Володимире Анатолійовичу, ви розумієте: санстанція, податкова... Це ж в'язниця!» А він: «Семене Григоровичу, я хочу, щоб мої музиканти могли між репетиціями випити горнятко кави. І я за це відповім сам!» Це — слова справжнього командира.

І кафе з'явилося! А диригент навіть приніс із дому якусь ведмежу шкуру — для створення інтер'єру.

А тим часом робота кипіла!

Через три місяці, 1 жовтня 1998 року, 7-й військовий оркестр штабу Північного ОК провів першу репетицію. А 4 грудня, як і намітив наш командир, відбувся святковий концерт. Він відкрився величним «Алілуя» з ораторії Георга Генделя «Месія» — виконував Чернігівський камерний хор ім. Д. Бортнянського в супроводі нового військового оркестру. За диригентським пультом стояв сяючий майор Володимир Дашковський. А наприкінці концерту, на подив слухачів, «Серенаду місячного світла» Гленна Міллера виконав на кларнеті в супроводі оркестру сам диригент Дашковський.

24 серпня 1999-го 7-й військовий оркестр штабу Північного ОК брав участь у параді військ у День Незалежності України в Києві, а вже 25 серпня ми виїжджаємо в Чехію. Військово-музичне управління Генштабу довірило молодому колективу представляти Україну на міжнародному фестивалі військових оркестрів у місті Кромержиж. 2000 рік — міжнародний фестиваль військових оркестрів у Штутгарті. Нашим військовим музикантам аплодували європейські міста, де розуміються на мистецтві духових оркестрів.

У жовтні 2003-го здійснилася ще одна ідея вже підполковника Дашковського. На базі 7-го військового оркестру штабу Північного ОК створено військово-музичний центр Сухопутних військ ЗС України. У цьому унікальному мобільному творчому формуванні сьогодні 13 творчих колективів. Вони виступають і у великих залах обласних центрів, і у віддалених гарнізонах.

У жовтні 2006 року доля знову випробувала підполковника Дашковського. Тоді у Чернігові виник конфлікт через передачу одного із храмів вірянам. Військові музиканти до цього стосунку не мали. Однак для вирішення конфлікту знадобилося приміщення. Далекі від музики чиновники запропонували виселити військово-музичний центр із пристосованого під артистичні класи та музичні студії приміщення Будинку офіцерів у зруйноване приміщення клубу колишнього ЧВВАУЛ (за іронією — казарми колишнього Острозького полку!). Резолюція тодішнього Президента пропонувала міністру оборони України доповісти через шість днів про виконання розпорядження. Міністр дав доручення начальнику Генштабу з наказом доповісти про виконання за три дні. Що в таких випадках роблять командири навіть із дуже великими зірками? Беруть під козирок... Але не підполковник Дашковський! Він зателефонував, ми зустрілися. Я тоді вже був військовим пенсіонером. Порадилися і вирішили, що потрібно написати Президенту України лист про те, що вже третя за вісім років(!) передислокація військово-музичного центру — неприпустиме розбазарювання грошей. Лист підписали 10 чоловік. Першим поставив підпис голова Спілки композиторів Євген Станкович.

Так військовий диригент Дашковський здобув ще одну свою перемогу!

Розповідь про народного артиста України підполковника Володимира Дашковського можна ще продовжувати. Його талант, харизма, завзятість і воля ще довго будуть потрібні справі будівництва військово-оркестрової служби армії України.

Семен БЕЛЬМАН,
заслужений працівник культури України,
ветеран військово-оркестрової служби.

РЕФЛЕКСІЇ

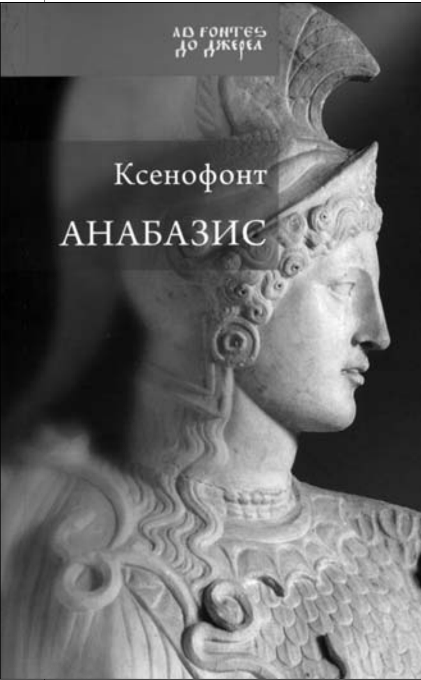
Знову до джерел

Нова книжкова серія «Ad fontes/До джерел» започаткована у видавництві «Український письменник» минулого року. З'явилась вона, здається, без особливої промоції — от почалася собі, та й годі, наче так і треба. Можливо, я необережно висловився («Наче так і треба»), але міняти нічого не буду, бо... а чому, зрештою, не ставитися до такої книжкової серії як до чогось такого, що мусить у нас бути обов'язково, буденно й звично? І радувати цією звичністю.

Отже, про ідею. Якщо шукати аналогій, то ця серія чимось нагадує добре й давно відому у нас санкт-петербурзьку книжкову серію «Азбука-классика». Принаймні, той самий зручний формат, та сама різноплановість (від античних авторів до сучасних), ті самі м'які палітурки. Втім, одна з книжок, найперша — у твердій обкладинці. Це — «Вибране» Миколи Зерова. Оскільки «Ad fontes» — знамените зеровське гасло, отже, тверда обкладинка і першість в серії — ніби своєрідна данина тому, від кого пішла назва всієї серії. Та й читачам подарунок, бо двотомник Зерова, підготовлений і виданий Г. Кочуром ще 1990 року — вже рідкість, де його тепер знайдеш?

А що далі? Ті книжки, що вже вийшли, справляють обнадійливе враження. Хоча б тим, що список назв не повторює поки що ані згадану серію «Азбука-классика», ані будь-яку іншу. Маємо — вперше — етико-філософський трактат Володимира Винниченка «Конкордизм (Система будування щастя)» з ґрунтовно передмовою Тамари Гундорової. А ще — «Анабазис» Ксенофонта, «Жовтий Кром» — ранній роман Олдоса Гакслі, вибрані вірші Рауля Чілачави «Світло самотньої зірки» (у двох томах), «Голем» Густава Майрінка, «Ремінісценції» Сергія Грабара, «Небо народжених щойно» Чеслава Мілоша, «Вибране» Йозефа Рота, «Автопортрет з уяви» Володимира Яворівського та «Непристойні гноми» Василя Простопучка.

А те, що обіцяють надалі — не менш цікаво: «Аннали» та «Історія» Корнелія Тацита, твори Станіслава Оріховського, що його в Європі колись називали русинським Демосфеном, «Кобзар і Малий Кобзар» Михайля Семенка, мистецтвознавчі трактати Богомазова та Архипенка, Паунд і Кавафіс, антологія китайської поезії...

Трохи збиває з пантелику присутність у списку сучасних авторів — їм ніби «зарано» видаватися під гаслом «Ad fontes». А з другого боку — чому ні? Хіба, скажімо, вірші-гноми Простопучка не спрямовані до певних джерел, і літературних, і народних, як от: "Ми мали б не те, що маємо, Та скоро і те поховаємо!" Або: "Як падає зірка з неба, Це значить: її там не треба!"

Зрештою, гасло «Ad fontes» має різні сенси, а серія — універсальна, тут може і повинно бути все, як на ярмарку, аби лиш це була якісна література.

Тут варто сказати й про якість цих книжок — як товару. Вони міцно зроблені й не розсипаються до кінця читання (окрема подяка Державній картографічній фабриці, м. Вінниця). Які тиражі — не вказано, окрім Зерова (тут 200 примірників, готова бібліографічна рідкість). Мабуть, з тиражами — як завжди у нас. Як сказав Юрій Буряк, ініціатор серії, можна придумати навіть ідеальний проект, але щоб його втілити в життя — сподіватися нема на кого, крім добрих людей та Господа Бога.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Товарна біржа "Капіталіст"
оголошує аукціон з продажу активів
(основних засобів, що знаходяться на балансі банку) ПАТ "АБ "Синтез"

№ Лоту	Найменування	Дата введення в експлуатацію	Стартова ціна, грн. з ПДВ
1	Дизель-генератор РНЦ-45 HIMOI	04.07.2008	35 256,00
2	Копір А4 цифровий Canon iR1018J	30.07.2008	84,00
3	Системний блок core2.2/160 GB+200GB/3	22.01.2008	132,00
4	UPS(Источник безпер.питан.)MATCH 3000	22.07.2008	132,00
5	Блок безперерв.живлення Match	27.06.2007	156,00
6	Блок безперерв.живлення Match	27.06.2007	156,00
7	Блок безперерв.живлення Match	27.06.2007	156,00
8	Диктофон Tini 16	14.07.2008	96,00
9	UPS(ист.безп.пит) MATCH 3000PRO	30.07.2008	168,00
10	Шафа ШКГ-8	21.09.2007	96,00
11	Шафа ШКГ-10 металева	17.08.2007	120,00

Умови продажу:

1. Продаж лотів здійснюється на умовах договору купівлі-продажу.
2. Реєстраційний збір (50 грн.) та гарантійний внесок (10% від початкової ціни продажу лоту) учасників аукціону вносяться на рахунок товарної біржі "Капіталіст" (далі - "Біржа") № 26009226697800 в АТ "УкрСиббанк"м. Харьков, МФО: 351005, код ЄДРПОУ: 36375923.
3. Проведення розрахунків за лоти здійснюється протягом 3 робочих днів з моменту підписання протоколу про перемогу на аукціоні.

Прийняття заяв на участь в аукціоні проводиться Біржею в робочі дні з 10.00 до 16.00 за адресою: м. Київ, вул. М.Раскової, 15 (3-й поверх), тел. (044) 516-57-93.

Кінцевий термін прийняття заяв на участь в аукціоні - 21 серпня 2012 року.

Аукціон відбудеться 22 серпня 2012 року о 10.00 в торгово-операційній залі ТБ "Капіталіст" за адресою: м. Київ, вул. М.Раскової, 15.

Відомості про активи, що пропонуються до реалізації, можна отримати за адресою: м. Київ. вул. Червонопрапорна 26 в робочі дні з 10.00 до 16.00, тел. 050-414-38-55 контактна особа Носик Ю.О.

Оголошення №2.

Ліквідатор ПАТ АБ "Синтез" пропонує для безпосереднього продажу рухоме майно різного технічного стану (меблі, спеціалізоване банківське обладнання), яке знаходиться в за адресою м. Київ, вул. Червонопрапорна, 26.

Інформацію про вартість продажу майна можна отримати за вищевказаною адресою, контактна особа Носик Ю.О. тел. 050-414-38-55.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, буд. 157) по справі №5006/27/84б/2012 від 17.07.2012р. про визнання боржника банкрутом ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "АГРО-ІНВЕСТ УКРАЇНА" (ЄДРПОУ 35392677, адреса: 86402, Донецька область, місто Єнакієве вулиця 60 років СРСР, будинок 43, п/р №26007262401322 АТ "ВіЕйБі Банк", МФО 380537) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура та призначено ліквідатором по справі ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "АФЕ-ІНВЕСТ" (ЄДРПОУ 33801409, адреса: 08000, Київська область, Макарівський район, смт. Макарів, вул. Фрунзе, б. 3).

Заяви з кредиторськими вимогами до банкрута приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення на адресу ліквідатора, печатки та штампи банкрута вважати недійсними.

23.07.2012р. Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-Б) у справі № 5011-46/9302-2012 прийнята Постанова про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури щодо Товариства з обмеженою відповідальністю "Юридична компанія "Консалт Преміум Груп" (03148, м. Київ, вул. Сім'ї Сосніних, буд. 3), код ЄДРПОУ 35704310.

Ліквідатором Товариства з обмеженою відповідальністю "Юридична компанія "Консалт Преміум Груп" призначено арбітражного керуючого Юринця А.В. (04060, м. Київ, вул. Ольжича, 21/19, кв. 54, Ліцензія АВ № 547774 від 21.09.2010р.). Поштова адреса: 03148, м. Київ-148, а/с 38.

Інформація про проведення аукціону з продажу майна
ТОВ "Український промисловий банк" (код ЄДРПОУ 19357325)

Лот 1. Автомобіль Chevrolet Epica, б/в, 2008 р.в., кузов № KL1LF69KE8B125555; Y6DLF69KE8B125555, реєстр. № АА 1358 НІ. Початкова ціна: 91 029,00 грн.

Лот 2. Автомобіль Chevrolet Evanda, б/в, 2006 р.в., кузов № KL1LA69ZE6B197251, реєстр. № АА 4607 ВХ. Початкова ціна: 67 958,00 грн.

Лот 3. Автомобіль Chevrolet Lacetti, б/в, 2004 р.в., кузов № KL1NF196E5K046432, реєстр. № АА 9740 ЕА. Початкова ціна: 52 506,00 грн.

Лот 4. Автомобіль Volkswagen Passat, б/в, 2008 р.в., кузов № WVWZZZ3CZ8Z002089, реєстр. № АА 8094 НК. Початкова ціна: 159 946,00 грн.

Лот 5. Автомобіль Volkswagen Passat, б/в, 2008 р.в., кузов № WVWZZZ3CZ8Z001394, реєстр. № АА 2746 НВ. Початкова ціна: 168 091,00 грн.

Лот 6. Автомобіль Kia Magentis, б/в, 2004 р.в., кузов № KNEGD222245311085, реєстр. № АА4741 КВ. Початкова ціна: 64 948,00 грн.

Лот 7. Автомобіль Kia Magentis, б/в, 2004 р.в., кузов № KNEGD222245311289, реєстр. № АА4743 КВ. Початкова ціна: 63 534,00 грн.

Лот 8. Автомобіль Kia Magentis, б/в, 2007 р.в., кузов № KNEGE222275146738; Y6LGE22227L001608, реєстр. № АА 0264 ЕА. Початкова ціна: 93 081,00 грн.

Лот 9. Автомобіль Daewoo Nexia, б/в, 2007 р.в., кузов № XWB3L31UD7A240676, реєстр. № АА 1896 СХ. Початкова ціна: 40 495,00 грн.

Лот 10. Автомобіль Daewoo Nexia, б/в, 2007 р.в., кузов № XWB3L31UD7A246988, реєстр. № АА 4196 ЕС. Початкова ціна: 38 643,00 грн.

Лот 11. Автомобіль Daewoo Nexia, б/в, 2007 р.в., кузов № XWB3L31UD7A245363, реєстр. № АА 4198 ЕС. Початкова ціна: 38 731,00 грн.

Лот 12. Автомобіль Volkswagen Transporter, б/в, 2004 р.в., кузов № WV1ZZZ7HZ5H033800, транз. № 11СМ1415. Початкова ціна: 225 500,00 грн.

Лот 13. Автомобіль Volkswagen Transporter, б/в, 2006 р.в., кузов № WV1ZZZ7HZ6H079496, транз. № 11СМ1422. Початкова ціна: 206 015,00 грн.

Лот 14. Автомобіль Volkswagen Transporter T5, б/в, 2008 р.в., кузов № WV1ZZZ7HZ8H163259, реєстр. № АА 1389 ІВ. Початкова ціна: 318 414,00 грн.

Лот 15. Автомобіль Volkswagen Transporter T5, б/в, 2008 р.в., кузов № WV1ZZZ7HZ8H160107, реєстр. № АА 1385 ІВ. Початкова ціна: 304 071,00 грн.

Лот 16. Автомобіль ГАЗ 2752, б/в, 2003 р.в., кузов № XTH27520030053349; 27520030053349, транз. № 11СМ1411. Початкова ціна: 14 520,00 грн.

Лот 17. Автомобіль ГАЗ 22171, б/в, 2005 р.в., кузов № Y7C22170050028980; 22170050156815, транз. № 11СХ3527. Початкова ціна: 23 881,00 грн.

Лот 18. Автомобіль ГАЗ 3110, б/в, 2000 р.в., кузов № К. 311000Y0333167, транз. № АН9052. Початкова ціна: 6 117,00 грн.

Ціни вказані з урахуванням ПДВ 20 %.

Місцезнаходження майна: переважно м. Київ та регіони.

Додаткова інформація щодо майна, його огляду та початкової ціни за позиціями за тел. 537-47-06.

Фізична чи юридична особа, що виявила бажання зареєструватись як учасник аукціону сплачує реєстраційний внесок у сумі 17,00 (сімнадцять гривень 00 коп.) та гарантійний внесок (10 % від початкової вартості майна) на розрахунковий рахунок № 26000000150506 у ВАТ "СЕБ Банк", МФО 300175, ЄДРПОУ 02030198, одержувач: ТБ "Київська універсальна біржа".

Кінцевий термін прийняття заяв та внесків для участі в аукціоні - 17 серпня 2012 р.

Час та місце проведення аукціону: 11-00, 20 серпня 2012 року за адресою: м. Київ, Залізничне шосе, 57, 5 поверх, Київська універсальна біржа.

Місцезнаходження та контактний телефон аукціонного комітету: м. Київ, Залізничне шосе, 57, тел. 285-33-38.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл.. Свободи, 5) від 25 липня 2012 року по справі № 5023/2864/12 товариство з обмеженою відповідальністю "УЛИСС.Н." (код в ЄДРПОУ 37876462, юридична адреса: 61052, м. Харків, вул. Карла Маркса, буд. 26) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Бударного Ігоря Володимировича (код 2573714797, для листів: 61052, м. Харків, вул. Карла Маркса, буд. 26). Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області, Постановою від 12.07.2012р., у справі № 29/5005/10561/2011 визнав ПП "Агро-Експорт" (52200, м.Жовті Води Дніпропетровської області, вул. Будьонного, 88, код ЄДРПОУ 30009788) банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тритяка Олега Миколайовича (ліцензія АГ № 594786 від 04.04.2011р., 51931, Дніпропетровська обл., м.Дніпродзержинськ-31, а/с 855).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Рішенням засновників (учасників) від 22 березня 2012р. прийняте рішення про припинення юридичної особи ПП "Фірма "СТРІЛЕЦЬ", код 13935666, індекс 39605, вул. Красіна ,25/48, м. Кременчук. У відповідності до чинного законодавства України претензії (заяви) кредиторів приймаються протягом двох місяців за юридичною адресою підприємства: 39605, вуд. Красіна, 25/48, м. Кременчук, Полтавська обл.

Господарський суд Київської області (вул. Комінтерну, 16, м. Київ-32, 01032), визнав банкрутом та відкрив ліквідаційні процедури наступних підприємств:

- постановою від 14.05.2012 року по справі № Б8/048-12 Приватне підприємство "Гіппократ", код ЄДРПОУ 23239666, (вул. Юності, буд. 6, м. Українка, Обухівський р-н, Київська обл., 08720).
- постановою від 25.06.2012 р. по справі № Б8/098-11 товариство з обмеженою відповідальністю "ІВОНА" (вул. Шлюзова, буд. 4, м. Вишгород, Київська обл., 07300, код ЄДРПОУ 32201229).

Ліквідатором призначено арбітражною керуючого Мальцеву Альбіну Вячеславівну (01033, м. Київ-33, а/с 121).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення.

У №137 від 28 липня в цінах на розміщення політичної реклами на "Просто радіо" м Житомир (104.9 ФМ) була допущена помилка. Вартість розміщення 1 секунди ефірного часу треба читати як 0,60 гривень з податками.

В оголошенні щодо проведення аукціону з продажу майна банкрута - ЗАТ "ЗМВК "Коктебель", яке вийшло в № 124 від 11.07.2012, текст "ухвала ГС АРК від 23.02.2012 по справі № 2-2-6/180-2010" слід читати: "ухвала ГС АРК від 23.02.2012 по справі № 2-6/180-2010".

Постановою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) від 16.07.2012 р. по справі № 5010/1906/2011-Б-26/77 боржника - Відкрите акціонерне товариство "Інструментальний завод "Штамп" (КОД ЄДРПОУ 14274280), м. Івано-Франківськ, вул. Юності, 12, інд. 76023, р/рахунок 26003100540001 в АТ "ІмексБанк", МФО 328384, визнано банкрутом та призначено ліквідатором боржника арбітражного керуючого Ловаса Василя Олексійовича (ліцензія серії АВ № 547989, м. Івано-Франківськ, вул. Гетьмана Мазепи, 59/ кв.22, інд. 76000).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Розцінки на розміщення матеріалів передвиборної агітації
в ІАТ «Дзеркало тижня. Україна» (матеріали публікуються з позначкою "Політична реклама" чи "Передвиборна агітація")

Частина шпальти	Розмір, мм	Вартість, грн				
		макет			текстовий матеріал	
		Розділ: Влада, Право, Гроші	Розділ: Людина	Остання шпальта	Розділ: Влада, Право, Гроші	Розділ: Людина
1/32	92 x 62	3 000	1 650	1 800	3 600	1 980
1/16	92 x 125	6 000	3 300	3 600	7 200	3 960
1/8	185 x 125	10 800	6 200	6 700	12 960	7 440
1/4	185 x 252	20 400	10 800	12 000	24 480	12 960
1/3	278 x 226	30 000	15000	16 200	36 000	18 000
1/2	370 x 252	38 400	20 400	22 800	46 080	24 480
1/1	370 x 507	73 700	38 400	44 400	88 440	46 080

Вартість вказана без урахування ПДВ (20%)

Ліквідатор Акціонерного банку "Банк регіонального розвитку" повідомляє про продаж безпосередньо фізичним та юридичним особам рухомого майна Банку (офісні меблі, банківське обладнання, сейфи, обчислювальна техніка, касове обладнання):

- у кількості 156 шт. загальною ринковою вартістю 11153,00 грн.(без урахування

ПДВ). Приймання заяв та продаж майна буде здійснюватись: м. Київ, вул. Машинобудівна ,44, через 10 робочих днів після публікації даного оголошення, тел.: (044) 494-48-40.

- у кількості 82 шт. загальною ліквідаційною вартістю 8141,00 грн.(без урахування ПДВ). Приймання заяв та продаж майна буде здійснюватись за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. Леваневського, 30, через 10 робочих днів після публікації даного оголошення, тел. (04563) 7-42-01.
- у кількості 355 шт. загальною ринковою вартістю 34313,00 грн. (без урахування ПДВ). Приймання заяв та продаж майна буде здійснюватись за адресою: м. Львів, вул. Окуневського, 1, через 10 робочих днів після публікації даного оголошення, тел.: (0322) 42-40-40.

Ліквідатор ТОВ "Артемівський завод скловиробів" (код ЄДРПОУ 32375135) оголошує про продаж рухомого та нерухомого майна банкрута. Деталі про порядок продажу, умови та строки придбання майна за телефоном: +380 (97) 245 71 53.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 19.07.2012 р. по справі № 38/5005/5725/2012 Українсько-кіпрське товариство з обмеженою відповідальністю і іноземними інвестиціями компанія "Віл Корпорейшн" (код ЄДРПОУ 24987502, місцезнаходження: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Ширшова, 4, п/р № 26009132700001 в ПАТ КБ "ПРИВАТБАНК" м. Дніпропетровська, МФО 305299) визнане банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура та призначено Ліквідатором ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю "Вест-Траст" (код ЄДРПОУ 35395395, місцезнаходження: 49000 м. Дніпропетровськ, вул. Миронова, 4, директор Косарєв А.В.).

Заяви кредиторів з вимогами до банкрута приймаються ліквідатором протягом одного місяця за адресою: 49000 м. Дніпропетровськ, вул. Миронова, 4.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, б. 4) ухвалою по справі № 5009/2605/12 від 11.07.2012 року порушено провадження у справі про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Запоріжжя Логістик Парк" (69057, м. Запоріжжя, вул. 40 років Радянської України, б. 92-А, код ЄДРПОУ 34829231, р/р 26001001314967 в АТ "ОТП Банк" м. Київ, МФО 300528).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Нікітенко Микиту Олександровича (69037, м. Запоріжжя, а/с 411, тел., (095) 628-21-66, ліцензія серії АГ № 594794 від 05.04.2011 року).

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) постановами визнав банкрутами та відкрив ліквідаційну процедуру у справах:

№ 01/1956 від 31.07.2012 р. Відкрите акціонерне товариство "Облагропостачання" (18000, м. Черкаси, вул. Смілянська, 130, код ЄДРПОУ 00913864);

№ 05/5026/1033/2012 від 20.07.2012 р. Приватне підприємство "Мікс-2004" (18000, м. Черкаси, вул. Калініна, 4, кв. 100, код ЄДРПОУ 33282983);

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Звездічева Максима Олександровича, ліцензія АВ № 456401 від 03.03.2009 року (м. Черкаси, бул. Шевченка, 132, кв. 16, тел. (067) 470-30-50).

Арбітражний керуючий, ліквідатор Дорошенко Я.В. (постанова Господарського суду київської області від 06.12.2011 року у справі Б8/180-11) оголошує про проведення аукціону з продажу майна підприємства-банкрута ТОВ "Фірма "Відродження полісся" (код ЄДРПОУ 13737133), адреса: 07100, Київська обл., м. Славутич, Добринінський квартал, буд. 4, кв. 39, а саме:

Лот № 1. Рухоме майно (в кількості 296 шт., 183 найменування, згідно переліку).

Початкова ціна - 9 669 177,00 грн. (без урахування ПДВ).

Місцезнаходження: Київська обл., м.Славутич, вул. Лісна (Будбаза), 3.

Лот № 2. Нежитлові будівлі та споруди за початковою ціною 9 783 000,00 грн. (без урахування ПДВ), а саме: Будівля складу (частина будівлі А-І) площею 77,6 кв.м - 94 000,00 грн.; Будівля цеху (будівля А-І) площею 859,9 кв.м - 818 000,00 грн.; Навіс (будівля В) площею 142,4 кв.м - 129 000,00 грн.; Будівля КПП (будівля А-ІІІ) площею 46,9кв.м - 60 000,00 грн; Будівля цеху по виготовленню металопластикових виробів (будівля А-ІІ) площею 256,2 кв.м - 276 000,00 грн.; Будівля цеху по виготовленню модульних конструкцій (будівля А-IV) площею 562,4 кв.м - 562 000,00 грн.; Будівля збірно-бетонного корпусу площею 1 134,5 кв.м - 1 052 000,00 грн.; Об'єкт незавершеного будівництва - 6 792 000,00 грн.).

Місцезнаходження: Київська обл., м.Славутич, вул. Лісна (Будбаза), 3.

Лот № 3. Двокімнатна квартира № 38, заг. площа 59,2 кв.м. Адреса: Київська обл., м.Славутич, Добринінський квартал, будинок 4. Початкова ціна - 282 000 грн. (без урахування ПДВ).

Лот № 4. Чотирикімнатна квартира № 39, заг.площа 70,5 кв.м. Адреса: Київська обл., м.Славутич, Добринінський квартал, будинок 4. Початкова ціна - 330 000,00 грн. (без урахування ПДВ).

Аукціон відбудеться не раніше ніж через 15 календарних днів з дати публікації оголошення об 11.00 годині за адресою: 03680 м.Київ, пр.Академіка Глушкова, 1, НК "Експоцентр України", пав.№6, Українська універсальна товарна біржа (УУТБ).

Організатор аукціону - УУТБ та БК № 12 ПП "МАРВА", заяви на участь приймаються на в робочі дні з 9.00 до 13.00. Тел. 596-93-24, факс 596-95-40.

Кінцевий термін прийняття заяв для участі - за 3 (три) дні до дати проведення аукціону.

Реєстраційний внесок становить 17,00 грн, (в т.ч. ПДВ) та вноситься по кожному лоту окремо на р/рахунок № 26007799973595 в ПАТКБ "Правекс-банк", МФО 380838, ЄДРПОУ 16470831. Отримувач - Українська універсальна товарна біржа.

Гарантійний внесок становить 10% від початкової ціни (без ПДВ) та вноситься по кожному лоту окремо на р/р 260083010794 в ПАТ КБ "Актив-Банк" м. Київ, МФО 300852, код ЄДРПОУ 33778197, отримувач- ПП "МАРВА".

Засоби платежу - грошові кошти.

«Об'єктивний» туберкульоз

ІСТОРІЯ ХВОРОБИ

Очі з цих фотографій дивляться просто в душу. А тіла цих людей — втілення болю та безвиході...

Працюючи над цим проектом, київський фотограф Максим Дондюк відвідав десятки туберкульозних диспансерів, в'язниць та лікарень. Він зафіксував своїм об'єктивом людей, хворих на туберкульоз і описав історію кожного з них. Результати представлено на виставці в дніпропетровському арт-центрі «Квартира».

Проект «Зупинимо туберкульоз в Україні» було задумано автором ще у травні 2010 року, але здійснити його виявилося не так просто. Дозвіл на першу зйомку Максим отримав лише в грудні 2010-го.

— Я звертався куди тільки можна, щоб отримати дозвіл на зйомку, але мені скрізь відмовляли, — розповідає фотограф. — У результаті вдалося потрапити до тубдиспансерів тільки двох областей — Донецької та Херсонської. Побачене вразило мене.

У Херсоні, наприклад, — просто катастрофа. Пацієнти, які лежать із початковою стадією туберкульозу, ще можуть оплатити своє лікування, а от зі стійкою формою набагато гірше — немає коштів. На харчування виділяється 7 гривень на день. Хворі одержують по два шматочки хліба, і вони повинні розтягнути їх на весь день! Суп не густіший від кави. Ті, у кого немає грошей, просто помирають.

Працюючи над проектом, фотограф на якийсь час переїхав жити в одну з херсонських лікарень і ходив з хворими на процедури, разом з ними обідав, грав у карти й розпитував про те, як вони отримали цю страшну недугу. Паралельно робив знімки, частина з яких і увійшли до проекту. Максим нікого не фотографував без згоди.

Наталя. 37 років. Діагноз: мультирезистентна форма туберкульозу, ВІЛ. **(Фото зроблено в туберкульозному відділенні Херсонського СІЗО 4 серпня 2011 року).**

— У мене була гарна родина. Але в 42 роки тато пішов купатися і не вийшов з води, помер. Молодша сестра вчилася на продавця. На навчання потрібні були гроші. Тоді був дефолт, і людям зарплату грішми не давали. От я під цю хвилю і вляпалася...

Щоб прогодувати родину й дати освіту сестрі, Наталя відмовилася від музичної освіти і почала продавати наркотики. Згодом стала вживати сама. Занедужала на ВІЛ, потім на туберкульоз. Померла 16 серпня 2011 року. Її сестра вийшла заміж, народила дочку, живе в Москві.

Андрій та Інна. Діагноз: мультирезистентна форма туберкульозу. Єнакіївський протитуберкульозний диспансер. 23 грудня 2010 року.

...Вони познайомилися під час лікування. Називають себе цивільним подружжям. Він звільнився. Занедужав на зоні. Доки сидів, вмерла мати. Будинок розібрали по цеглинках, винесли все, навіть документи. Андрію не дають прописку, тому що немає житла. А з Інною вони не можуть розписатися, тому що немає документів.

Геннадій, 44 роки. Діагноз: мультирезистентна форма туберкульозу. Виправна колонія № 7. 26 червня 2011 року.

Занедужав у 2003-му в місцях позбавлення волі. Розчарувався в злодійських законах... У нього на спині татуювання — вершники Апокаліпсиса...

Автор виставки вважає, що в розповсюдженні туберкульозу є й провина держави. Наприклад, у в'язниці починають курс лікування сильними антибіотиками і не доводять його до кінця. Пізніше, опинившись на волі, люди намагаються позбутися хвороби у звичайній лікарні, а їм заявляють: «Вибачте, немає ліків, і немає грошей на них». Так початкова стадія хвороби переростає у хронічну, позбутися якої набагато складніше.

За підрахунками самого Максима, на ліки для одного хворого на туберкульоз потрібно близько 1500 гривень щомісяця. Це без їжі. Причому лікування має бути обов'язково системним, інакше воно не матиме результатів. А харчування — хоча б задовільним. Адже навіть з нормальним харчуванням втрачається вага до 15 кг за місяць, у лікарнях їжа просто примітивна.

ФАКТ

За даними ВОЗ, третина населення планети інфікована туберкульозом. Практично у всіх країнах СНД оголошено епідемії. В Україні щорічно вмирають від туберкульозу 10 000 чоловік. Епідемія в нашій країні триває вже 18 років. Кожні 15 хвилин реєструється новий хворий.

Автор проекту сподівається, що його знімки допоможуть людям, які ще не занедужали. Він також спробував зруйнувати стереотип про те, що туберкульоз — доля лише жебраків і наркоманів. За такого розповсюдження хвороби кожен має бути напоготові.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.
Фото автора.

У лікуванні допомагають... правоохоронці

Епідемічна ситуація з туберкульозу на Миколаївщині хоча і залишається складною, але має тенденцію до поліпшення. Так, принаймні, говорить статистика: з початку року на 100 тисяч населення цю недугу було виявлено у середньому у 20,8 особи (торік — 21,9). Профілактична флюорографія населення залишається на рівні минулого року і становить 163 обстеження на тисячу населення. Такі дані оприлюднив головний лікар облпротитубдиспансеру Павло Георгієв на зустрічі представників громадських організацій із заступником начальника управління охорони здоров'я облдержадміністрації Іриною Шамрай, головним лікарем обласного центру профілактики та лікування хворих на СНІД Іриною Кочергіною, представниками центру «Здоров'я».

Йшлося про те, що поліпшилися умови лікування хворих у стаціонарі облпротитубдиспансеру, за бюджетні кошти придбано сучасне обладнання, знайдено рішення проблеми кадрового дефіциту — фтизіатрам доплачують з обласного бюджету. Водночас медики б'ють на сполох: не завжди самі пацієнти з цією тяжкою інфекцією усвідомлюють небезпеку, яку несе навколишнім паличка Коха. Почастішали випадки, коли районна лікарня звертається до суду з проханням дати дозвіл на примусове лікування людей з відкритою формою туберкульозу. Або ж просять правоохоронців допомогти повернути на лікування хворого, який самовільно покинув стаціонар. Отож люди у білих халатах стурбовані соціальним аспектом легковажності та байдужості до туберкульозної проблеми і сподіваються на реальну підтримку з боку неурядових організацій.

У серпні планують провести громадські слухання та публічне обговорення «Обласної соціальної програми протидії захворюванню на туберкульоз на 2012—2016 роки».

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

РЕГІОНАЛЬНИЙ САНБЮЛЕТЕНЬ

Лазерна хірургія стане доступнішою

У Херсоні незабаром буде створено Центр ендолазерної офтальмологічної хірургії. Його технічною базою стане офтальмологічне відділення міської клінічної лікарні імені Афанасія і Ольги Тропіних. Адміністрація лікувального закладу уклала договір про співпрацю з київським Центром мікрохірургії ока, фахівці якого навчають херсонських лікарів навичкам виконання операцій на задній частині ока. А саме — закріпленню сітківки, що відшарувалася, ліквідації наслідків різних запалень, запобігання різкого зниження зору через цукровий діабет (ретинопатії).

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Статистику покращать за рахунок профілактики

Проект загальнодержавної програми «Здоров'я—2020: український вимір» було обговорено на спільному розширеному засіданні колегії Міністерства охорони здоров'я України і Тернопільської облдержадміністрації. Акцент зроблено на тому, щоб переорієнтувати службу охорони здоров'я на профілактику. Передбачається збільшення інвестицій у цю сферу, культивування здорового способу життя, залучення громадськості до цієї важливої справи.

Завдяки профілактичним заходам можна майже на 80 відсотків знизити смертність від серцево-судинних захворювань, переконані науковці.

І хоча Тернопільська область не є пілотною, але власну концепцію реформування тут розробили ще у 2009 році та послідовно втілюють її у життя. В основному — власними силами. Тому представники влади, спілкуючись у кулуарах з журналістами, висловлювали побоювання, що реалізація загалом позитивної програми значною мірою ляже на плечі місцевих бюджетів. Зокрема, міський голова Тернополя Сергій Надал сказав, що держава вже кілька років не виділяє жодної копійки на капітальні вкладення, а ті позитивні зрушення, що сталися у медицині міста, здійснено за рахунок додаткових ресурсів, допомоги спонсорів.

— У програмі є намір перекласти частину делегованих повноважень держави на місцеві бюджети, зокрема, придбання ліків для пільгової категорії населення, — каже Сергій Надал. — Хай пояснять, звідки додатковому міському бюджету взяти на це кошти?

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Недуги органів дихання — на першому місці

Рівень захворюваності населення на Вінниччині зменшився у порівнянні з першим півріччям минулого року майже на дві тисячі хворих в обрахунку на десять тисяч жителів регіону. Проте структура захворювань залишається незмінною. Найбільше вінничанам допікають хвороби органів дихання (49,4 відсотка). Далі йдуть хвороби кровообігу, сечостатевої системи.

В обласному управлінні охорони здоров'я і курортів кажуть, що зменшилася смертність, а динаміка народжуваності в регіоні збільшилася.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

АКТУАЛЬНО

Наш організм у спеку працює в екстримі

Використання вологих серветок або термальної води для охолодження в громадському транспорті, розмірений темп пересування містом, а також відмова від фізичних навантажень у певний час доби допоможуть знизити негативний вплив спеки на організм жителів великих міст, вважають лікарі.

Також вони радять залишатися у тіні або в приміщенні з 12 до 17 години. А якщо виникла необхідність вийти на сонце, не забувайте про головні убори. Бажано уникати переповненого громадського транспорту і за можливості почекати потяг чи автобус, у якому менше пасажирів. Також необхідно завжди носити з собою пляшку негазованої води і пити рідину невеликими ковтками. А от вживання енергетичних напоїв у спеку небезпечно. Вони впливають на дві системи: серцево-судинну і шлунково-кишковий тракт, — а організм і так працює в екстремальних умовах. Енергетики створюють для нього ще більше навантаження. Не завадить мати при собі у транспорті і на вулиці вологі серветки або балончик з термальною водою. Лікарі радять зволожувати в першу чергу обличчя (лоб і носогубний трикутник), шию і зону декольте. Це освіжає і трохи знімає високу температуру.

Осінь покаже

За даними Держсанепідслужби України, з початку року в країні зареєстровано майже 11,8 тисячі випадків захворювання на кір. Експерти стверджують, що восени очікується підвищення рівня захворюваності у східних регіонах України. Найкращим захистом від недуги є своєчасна та планова вакцинація.

«Від кору вакцинують у рік та у 6 років, потім ревакцинують у 12—16, після чого імунітет зберігається ще 12—15 років. Дуже часто у групі ризику знаходяться люди 28–30 років, адже саме у них активність імунітету надзвичайно знижена. Захворювання на кір пов'язане не стільки з послабленням імунітету, скільки з відсутністю імунізації. Відмова від щеплень — проблема світового масштабу», — зазначив головний імунолог Києва Олег Назар, **передає УНН.**

Сім'я як протидія вірусам

Дослідження вчених з Університету Карнегі-Меллона (США) показало, що люди, які мають дітей, ризикують захворіти на застуду на 52% менше, ніж бездітні. Причому захисні властивості організму поліпшуються пропорційно до кількості дітей. Так, батьки одного або двох малюків на 48% менш чутливі до вірусів, а батьки трьох і більше — уже на 61%, **повідомляють закордонні ЗМІ.**

Однак учені вважають: це відбувається не через зміцнення імунної системи батьків у зв'язку з постійними вірусними атаками, а завдяки, так званій моральній стійкості, викликаній психологічними перевагами материнства та батьківства. Іншими словами, сім'я і соціальні зв'язки зміцнюють не тільки душевне, але і фізичне здоров'я людини, що вже було підтверджено довгожителями. Вчені довели, що довше живуть не тільки ті, хто дотримується здорового харчування і займається спортом, а й ті, хто соціально активний і знаходиться у тісному контакті зі своєю сім'єю.

Ведуча рубрики «Медицина» Ольга ВАУЛІНА.

Голова Дніпропетровської облдержадміністрації Олександр Вілкул заявив, що спортсменки жіночого екіпажу парної четвірки з академічного веслування, які вибороли «золото» на Олімпійських іграх в Лондоні, отримають від обласної та місцевої влади квартири

Шабля у надійних руках

ПОГЛЯД ІЗ-ЗА ЛА-МАНШУ

Ольга Харлан не пройшла до фіналу індивідуальних змагань шаблісток через те, що не вдалося реалізувати тактичних задумок спортсменки та її наставників. Про це після нагородження призерів змагань розповів старший тренер збірної українських шаблістів Гарнік Давидян. На його переконання, російська фехтувальниця Софія Велика — досвідчена і сильна спортсменка, але не настільки, щоб Харлан не могла її перемогти. «Однак бій пішов не в тому руслі, як ми планували, — сказав наставник. — У поєдинку за бронзову медаль Оля спершу також поступалася не менш досвідченій, ніж росіянка, чемпіонці двох останніх Олімпіад американці Маріел Загуніс. Але оговталася, мобілізувалася і провела кінцівку бою під свою диктовку. Погодьтеся, виграти після пекінського золота другу, хай навіть бронзову нагороду — це неабияке досягнення».

У коротких паузах під час бою Ольга Харлан не раз поверталася до вчителя з німим запитанням: чи правильно все робить і що необхідно поправити. Крім того, в неї, як і в наставника, була хвилинна перерва. Що можна сказати спортсменці за цю хвилину? — запитав я у Гарніка Джавадовича. «Ми один одного дуже добре розуміємо — буквально з півслова, тому багато говорити не треба. Скажу так: якби ми виграли золоту медаль, то це означало б, що у нас повне взаєморозуміння. Якщо ж зупинилися на третьому місці, отже, є ще над чим працювати — над технікою, тактикою, над поглибленням нашого взаєморозуміння. Олю не потрібно «заводити». Вона сама себе заводить, оскільки дуже емоційна. Навпаки: її потрібно стримувати в цих поривах, заспокоювати. А загалом хотів би сказати, що Оля — справжній боєць. Думаю, в Лондоні вона це ще раз переконливо довела».

Нашу розмову з фахівцем перервала поява у мікст-зоні самої спортсменки, тому гріх було не скористатися нагодою поспілкуватися з нею.

Чудовий настрій в абсолютної чемпіонки зі спортивної гімнастики Габріель Дуглас (США).

— Як оцінюєте свої виступи на фехтувальних доріжках Виставкового центру Лондона? — запитав Олю.

— Звичайно, хотілося завоювати золоту медаль, але я рада і бронзовій. Думаю, що й мої друзі та рідні, всі, хто за мене уболівав, теж раді цій нагороді. В Пекіні ми завоювали «золото» у складі команди. Тепер довелося виступати одній. І це важче. Мені дуже хотілося, щоб у Лондон поїхали інші наші спортсменки, мої подруги. Знаю, що вони вболівали сьогодні за мене. Шкода, що на відстані. Під час бою за третє місце у мене був непростий момент, коли я поступалася. Але я тоді сказала сама собі, що не повинна програти, що я сильніша. І довела це.

Ольга Харлан також зазначила, що дуже рада золотій медалі Яни Шемякіної. А на наше зауваження, що досі в Лондоні медалі в українській збірній виграють лише представниці слабкої статі, сказала, що хлопці ще виправляться. «Ми в них віримо», — додала Ольга.

— Чи впливає на спортсмена під час бою шум у залі, скандування й окремі вигуки, тобто емоційне вболівання трибун, як це було, скажімо, сьогодні?

— Жодним чином не заважають. Навпаки: мені дуже приємно, що за мене вболівають, а в залі багато людей, як оце сьогодні. Для мене це насамперед моральна підтримка.

Дізнався, які її найближчі плани. До кінця року великих змагань не передбачено, тож вона відпочиватиме, займеться домашніми справами, котрі накопичилися, зокрема, облаштуванням щойно спорудженого на околиці Миколаєва будинку. А далі — нові чемпіонати і кубки і новий цикл олімпійський орієнтир — Ігри 2016 року в Ріо-де-Жанейро.

Попередні підсумки

Олімпіада ще тільки досягла свого екватора, а в пресі вже підбивають її фінансові результати, підраховують прибутки і збитки від неї країни в цілому та міста-організатора. Йдеться, звичайно, про попередні підсумки. Ось деякі з них.

Перше і головне питання: у що обійдеться британцям, і лондонцям зокрема, організація XXX Олімпіади? Сім років тому, коли МОК зупинився на кандидатурі столиці Великої Британії, організатори майбутніх Олімпійських і Параолімпійських ігор переконували всіх, що на їхню підготовку достатньо буде 2,37 мільярда фунтів стерлінгів. Але вже через два роки ними була названа нова цифра — 9,3 мільярда. Проте й вона виявилася не остаточною. За розрахунками, виконаними популярним каналом Sky, до завершення Олімпіади і Параолімпіади витрати на їх проведення сягнуть дванадцяти мільярдів фунтів стерлінгів.

Та й це ще не все. До цієї суми не включені додаткові витрати на оновлення парку та вдосконалення громадського транспорту, контртерористичні заходи, роботу служби безпеки і розвідки... Коли ці витрати врахувати, то вартість Олімпійських і Параолімпійських ігор сягне астрономічної суми — понад двадцять мільярдів фунтів.

А що в плюсах? Аналітики відомої фінансової групи Goldman Sachs вважають, що лондонська Олімпіада дасть два ефекти — короткотерміновий і довготерміновий. До першого з них вони відносять працевлаштування, хай і не тривале, великої кількості людей, пожвавлення туризму, зростання продажу товарів і послуг. У третьому кварталі, на який припадають дні змагань, економіка країни дасть приріст до 0,4 відсотка. Щодо довгострокового ефекту, то він знайде вираження у залученні нових інвестицій та збільшенні туристичної привабливості Великої Британії.

Жваво обговорюється ще одне питання: що дає Олімпіада рядовим британцям, зокрема тим, які мешкають не в Лондоні? Щоб з'ясувати це, соціологічна служба BBC провела спеціальне опитування. Більшість опитаних мешканців Вельсу, Шотландії, південного заходу і півночі Англії вважає, що від Олімпіади виграють лише лондонці. 59 відсотків із двох тисяч респондентів по всій території країни переконані, що платники податків занадто багато заплатили за проведення Ігор, але водночас 53 відсотки з них вважають, що ці гроші не були витрачені марно.

Американець Майкл Фелпс — володар 20 олімпійських медалей, 16 з яких — золоті.

Головне джерело нинішніх прибутків Лондона і всієї країни — це сотні тисяч гостей, які приїхали і продовжують прибувати на олімпійські змагання. Найбільша стаття витрат для них — проживання в готелях. Але, як підмітили наші колеги з польської газети «Gazeta Wyborcza», господарі готелів не пішли шляхом виставлення захмарних цін. Ними врахований гіркий досвід багатьох власників приватних готелів у Польщі та Україні під час Євро-2012, які підняли ціни на готельні номери в кілька разів. Що призвело до зменшення кількості бажаючих відвідати міста, де грали їхні команди. У Лондоні теж підняли в готелях ціну, але на помірний відсоток, і нині вона становить у середньому 180 євро.

Повторюємо: це поки що попередні, проміжні статистичні дані кошторису лондонської Олімпіади. Тож до цієї теми ми ще повернемося. Вона для нас цікава, зокрема, можливістю порівняти цю статистику з фінансовими результатами проведення в Україні фінальної частини чемпіонату 2012 року.

Михайло СОРОКА (Укрінформ/«Голос України»).
Лондон.

Фото з сайту Олімпіади.

Британський принц Вільям разом із дружиною Кетрін відвідують більшість змагань Олімпіади.

ТАБЛО ІГОР

2 серпня

Стрільба з лука.
Жінки. **Індивідуальні змагання.** 1. Бо Бай Кі (Корея). 2. Роман (Мексика). 3. Авіта (Мексика).

Стрільба.
Чоловіки. **Дабл трап.** 1. Вілсон (Велика Британія). 2. Далбі (Швеція). 3. Мосін (Росія).

Настільний теніс.
Чоловіки. **Одиночний розряд.** 1. Чжан Цзике (Китай). 2. Ван Гао (Китай).

Веслувальний слалом.
Жінки. **Байдарка-одиночка.** 1. Фер (Франція). 2. Фокс (Австралія). 3. Чоурраут (Іспанія). Чоловіки. **Каное-двійки.** 1. Бейлі/Стотт (Велика Британія). 2. Флоренс/Хонслоу (Велика Британія). 3. Павел Гогшорнер/Петер Гогшорнер (Словаччина).

Дзюдо.
Чоловіки. **До 100 кг.** 1. Гайбулаєв (Росія). 2. Найдан (Монголія). 3. Грол (Нідерланди). Петерс (Німеччина). Жінки. **До 78 кг.** 1. Гаррісон (США). 2. Гіббонс (Велика Британія). 3. Агіар (Бразилія); Чьомео (Франція).

Плавання.
Чоловіки. **200 м, на спині.** 1. Клері (США). 2. Іріє (Японія). 3. Логте (США). **200 м, комплекс.** 1. Фелпс (США). 2. Лохте (США). 3. Чех (Угорщина). Жінки. **200 м, брас.** 1. Соні (США) — 2.19,59 **(рекорд світу)**. 2. Сузукі (Японія). 3. Єфімова (Росія). **100 м, в/с.** 1. Кромовидйойо (Нідерланди). 2. Герасименя (Білорусь). 3. Тан І (Китай).

Велоспорт (трек). Командний спринт.
Чоловіки. 1. Велика Британія — 42,600 **(рекорд світу)**. 2. Франція. 3. Німеччина. Жінки. 1. Німеччина. 2. Китай. 3. Австралія. **4. Україна.**

Спортивна гімнастика.
Жінки. **Багатоборство.** 1. Дуглас (США). 2. Комова (Росія). 3. Мустафіна (Росія).

Фехтування.
Жінки. Рапіра. Командні змагання. 1. Італія. 2. Росія. 3. Корея.

Веслування академічне.
Жінки. **Вісімка.** 1. США. 2. Канада. 3. Нідерланди. Чоловіки. **Четвірка распашна без стернового (легка вага).** 1. ПАР. 2. Велика Британія. 3. Данія. **Двійка парна.** 1. Коен/Салліван (Нова Зеландія). 2. Сарторі/Баттісті (Італія). 3. Шпик/Коп (Словенія).

Вартість Олімпійських і Параолімпійських ігор сягне астрономічної суми — понад двадцять мільярдів фунтів

Заплановане виконали

«Арсенал» (Україна, Київ) — «Мура-05» (Словенія, Мурська-Собота). 3:0. Голи: Мазілу, 6, Ковпак, 61, Матуку, 83.

«Арсенал»: Боровик, Леандро, Гітченко, Матуку, Польовий, Максимов, Шахов (Старгородський, 66), Адійя (Ковпак, 57), Кобахідзе (Миколюнас, 78), Шацьких, Мазілу. **Тренер** — Леонід Кучук.

«Мура-05»: Дракович, Майер, Крамар, Фабіян Ципот, Янжа, Богар (Грушковняк, 90+1), Марушко, Коутер (Бузеті, 63), Єлич, Среш (Арпад, 85), Етерович. **Тренер** — Франк Чіфер.

Рефері — Анті Мунукка (Фінляндія).

Київ. Стадіон імені Валерія Лобановського. 3 500 глядачів. 30 градусів.

Кияни виконали заплановане: перемогли, не пропустили і забили три м'ячі. І тепер можуть спокійно їхати до Словенії на повторний матч. Але треба бути пильними, сконцентрованими, у грі дисциплінованими. І без жодної самовпевненості. Одне слово, спокійно і серйозно поставитись до другої частини завдання.

Правду казав наставник «канонірів» Леонід Кучук, котрий добре вивчив суперника, який виявився досить посереднім. І «Арсенал» цілком справедливо переграв його за всіма статтями. Отож господарі без розкачки почали конструктивну роботу. Видно було, що кияни бажають забити якомога швидко. І це їм вдалося. Комбінацію вони розіграли чітко й ефектно. Адійя з правого флангу зробив точну передачу в центр карного майданчика на Мазілу. Той виграв боротьбу вгорі й упевнено вразив ціль.

Досягши бажаного, футболісти «Арсенала» обертів не збавили, а навпаки — збільшили швидкості і тиск на позиції словенців. Активний Мазілу, мов риба у воді, почувався біля воріт «Мури». Йому намагалися допомогти партнери, а найбільше — півоборонці на чолі з досвідченим Шацьких, які повністю контролювали центр поля.

Утім, у першому таймі діям «Арсенала», що мав величезну перевагу, бракувало справжньої гостроти. Значно ефективніше кияни почали діяти після відпочинку. Навіть крайні оборонці Леандро та Польовий почали активно підключатися до атаки. Відтак наступальні дії «канонірів» набули потрібної ширини. Вдруге вони домоглися успіху, задіявши правий фланг атаки. Вдалася блискавична комбінація: перший пас на фланг Максимова, прострiл в один дотик Леандро і удар у порожні ворота Ковпака.

Лише після цього «Мура» прокинулася. Гості згадали, що їм вкрай необхідно забити бодай м'яч. Але хотіти і зробити — речі різні. «Арсенал» і не збирався віддавати ініціативу, а навпаки, зовсім не зменшував оберти. І в нього багато що виходило. Зрештою, підопічні Кучука відзначилися втрете. Сталося це після розіграшу кутового. Матуку головою підрізав м'яч у дальній кут.

На знімках: фрагменти матчу «Арсенал»—«Мура-05».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Результат задовольняє

Футбол. Ліга Європи. Третій відбірний раунд. Перші матчі. 2 серпня.

«Тромсе» (Норвегія) — «Металург» (Україна, Донецьк). 1:1. Голи: Ондрашек, 43, Бьорк, 88 (у свої ворота).

«Тромсе»: Сальман, Норб'є, Бьорк, Коппінен, Крістіансен, Андерсен, Бендіксен, Йєнссен, Дразі (Індестад, 79), Ондрашек, Орст (Люсволль, 66). **Тренер** — Пер-Матіас Гегмо.

«Металург»: Бандура, Морозюк, Чечер, Воловик, Єдигарян, Прийма, Лазич, Макрідіс (Нельсон, 66), Димитров, Казарян, Жуніор Мораес (Данило, 75). **Тренер** — Володимир П'ятенко.

Рефері — Стівен Маклін (Шотландія).

Тромсе. Стадіон «Алфгейм». 3 700 глядачів. 14 градусів.

Лише під завісу зустрічі українська команда уникла поразки. І такий результат цілком задовольняє. Головне, що «металурги» і не програли, і м'яч на полі суперника забили. Тому шанси на вихід у наступний раунд залишаються доволі реальні. Хоча суперник у донечан далеко не простий.

Напередодні матчу П'ятенко казав, що його серйозно турбує штучне поле місцевого стадіону. Однак гості без особливих проблем до таких умов пристосувалися. Як і очікувалося, «Тромсе» почав активно, прагнучи показати, хто тут господар. І протягом стартових хвилин норвежці завдали три удари по воротах «Металурга». Але серйозно втрутитися Бандурі довелося лише раз.

До середини тайму гості вирівняли ситуацію. І з'явилися моменти. Скажімо, небезпечно головою пробив Чечер після подачі з кутового Морозюка. Виручив воротар. Здавалося, що «Металургові» пощастить реалізувати перевагу, завойовану активними діями на флангах. Але гості пропустили «гол у роздягальню». Чеського легіонера господарів Ондрашека вивели сам-на-сам із Бандурою, і той ударом метрів з восьми пробив воротаря. Щоправда, за тих кілька хвилин, котрі ще залишалися, українська команда мала нагоду відігратися. Та удар Лазича метрів з двадцяти Сальман парирував.

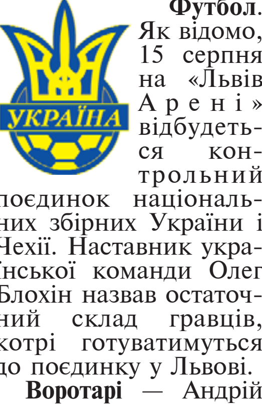
У другому таймі «Металург» багато і гостро атакував. Хоча й норвежці не тільки оборонялися, а прагнули підловити суперника на контратаці. Час спливав і здавалося, що все так і завершиться — мінімальною перевагою «Тромсе». Але удача таки посміхнулася донецьким футболістам. За дві хвилини до закінчення основного часу Лазич потужно пробив із-за меж карного майданчика. Рикошет від Бьорка і м'яч влетів у ворота. Між «Металург» і виграти, але небезпечний удар Казаряна парирував воротар.

На знімку: атакує Микола Морозюк (у центрі).

Фото з сайту metallurg.donetsk.ua.

Остаточний варіант

Футбол. Як відомо, 15 серпня на «Львів Арені» відбудеться контрольний поєдинок національних збірних України і Чехії. Наставник української команди Олег Блохін назвав остаточний склад гравців, котрі готуватимуться до поєдинку у Львові. **Воротарі** — Андрій Дикань («Спартак», Росія, Москва), Андрій П'ятов («Шахтар», Донецьк), Максим Коваль («Динамо», Київ); **оборонці** — В'ячеслав Шевчук, Олександр Кучер, Ярослав Ракицький (усі — «Шахтар»), Тарас Михалик, Євген Хачеріді (обидва — «Динамо», Київ), Віталій Мандзюк («Дніпро», Дніпропетровськ), Богдан Бутко («Іллічівець», Маріуполь), Євген Селін («Ворскла», Полтава); **півоборонці** — Олег Гусєв, Денис Гармаш, Андрій Ярмоленко (усі — «Динамо»), Євген Коноплянка, Руслан Ротань (обидва — «Дніпро»), Сергій Назаренко («Таврія», Сімферополь), Роман Безус («Ворскла», Полтава), Тарас Степаненко («Шахтар»), Анатолій Тимощук («Баварія», Німеччина); **нападники** — Роман Зозуля («Дніпро»), Марко Девич, Євген Селезньов (обидва — «Шахтар»).

Костов зібрав штаб

Новий наставник львівських «Карпат», болгарин Ніколай Костов визначився з помічниками. До свого штабу він запросив працювати асистентами своїх співвітчизників Веселіна Атанасова та Недельчо Матушева, тренером із фізпідготовки Мартіна Магістера (Аргентина/Словенія), тренером воротарів Олега Венчака.

А от «молодіжну» біло-зелених очолив екс-гравець зелено-білих Ігор Йовічевич. Хорват, чиїм найпершим обов'язком буде підготовка гравців для основного складу, дебютував у новому амплуа вчора, коли львів'яни приймали «Таврію».

РЕПЛІКА

Попкорн замість Олімпіади

У середу ввечері мені та ще сотням тисяч українських уболівальників, які дивилися на Першому національному пряму трансляцію Олімпіади в Лондоні й уболівали за наших гімнастів, без попередження несподівано включили зовсім інший он-лайн. Замість спортивного снаряда й атлета я раптом побачила жінку-політика в ньому, яка за якусь чималу суму (у такий-то прайм-тайм!) грубо порушила плани країни повболівати за свою Олімпійську збірну.

Потрапивши із всесвітнього свята краси і сили на з'їзд на кукурудзяному полі й відчувши себе чужою на ньому, перше, що захотілося зробити, — вимкнути телевізор. Тим паче що обдуреним уболівальникам за допомогою біжучого рядка великодушно повідомили, що трансляцію спортивної гімнастики продовжать через... годину. Натиснути на кнопку зупиняло тільки одне: буквально за півгодини до безпардонного вторгнення кандидатів у депутати в мій життєвий простір канал анонсував пряме включення півфінального бою нашої шаблістки Ольги Харлан. До нього залишалося менше 35 хвилин. «А раптом ця бодяга завершиться не через годину, а через півгодини?», — подумалося з оптимізмом. І справді! Через півгодини з'їзд, на якому навіть не оголосили першу п'ятірку, завершився. Однак ніхто не й думав повертати нас у Лондон. Усіх, хто сидів по той бік голубого екрана, продовжували тримати в селі Буки Сквирського району. Хоча там уже нічого не відбувалося.

Делегати з'їзду поважно розходилися, сміялися на камеру, бігали й галасували діти, жіночий голос істерично репетував, щоб їй залишили поїсти (напевно, на фуршеті) і все... І, знаючи, що за тисячі кілометрів від цього непотрібного «інтергаласу» наші запекло борються за медалі, а ми не можемо їх підтримати, хотілося рвати й метати.

Раптово пауза перервалася. Але, на жаль, камера перенесла нещасних уболівальників не на змагання шаблістів, а в збитий посередині поля пресрум, куди за цей час дійшла лідер партії і спортивна зірка — гордість і візитна картка нашої країни. Але про Олімпіаду його не запитували. Не запитували, що саме він має намір зробити, щоб відродити в Україні дитячі спортивні школи, щоб побудувати басейни, щоб підняти наш спорт з колін... Пролунало кілька запитань і невиразних відповідей на них, потім знову пауза, і прийшли ще кілька «номерів списку», які повторювали все те, що вони вже говорили на сцені... Ведучий, котрий з'явився в кадрі, тягнув проплачений ефір, як міг, але виходило в нього це погано і недоладно...

Отакі «Олімпійські пристрасті» (згідно з телевізійною програмою) тривали 1 серпня з 19.30 до 20.30. Сумно. На цьому полі нічого не змінюється. Увесь «попкорн» як і раніше зосереджений у руках людей, які раз на п'ять років хочуть, щоб ми знову їх працевлаштували. Зазначте, при цьому «безробітні» не додають останній шматок хліба, адже можуть собі дозволити увімкнути нам себе улюблених замість Олімпійських ігор...

Яна СТАДІЛЬНА.

Планує прощальний матч

Попри свою нинішню зайнятість на політичній ниві, Андрій Шевченко таки сподівається зіграти свій прощальний матч. Про це він заявив одному з московських видань.

«Я хочу обов'язково зробити прощальний матч — не офіційну зустріч, а матч товариський, для друзів. Тепер моя кар'єра як футболіста закінчилась. Я поставив крапку й почав нову кар'єру — політика», — сказав знаменитий форвард.

Він додав іще: «Йду в політику не для того, щоб брати участь у якихось підкилимних іграх і вибивати особисто для себе якісь блага. Все, що в мене є тепер, — зароблено чесно, важкою працею».

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про особливості забезпечення відкритості, прозорості та демократичності виборів народних депутатів України 28 жовтня 2012 року

Цей Закон визначає порядок застосування відеоспостереження, відеозапису і трансляції зображення для спостереження за організацією проведення голосування та підрахунку голосів на звичайній виборчій дільниці під час проведення виборів народних депутатів України у день голосування 28 жовтня 2012 року.

Стаття 1. Встановити, що для підвищення рівня довіри суспільства до виборів, публічності та відкритості виборчого процесу, доступу громадськості до спостереження у режимі реального часу під час голосування і можливості отримання відеозапису підрахунку голосів виборців у приміщенні для голосування звичайної виборчої дільниці (далі - дільничної виборчої комісії) встановлюється система відеоспостереження, відеозапису і трансляції зображення (далі - система відеоспостереження), яка у передбаченому цим Законом порядку забезпечує збереження інформації, передачу зображення з дільниці для можливості його перегляду на відповідному веб-сайті у мережі Інтернет та подальшого збереження.

Вимога щодо встановлення системи відеоспостереження не поширюється на окружні виборчі комісії, дільничні виборчі комісії закордонних виборчих дільниць, спеціальні виборчі дільниці, а також на Центральну виборчу комісію.

Стаття 2. Застосування системи відеоспостереження дільничною виборчою комісією у день голосування та під час підрахунку голосів, крім випадків, передбачених статтею 1 цього Закону, є обов'язковим.

Стаття 3. Система відеоспостереження складається із не менш ніж двох веб-камер, які встановлюються у приміщенні для голосування дільничної виборчої комісії, засобів запису та збереження інформації, обробки даних для передачі зображення, передачі інформації на відповідний веб-сайт у мережі Інтернет.

Вимоги щодо конфігурації, а також технічне завдання на створення системи відеоспостереження затверджуються Кабінетом Міністрів України за поданням Центральної виборчої комісії.

Стаття 4. Дільнична виборча комісія забезпечує початок безперервного функціонування системи відеоспостереження у день голосування для можливості передачі відеозображення з дільниці та його перегляду у режимі реального часу на відповідному веб-сайті у мережі Інтернет не пізніше початку підготовчого засідання відповідної дільничної виборчої комісії і припиняє функціонування у такому режимі після закінчення голосування.

Після закінчення голосування на виборчій дільниці і до підписання протоколу дільничної виборчої комісії про підрахунок голосів виборців на виборчій дільниці, у тому числі з поміткою «уточнений» та про повторний підрахунок голосів, дільнична виборча комісія забезпечує функціонування системи відеоспостереження у режимі відеозапису і збереження відеозображення. Матеріали відеоспостереження у даному випадку можуть надаватися за запитом у порядку, встановленому Центральною виборчою комісією.

Стаття 5. Веб-камери повинні розташовуватися таким чином, щоб не порушувати таємницю волевиявлення виборців і забезпечити умови для вільного формування виборцем своєї волі та її вільного виявлення, одночасно забезпечуючи контроль виборців і громадськості за дотриманням процедури голосування і підрахунку виборчих бюлетенів.

Порядок здійснення відеоспостереження на виборчих дільницях, використання на виборчій дільниці засобів відеоспостереження, доступу та контролю за функціонуванням системи відеоспостереження встановлюється Центральною виборчою комісією.

Стаття 6. Трансляція відеозображення, отриманого за допомогою системи відеоспостереження з приміщення дільничної виборчої комісії під час голосування на виборчій дільниці, здійснюється на відповідному веб-сайті у мережі Інтернет. Рішення про створення такого веб-сайту приймається Центральною виборчою комісією.

Матеріали відеоспостереження зберігаються протягом одного року з дня офіційного оприлюднення результатів виборів народних депутатів України, після чого знищуються в установленому Центральною виборчою комісією порядку. Порядок функціонування зазначеного веб-сайту встановлюється Центральною виборчою комісією.

Стаття 7. Після оприлюднення результатів виборів народних депутатів України програмно-апаратні комплекси систем відеоспостереження для спостереження за ходом виборчого процесу передаються виборчими комісіями органам місцевого самоврядування у порядку, визначеному Центральною виборчою комісією.

Стаття 8. Фінансування заходів, передбачених цим Законом, здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.

Стаття 9. Повноваження щодо здійснення контролю за додержанням вимог цього Закону, виконання функцій розпорядника систем відеоспостереження покладаються на Центральну виборчу комісію.

Стаття 10. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. На товари, роботи і послуги, закупівля яких здійснюється для придбання, монтажу та забезпечення функціонування систем відеоспостереження на виборчих дільницях, дія Закону України «Про здійснення державних закупівель» не поширюється.

3. Кабінету Міністрів України:

1) за поданням Центральної виборчої комісії затвердити технічне завдання та конфігурацію створення системи відеоспостереження;

2) забезпечити в установленому порядку фінансування заходів, передбачених цим Законом;

3) забезпечити повне комплектування, тестування і функціонування систем відеоспостереження на всіх виборчих дільницях не пізніше ніж за 10 днів до дня голосування;

4) протягом трьох місяців внести пропозиції щодо подальшого використання систем відеоспостереження.

4. Центральній виборчій комісії:

1) затвердити і внести на розгляд Кабінету Міністрів України подання щодо обсягів фінансування видатків на реалізацію заходів щодо впровадження систем відеоспостереження;

2) привести свої акти у відповідність із цим Законом;

3) забезпечити прийняття актів, передбачених цим Законом.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
5 липня 2012 року.
№ 5175-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік» (із змінами, внесеними законами України від 12 квітня 2012 року № 4647-VI, від 24 травня 2012 року № 4866-VI, від 8 червня 2012 року № 4961-VI, від 19 червня 2012 року № 4968-VI, від 21 червня 2012 року № 4994-VI і від 22 червня 2012 року № 5022-VI) такі зміни:

1) у статті 1:

у частині першій цифри «368.397.217» і «317.480.413» замінити відповідно цифрами «368.573.717» і «317.656.913»;

у частині другій цифри «394.281.111,9» і «342.077.170,8» замінити відповідно цифрами «394.457.611,9» і «342.253.670,8»;

2) внести зміни до додатків № 1 і № 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік» відповідно до додатків № 1 і № 2 до цього Закону.

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
4 липня 2012 року.
№ 5183-VI.

З додатком можна ознайомитися на сайті www.golos.com.ua.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік» щодо видатків Центральної виборчої комісії

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік» (із змінами, внесеними законами України від 12 квітня 2012 року № 4647-VI, від 24 травня 2012 року № 4866-VI, від 8 червня 2012 року № 4961-VI, від 19 червня 2012 року № 4968-VI, від 21 червня 2012 року № 4994-VI, від 22 червня 2012 року № 5022-VI та від 4 липня 2012 року № 5183-VI і № 5185-VI) такі зміни:

1) у статті 1:

у частині першій цифри «368.573.717» і «317.656.913» замінити відповідно цифрами «369.567.317» і «318.650.513»;

у частині другій цифри «394.457.611,9» і «342.253.670,8» замінити відповідно цифрами «395.451.211,9» і «343.247.270,8»;

2) внести зміни до додатків № 1 та № 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік» відповідно до додатків № 1 та № 2 до цього Закону.

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
4 липня 2012 року.
№ 5186-VI.

З додатком можна ознайомитися на сайті www.golos.com.ua.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до додатка № 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести зміни до додатка № 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік» (із змінами, внесеними законами України від 12 квітня 2012 року № 4647-VI, від 24 травня 2012 року № 4866-VI, від 8 червня 2012 року № 4961-VI, від 19 червня 2012 року № 4968-VI, від 21 червня 2012 року № 4994-VI, від 22 червня 2012 року № 5022-VI та від 4 липня 2012 року № 5183-VI) згідно з додатком до цього Закону.

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
4 липня 2012 року.
№ 5185-VI.

З додатком можна ознайомитися на сайті www.golos.com.ua.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік» щодо збільшення видатків на капітальне будівництво та технічне переоснащення вугледобувних підприємств

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік» (із змінами, внесеними законами України від 12 квітня 2012 року № 4647-VI, від 24 травня 2012 року № 4866-VI, від 8 червня 2012 року № 4961-VI, від 19 червня 2012 року № 4968-VI, від 21 червня 2012 року № 4994-VI, від 22 червня 2012 року № 5022-VI та від 4 липня 2012 року № 5183-VI, № 5185-VI і № 5186-VI) такі зміни:

1) у статті 1:

у частині першій цифри «369.567.317» і «318.650.513» замінити відповідно цифрами «370.567.317» і «319.650.513»;

у частині другій цифри «395.451.211,9» і «343.247.270,8» замінити відповідно цифрами «396.451.211,9» і «344.247.270,8»;

2) у статті 3 цифри «9.600.000» замінити цифрами «10.600.000»;

3) внести зміни до додатків № 1 та № 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік» відповідно до додатків № 1 та № 2 до цього Закону.

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
4 липня 2012 року.
№ 5187-VI.

З додатком можна ознайомитися на сайті www.golos.com.ua.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 6 Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до статті 6 Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік» (із змінами, внесеними Законом України від 12 квітня 2012 року № 4647-VI) такі зміни:

1) в абзаці першому цифри «15.000.000» замінити цифрами «44.500.000»;

2) у пункті 1:

доповнити після абзацу шостого новим абзацом такого змісту:

«за зобов'язаннями суб'єктів господарювання державного сектору економіки, які здійснюють реалізацію проектів заміщення природного газу вугіллям вітчизняного видобування, відповідно до протоколу про співробітництво з Державним банком розвитку Китайської Народної Республіки».

У зв'язку з цим абзаци сьомий - дев'ятий вважати відповідно абзацами восьмим - десятим;

абзац десятий після слів «національних проектів» доповнити словами «суб'єкти господарювання державного сектору економіки, які здійснюють реалізацію проектів заміщення природного газу вугіллям вітчизняного видобування, відповідно до протоколу про співробітництво з Державним банком розвитку Китайської Народної Республіки».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
30 липня 2012 року.
№ 5189-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 6 Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до статті 6 Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік» (із змінами, внесеними законами України від 12 квітня 2012 року № 4647-VI та від 30 липня 2012 року № 5189-VI) такі зміни:

в абзаці першому цифри «44.500.000» замінити цифрами «68.800.000»;

пункт 1 після абзацу восьмого доповнити абзацом такого змісту:

«для фінансування проектів у сфері сільського господарства з метою реалізації Меморандуму про взаєморозуміння щодо співробітництва в галузі пріоритетних проектів у сільському господарстві».

У зв'язку з цим абзаци дев'ятий і десятий вважати відповідно абзацами десятим і одинадцятим.

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
30 липня 2012 року.
№ 5190-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік» (із змінами, внесеними законами України від 12 квітня 2012 року № 4647-VI, від 24 травня 2012 року № 4866-VI, від 8 червня 2012 року № 4961-VI, від 19 червня 2012 року № 4968-VI, від 21 червня 2012 року № 4994-VI, від 22 червня 2012 року № 5022-VI та від 4 липня 2012 року № 5183-VI, № 5185-VI, № 5186-VI і № 5187-VI) такі зміни:

1) у статті 1:

у частині першій цифри «370.567.317», «319.650.513» і «50.916.804» замінити відповідно цифрами «370.799.224», «319.650.706,3» і «51.148.517,7»;

у частині другій цифри «396.451.211,9», «344.247.270,8» і «52.203.941,1» замінити відповідно цифрами «396.683.118,9», «344.247.464,1» і «52.435.654,8»;

2) пункт 23 статті 4 доповнити словами «в тому числі курсова різниця від їх конвертації»;

3) внести зміни до додатків № 1 та №. 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік» відповідно до додатків № 1 та № 2 до цього Закону.

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
30 липня 2012 року.
№ 5191-VI.

З додатком можна ознайомитися на сайті www.golos.com.ua.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо реєстрації місця проживання та місця перебування фізичних осіб в Україні

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 15, ст. 232; 2011 р., № 23, ст. 160):

1) у преамбулі слово «основних» замінити словом «основоположних», а слово «актами» замінити словами «договорами України»;

2) у статті 3:

абзац сьомий викласти в такій редакції:

«реєстрація місця проживання або місця перебування особи - внесення відомостей про місце проживання або місце перебування із зазначенням адреси одного житла особи чи адреси спеціалізованої соціальної установи, закладу соціального обслуговування та соціального захисту, військової частини до визначених цим Законом документів та до реєстраційного обліку центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації фізичних осіб (далі - орган реєстрації)»;

доповнити абзацом дев'ятим такого змісту:

«документи, до яких вносяться відомості про місце проживання та місце перебування особи, — паспорт громадянина України, тимчасове посвідчення громадянина України, посвідка на постійне проживання, посвідка на тимчасове проживання, посвідчення біженця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист, довідка про звернення за захистом в Україні»;

3) абзац третій статті 5 викласти в такій редакції:

«для іноземців та осіб без громадянства — підстави, встановлені Законом України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства»;

4) статті 6-8 викласти в такій редакції:

«Стаття 6. Реєстрація місця проживання особи

Громадянин України, а також іноземець чи особа без громадянства, які постійно або тимчасово проживають в Україні, зобов'язані протягом десяти днів після прибуття до нового місця проживання зареєструвати місце проживання. Реєстрація місця проживання особи здійснюється в день подання особою документів. Реєстрація місця проживання за заявою особи може бути здійснена з одночасним зняттям з реєстрації попереднього місця проживання.

Для реєстрації особа або її законний представник подає:

письмову заяву;

документ, до якого вносяться відомості про місце проживання. Якщо дитина не досягла 16-річного віку, подається свідоцтво про народження або свідоцтво про належність до громадянства України;

квитанцію про сплату державного мита або документ про звільнення від його сплати;

талон зняття з реєстрації (у разі зміни місця проживання в межах України). Талон зняття з реєстрації не подається у разі оформлення реєстрації місця проживання з одночасним зняттям з реєстрації попереднього місця проживання;

документи, що підтверджують право на проживання в житлі, перебування або взяття на облік у спеціалізованій соціальній установі, закладі соціального обслуговування та соціального захисту, проходження служби у військовій частині, адреса яких зазначається під час реєстрації;

військовий квиток або посвідчення про приписку (для громадян, які підлягають взяттю на військовий облік або перебувають на військовому обліку).

У разі подачі заяви законним представником особи додатково подаються:

документ, що посвідчує особу законного представника;

документ, що підтверджує повноваження особи як законного представника, крім випадків, коли законними представниками є батьки (усиновлювачі).

Реєстрація місця проживання особи за заявою законного представника здійснюється за згодою інших законних представників.

Забороняється вимагати для реєстрації місця проживання подання особою інших документів.

Облік громадян України, які проживають за межами України, ведеться закордонними дипломатичними установами України в установленому Міністерством закордонних справ України порядку.

У разі зміни адреси житла в межах адміністративно-територіальної одиниці особа або її законний представник повинні письмово повідомити про це орган реєстрації протягом десяти днів.

Надання органами реєстрації відомостей про місце проживання або місце перебування особи та інших персональних даних здійснюється виключно у випадках, передбачених законами України, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини або за згодою самої особи.

Стаття 7. Зняття з реєстрації місця проживання

Зняття з реєстрації місця проживання особи здійснюється на підставі:

заяви особи або її законного представника;

судового рішення, яке набрало законної сили, про позбавлення права власності на житлове приміщення або права користування житловим приміщенням, про виселення, про визнання особи безвісно відсутньою або оголошення її померлою;

свідоцтва про смерть;

паспорта або паспортного документа, що надійшов з органу державної реєстрації актів цивільного стану, або документа про смерть, виданого компетентним органом іноземної держави, легалізованого в установленому порядку;

інших документів, які свідчать про припинення:

підстав для перебування на території України іноземців та осіб без громадянства;

підстав для проживання або перебування особи у спеціалізованій соціальній установі, закладі соціального обслуговування та соціального захисту;

підстав на право користування житловим приміщенням.

Зняття з реєстрації здійснюється в день звернення особи. За заявою особи зняття з реєстрації може бути здійснено одночасно з реєстрацією нового місця проживання.

Зняття з реєстрації місця проживання дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб, стосовно яких встановлено опіку чи піклування, здійснюється за погодженням з органами опіки і піклування.

Разом із заявою особа подає:

документ, до якого вносяться відомості про зняття з реєстрації місця проживання. Якщо дитина не досягла 16-річного віку, подається свідоцтво про народження або свідоцтво про належність до громадянства України;

військовий квиток або посвідчення про приписку (для громадян, які підлягають взяттю на військовий облік або перебувають на військовому обліку).

У разі подачі заяви законним представником особи додатково подаються:

документ, що посвідчує особу законного представника;

документ, що підтверджує повноваження особи як законного представника, крім випадків, коли законними представниками є батьки (усиновлювачі).

Зняття з реєстрації місця проживання особи за заявою законного представника здійснюється за згодою інших законних представників.

Стаття 8. Реєстрація місця перебування особи

Реєстрація місця перебування здійснюється за заявою особи або її законного представника, що подається протягом семи днів після прибуття до місця перебування.

Зобов'язані зареєструвати місце перебування особи, які перебувають більше одного місяця за межами адміністративно-територіальної одиниці, в якій зареєстровано їх місце проживання, і мають невиконані майнові зобов'язання, накладені в адміністративному порядку чи за судовим рішенням, або призиваються на строкову військову службу і не мають відстрочки, або беруть участь у судовому процесі.

Реєстрація та продовження реєстрації тимчасового перебування іноземців, осіб без громадянства здійснюються відповідно до законодавства про правовий статус іноземців та осіб без громадянства»;

5) частину другу статті 9 виключити;

6) статтю 11 викласти в такій редакції:

«Стаття 11. Органи реєстрації місця проживання та місця перебування осіб

Реєстрація місця проживання та місця перебування осіб здійснюється органом реєстрації.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері реєстрації фізичних осіб, затверджує відповідно до закону порядок реєстрації місця проживання та місця перебування осіб в Україні, зразки документів, необхідних для реєстрації і зняття з реєстрації місця проживання та місця перебування»;

7) абзац шостий частини другої статті 12 викласти в такій редакції:

«осіб, які звернулися за наданням їм статусу біженця чи додаткового захисту і стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту»;

8) в абзаці другому частини другої статті 13 цифри «16» замінити цифрами «14».

2. В абзаці другому частини другої статті 38 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 38, ст. 324; 2009 р., № 38, ст. 535) слова «здійснювати реєстрацію (зняття з реєстрації) місця проживання чи перебування призовників і військовозобов'язаних лише в разі наявності в їх військово-облікових документах позначок військових комісаріатів відповідно про зняття з військового обліку або про перебування на військовому обліку за місцем проживання» замінити словами «щомісяця повідомляти військові комісаріати про реєстрацію (зняття з реєстрації) місця проживання чи перебування призовників і військовозобов'язаних».

3. Абзаци дев'ятий і тринадцятий частини першої статті 2 і статтю 9 Закону України «Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 27, ст. 226, № 42, ст. 433) виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
5 липня 2012 року.
№ 5088-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення оподаткування вартості побутового палива, що надається вдовам померлих пенсіонерів вугільних підприємств, які за життя мали право на безоплатне отримання такого палива

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112) такі зміни:

«1) абзац п'ятий підпункту «ґ» підпункту 138.10.6 пункту 138.10 статті 138 доповнити словами «а також вдовам померлих пенсіонерів, зазначених в цьому підпункті, які за життя мали таке право»;

2) абзац п'ятий підпункту 165.1.20 пункту 165.1 статті 165 доповнити словами «а також вдовам померлих пенсіонерів, зазначених в цьому підпункті, які за життя мали таке право».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом двох місяців з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
21 червня 2012 року.
№ 5019-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо здійснення державних закупівель

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести зміни до таких законів України:

1) частину десяту статті 34 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 2-3, ст. 20; 2012 р., № 15, ст.101) після слів «Державного бюджету України» доповнити словами «та порядок проведення конкурсного відбору науково-дослідних, науково-технічних та дослідно-конструкторських робіт»;

2) пункт 1 частини другої статті 39 Закону України «Про здійснення державних закупівель» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 33, ст. 471) доповнити словами «або закупівлі послуг з виконання науково-дослідних, науково-технічних та дослідно-конструкторських робіт, що пройшли конкурсний відбір у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
21 червня 2012 року.
№ 4996-VI.

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про направлення до Конституційного Суду України законопроекту про внесення змін до Конституції України щодо гарантії недоторканності для окремих посадових осіб

Відповідно до статей 148, 151 Регламенту Верховної Ради України Верховна Рада України **постановляє**:

1. Доопрацьований законопроект про внесення змін до Конституції України щодо гарантії недоторканності для окремих посадових осіб (реєстр. № 3251) направити до Конституційного Суду України для одержання висновку щодо відповідності його вимогам статей 157 і 158 Конституції України.

2. Запропонувати Конституційному Суду України визнати розгляд законопроекту про внесення змін до Конституції України щодо гарантії недоторканності для окремих посадових осіб невідкладним.

3. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова
Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
5 липня 2012 року.
№ 5056-VI.

З додатком можна ознайомитися на сайті www.golos.com.ua.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про календарний план проведення одинадцятої сесії Верховної Ради України шостого скликання

Верховна Рада України **постановляє**:

Календарний план проведення одинадцятої сесії Верховної Ради України шостого скликання затвердити.

Голова
Верховної Ради України
В. ЛИТВИН

м. Київ,
5 липня 2012 року.
№ 5057-VI.

З додатком можна ознайомитися на сайті www.golos.com.ua.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про затвердження Програми інформатизації законотворчого процесу у Верховній Раді України на 2012–2017 роки

З метою створення належних умов для забезпечення законотворчого процесу у Верховній Раді України сучасними засобами інформаційно-комунікаційних технологій, сприяння відкритості у діяльності Верховної Ради України, реалізації конституційних прав громадян в інформаційній сфері Верховна Рада України **постановляє:**

1. Затвердити Програму інформатизації законотворчого процесу у Верховній Раді України на 2012-2017 роки (далі — Програма), що додається.

2. Керівнику Апарату Верховної Ради України в установленому порядку забезпечити виконання плану заходів щодо реалізації Програми.

Голова
Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
5 липня 2012 року.
№ 5096-VI.

З додатком можна ознайомитися на сайті www.golos.com.ua.

Закон України

Про внесення змін до деяких законів України щодо обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 7, ст. 50 із наступними змінами):

1) у статті 7:

а) частину другу після слів «Кабінет Міністрів України» доповнити словами «якщо інше не визначено законом»;

б) доповнити частиною третьою такого змісту:

«Для договорів міжнародного обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів Кабінет Міністрів України встановлює максимальні розміри страхових платежів, у межах яких Моторне (транспортне) страхове бюро України встановлює обов'язкові для своїх повних членів єдині розміри страхових платежів за такими договорами»;

2) статтю 13 доповнити частиною такого змісту:

«Страховики, яким дозволено займатися обов'язковим страхуванням цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів, зобов'язані бути членами Моторного (транспортного) страхового бюро України, яке є юридичною особою, що утримується за рахунок коштів страховиків. МТСБУ є єдиним об'єднанням страховиків, які здійснюють обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів. Участь страховиків у МТСБУ є умовою провадження діяльності щодо обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів»;

3) у частині восьмій статті 16 слова «обов'язкового страхування цивільної відповідальності власника (користувача) транспортного засобу перед третіми особами» замінити словами «міжнародного обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів».

2. У Законі України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 1, ст. 1 із наступними змінами):

1) пункти 1.4 і 1.9 статті 1 викласти в такій редакції:

«1.4. особи, відповідальність яких застрахована, - страхувальник та інші особи, які правомірно володіють забезпеченим транспортним засобом. Володіння забезпеченим транспортним засобом вважається правомірним, якщо інше не встановлено законом або рішенням суду»;

«1.9. бонус-малус - коригуючий коефіцієнт, за допомогою якого страховик коригує страхову премію залежно від того, чи були страхові випадки по відношенню до об'єкта страхування у певному проміжку часу»;

2) статті 4, 6 і 7 викласти в такій редакції:

«Стаття 4. Суб'єкти обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності

Суб'єктами обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності є страхувальники та інші особи, відповідальність яких застрахована, страховики, Моторне (транспортне) страхове бюро України (далі - МТСБУ), потерпілі»;

«Стаття 6. Страховий випадок

Страховим випадком є дорожньо-транспортна пригода, що сталася за участю забезпеченого транспортного засобу, внаслідок якої настає цивільно-правова відповідальність особи, відповідальність якої застрахована, за шкоду, заподіяну життю, здоров'ю та/або майну потерпілого.

Стаття 7. Визначення розміру страхового платежу

7.1. Розмір страхового платежу (внеску, премії) встановлюється страховиком самостійно шляхом добутку розміру базового страхового платежу та значень відповідних коригуючих коефіцієнтів, що затверджуються відповідно до пункту 7.2 цієї статті, а також з урахуванням положень пункту 13.2 статті 13 цього Закону. Страховику забороняється встановлювати або пропонувати встановити розмір страхового платежу, розрахований в інший спосіб.

7.2. Розмір базового страхового платежу, перелік, значення коригуючих коефіцієнтів та порядок їх застосування затверджуються Уповноваженим органом за поданням МТСБУ. Пропозиції МТСБУ щодо розміру базового страхового платежу та значень коригуючих коефіцієнтів підтверджуються актуарними розрахунками з урахуванням рівня збитковості даного виду страхування в цілому по галузі за останній розрахунковий період, який становить не менше року, та статистичних даних. Якщо Уповноважений орган протягом 60 календарних днів з дня внесення МТСБУ пропозиції не затвердив розмір базового страхового платежу, перелік, значення коригуючих коефіцієнтів та порядок їх застосування, діють попередні коригуючі коефіцієнти, порядок їх застосування та розмір базового страхового платежу.

7.3. Для договорів міжнародного обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів Кабінет Міністрів України встановлює максимальні розміри страхових платежів, у межах яких МТСБУ встановлює обов'язкові для своїх повних членів єдині розміри страхових платежів за такими договорами»;

3) у статті 8:

а) у пункті 8.1 слова «коефіцієнт страхових тарифів» та «коефіцієнт» замінити словами «коригуючий коефіцієнт»;

б) доповнити пунктом 8.5 такого змісту:

«8.5. Значення цього коригуючого коефіцієнта та порядок його застосування можуть переглядатися Уповноваженим органом відповідно до пункту 7.2 статті 7 цього Закону»;

4) статтю 9 викласти в такій редакції:

«Стаття 9. Страхова сума

9.1. Страхова сума - це грошова сума, у межах якої страховик зобов'язаний здійснити виплату страхового відшкодування відповідно до умов договору страхування.

9.2. Розмір страхової суми за шкоду, заподіяну майну потерпілих, становить 50 тисяч гривень на одного потерпілого.

У разі якщо загальний розмір шкоди за одним страховим випадком перевищує п'ятикратну страхову суму, відшкодування кожному потерпілому пропорційно зменшується.

9.3. Розмір страхової суми за шкоду, заподіяну життю та здоров'ю потерпілих, становить 100 тисяч гривень на одного потерпілого.

9.4. Страхові виплати за договорами обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності обмежуються страховими сумами, які діяли на дату укладення договору та зазначені в договорі страхування.

9.5. Розміри страхових сум переглядаються Уповноваженим органом відповідно до рівня інфляції та індексу споживчих цін»;

5) пункт 13.2 статті 13 доповнити реченням другим такого змісту: «Зазначена пільга надається за умови особистого керування таким транспортним засобом особою, яка належить до визначених у цьому пункті категорій громадян України, без мети надання платних послуг з перевезення пасажирів або вантажу»;

6) статтю 16 доповнити частиною другою такого змісту:

«Виїзд з України до країн - членів міжнародної системи автострахування «Зелена картка» транспортного засобу, зареєстрованого в Україні, у разі відсутності договору міжнародного страхування, укладеного зі страховиком - повним членом МТСБУ і посвідченого відповідним уніфікованим страховим сертифікатом «Зелена картка», забороняється»;

7) статтю 17 доповнити пунктом 17.7 такого змісту:

«17.7. МТСБУ може встановлювати єдині умови перестрахування договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, які є обов'язковими для членів МТСБУ»;

8) у статті 18:

а) у підпункті 18.1.3 пункту 18.1 слова «або договором» виключити;

б) пункт 18.2 викласти в такій редакції:

«18.2. У разі дострокового припинення договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності страховик вилучає страховий поліс та анулює його і за умови відсутності виплат страхового відшкодування за цим договором повертає страхувальнику частку страхового платежу, яка обчислюється пропорційно до періоду страхування, що залишився до закінчення строку дії договору, з утриманням, у передбачених законом випадках, понесених витрат на ведення справи, але не більше 20 відсотків цієї частки.

Якщо відмова страхувальника від договору обумовлена порушенням умов договору страховиком, такий страховик повертає страхувальнику сплачені ним страхові платежі у повному обсязі»;

9) у статті 19:

а) абзац перший пункту 19.1 замінити двома абзацами такого змісту:

«19.1. Дія договору може бути припинена в односторонньому порядку з ініціативи страховика у разі, якщо виплачена сума відшкодування за чинним договором перевищила агрегатну страхову суму.

Агрегатна страхова сума визначається додаванням страхових сум за шкоду, заподіяну життю і здоров'ю, та за шкоду, заподіяну майну потерпілих, на одного потерпілого».

У зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом третім;

б) пункт 19.2 виключити;

10) пункт 20.3 статті 20 викласти в такій редакції:

«20.3. У разі ліквідації страховика за рішенням визначених законом органів обов'язки за договорами обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності виконує ліквідаційна комісія. Обов'язки страховика за такими договорами, для виконання яких у страховика, що ліквідується, недостатньо коштів та/або майна, приймає на себе МТСБУ. Виконання обов'язків у повному обсязі гарантується коштами відповідного централізованого страхового резервного фонду МТСБУ на умовах, визначених цим Законом»;

11) доповнити статтею 20^1 такого змісту:

«Стаття 20^1. Чинність договору страхування у разі зміни власника забезпеченого транспортного засобу

20^1.1. У разі зміни власника забезпеченого транспортного засобу договір страхування зберігає чинність до закінчення строку його дії.

20^1.2. У разі відчуження забезпеченого транспортного засобу права та обов'язки страхувальника переходять до особи, яка прийняла такий транспортний засіб у свою власність.

20^1.3. У разі смерті страхувальника - фізичної особи його права та обов'язки за договором страхування переходять до осіб, які одержали забезпечений транспортний засіб у спадщину.

20^1.4. Якщо страхувальник - юридична особа припиняється і встановлюються його правонаступники, права і обов'язки страхувальника за договором страхування переходять до правонаступника»;

12) абзац третій пункту 21.1 статті 21 викласти в такій редакції:

«Транспортний засіб має відповідати вимогам, передбаченим пунктом 1.7 статті 1 цього Закону, з моменту взяття ним участі в дорожньому русі на території України»;

13) статтю 22 викласти в такій редакції:

«Стаття 22. Відшкодування шкоди, заподіяної третій особі

22.1. У разі настання страхового випадку страховик у межах страхових сум, зазначених у страховому полісі, відшкодовує у встановленому цим Законом порядку оцінену шкоду, заподіяну внаслідок дорожньо-транспортної пригоди життю, здоров'ю, майну третьої особи.

У разі настання події, яка є підставою для проведення регламентної виплати, МТСБУ у межах страхових сум, що були чинними на день настання такої події, відшкодовує у встановленому цим Законом порядку оцінену шкоду, заподіяну внаслідок дорожньо-транспортної пригоди життю, здоров'ю, майну третьої особи.

22.2. Відповідно до цього Закону потерпілим - юридичним особам страховик, а у випадках, передбачених цим Законом, - МТСБУ відшкодовує виключно шкоду, заподіяну майну»;

14) статті 23, 24 і 26 викласти в такій редакції:

«Стаття 23. Відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю потерпілого

23.1. Шкодою, заподіяною життю та здоров'ю потерпілого внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, є:

шкода, пов'язана з лікуванням потерпілого;

шкода, пов'язана з тимчасовою втратою працездатності потерпілим;

шкода, пов'язана із стійкою втратою працездатності потерпілим;

моральна шкода, що полягає у фізичному болю та стражданнях, яких потерпілий - фізична особа зазнав у зв'язку з каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я;

шкода, пов'язана із смертю потерпілого.

Стаття 24. Відшкодування шкоди, пов'язаної з лікуванням потерпілого

24.1. У зв'язку з лікуванням потерпілого відшкодовуються обґрунтовані витрати, пов'язані з доставкою, розміщенням, утриманням, діагностикою, лікуванням, протезуванням та реабілітацією потерпілого у відповідному закладі охорони здоров'я, медичним піклуванням, лікуванням у домашніх умовах та придбанням лікарських засобів.

Витрати, пов'язані з лікуванням потерпілого в іноземній державі, відшкодовуються, якщо лікування було узгоджено з особою, яка має здійснити страхове відшкодування (регламентну виплату).

Зазначені в цьому пункті витрати та необхідність їх здійснення мають бути підтверджені документально відповідним закладом охорони здоров'я.

24.2. Мінімальний розмір страхового відшкодування (регламентної виплати) за шкоду, пов'язану з лікуванням потерпілого, становить 1/30 розміру мінімальної заробітної плати у місячному розмірі, встановленої законом на дату настання страхового випадку, за кожний день лікування, підтверджений відповідним закладом охорони здоров'я, але не більше 120 днів.

24.3. Якщо страховику (МТСБУ) не надані документи, що підтверджують розмір витрат, зазначених у пункті 24.1 цієї статті, або їх документально підтверджений розмір є меншим, ніж мінімальний розмір, визначений відповідно до пункту 24.2 цієї статті, страховик (МТСБУ) здійснює відшкодування у розмірі, визначеному в пункті 24.2 цієї статті»;

«Стаття 26. Шкода, пов'язана із стійкою втратою працездатності потерпілим

26.1. Шкода, пов'язана із стійкою втратою працездатності потерпілим внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, відшкодовується у розмірах, визначених відповідно до Цивільного кодексу України.

26.2. Мінімальний розмір страхового відшкодування (регламентної виплати) за шкоду, пов'язану із стійкою втратою працездатності потерпілим внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, становить:

у разі встановлення I групи інвалідності - 36 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановлених законом на дату настання страхового випадку;

у разі встановлення II групи інвалідності - 18 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановлених законом на дату настання страхового випадку;

у разі встановлення III групи інвалідності - 12 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановлених законом на дату настання страхового випадку;

у разі визнання неповнолітньої (малолітньої) особи дитиною-інвалідом - 18 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановлених законом на дату настання страхового випадку.

26.3. Якщо страховику (МТСБУ) не надані документи, що підтверджують розмір шкоди, пов'язаної із стійкою втратою працездатності потерпілим, або цей розмір є меншим, ніж мінімальний розмір, визначений відповідно до пункту 26.2 цієї статті, страховик (МТСБУ) здійснює відшкодування в розмірі, визначеному у пункті 26.2 цієї статті»;

15) доповнити статтею 26^1 такого змісту:

«Стаття 26^1. Відшкодування моральної шкоди, заподіяної потерпілому

Страховиком (у випадках, передбачених підпунктами «г» і «ґ» пункту 41.1 та підпунктом «в» пункту 41.2 статті 41 цього Закону, - МТСБУ) відшкодовується потерпілому - фізичній особі, який зазнав ушкодження здоров'я під час дорожньо-транспортної пригоди, моральна шкода у розмірі 5 відсотків страхової виплати за шкоду, заподіяну здоров'ю»;

16) статті 27, 30 і 31 викласти в такій редакції:

«Стаття 27. Шкода, пов'язана із смертю потерпілого

27.1. Страхове відшкодування (регламентна виплата) виплачується, якщо смерть потерпілого внаслідок дорожньо-транспортної пригоди настала протягом одного року після дорожньо-транспортної пригоди та є прямим наслідком цієї дорожньо-транспортної пригоди.

27.2. Страховик (у випадках, передбачених статтею 41 цього Закону, - МТСБУ) здійснює відшкодування шкоди, заподіяної смертю потерпілого, на умовах, встановлених статтею 1200 Цивільного кодексу України, кожній особі, яка має право на таке відшкодування, рівними частинами. Загальний розмір страхового відшкодування (регламентної виплати) утриманцям одного померлого не може бути меншим, ніж 36 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановлених законом на день настання страхового випадку.

27.3. Страховик (у випадках, передбачених підпунктами «г» і «ґ» пункту 41.1 та підпунктом «в» пункту 41.2 статті 41 цього Закону, - МТСБУ) відшкодовує моральну шкоду, заподіяну смертю фізичної особи, її чоловіку (дружині), батькам (усиновлювачам) та дітям (усиновленим). Загальний розмір такого страхового відшкодування (регламентної виплати) цим особам стосовно одного померлого становить 12 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановлених законодавством на день настання страхового випадку, і виплачується рівними частинами.

27.4. Страховик (МТСБУ) здійснює відшкодування особі, яка здійснила витрати на поховання та на спорудження надгробного пам'ятника, за умови надання страховику (МТСБУ) документів, що підтверджують такі витрати, та пред'явлення оригіналу свідоцтва про смерть. Загальний розмір такого відшкодування стосовно одного померлого не може перевищувати 12 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановлених законом на день настання страхового випадку.

27.5. Відшкодування шкоди, пов'язаної із смертю потерпілого, може бути виплачено у вигляді одноразової виплати. Загальний розмір усіх здійснених страхових відшкодувань (регламентних виплат) за шкоду, заподіяну життю та здоров'ю однієї особи, не може перевищувати страхову суму за таку шкоду»;

«Стаття 30. Шкода, пов'язана з фізичним знищенням транспортного засобу

30.1. Транспортний засіб вважається фізично знищеним, якщо його ремонт є технічно неможливим чи економічно необґрунтованим. Ремонт вважається економічно необґрунтованим, якщо передбачені згідно з аварійним сертифікатом (рапортом), звітом (актом) чи висновком про оцінку, виконаним аварійним комісаром, оці-

нювачем або експертом відповідно до законодавства, витрати на відновлювальний ремонт транспортного засобу перевищують вартість транспортного засобу до дорожньо-транспортної пригоди.

30.2. Якщо транспортний засіб вважається знищеним, його власнику відшкодовується різниця між вартістю транспортного засобу до та після дорожньо-транспортної пригоди, а також витрати на евакуацію транспортного засобу з місця дорожньо-транспортної пригоди.

Стаття 31. Шкода, пов'язана з пошкодженням чи фізичним знищенням дороги, дорожніх споруд та інших матеріальних цінностей

31.1. Розмір шкоди, пов'язаної з пошкодженням чи фізичним знищенням дороги, дорожніх споруд та інших матеріальних цінностей, визначається на підставі аварійного сертифіката, рапорту, звіту, акта чи висновку про оцінку, виконаного аварійним комісаром, оцінювачем або експертом відповідно до законодавства»;

17) у статті 32:

а) у пункті 32.7 слова «товарного вигляду» замінити словами «товарної вартості»;

б) доповнити пунктом 32.10 такого змісту:

«32.10. шкоду, заподіяну життю та здоров'ю водія забезпеченого транспортного засобу, який спричинив дорожньо-транспортну пригоду»;

18) абзац третій пункту 33.2 статті 33 доповнити словами «що діяли на день настання страхового випадку»;

19) у статті 36:

а) в абзаці першому пункту 36.1 слова «зазначеним лімітом» замінити словами «зазначеною страховою сумою»;

б) абзац другий пункту 36.2 викласти в такій редакції:

«у разі визнання ним вимог заявника обґрунтованими - прийняти рішення про здійснення страхового відшкодування (регламентної виплати) та виплатити його. Якщо відшкодування витрат на проведення відновлювального ремонту пошкодженого майна (транспортного засобу) з урахуванням зносу здійснюється безпосередньо на рахунок потерпілої особи (її представника), сума, що відповідає розміру оціненої шкоди, зменшується на суму визначеного відповідно до законодавства податку на додану вартість. При цьому доплата в розмірі, що не перевищує суми податку, здійснюється за умови отримання страховиком (у випадках, передбачених статтею 41 цього Закону, - МТСБУ) документального підтвердження факту оплати проведеного ремонту. Якщо у зв'язку з відсутністю документів, що підтверджують розмір заявленої шкоди, страховик (МТСБУ) не може оцінити її загальний розмір, виплата страхового відшкодування (регламентна виплата) здійснюється у розмірі шкоди, оціненої страховиком (МТСБУ). Страховик має право здійснювати виплати без проведення експертизи (у тому числі шляхом перерахування коштів особам, які надають послуги з ремонту пошкодженого майна), якщо за результатами проведеного ним огляду пошкодженого майна страховик і потерпілий досягли згоди про розмір та спосіб здійснення страхового відшкодування і не наполягають на проведенні оцінки, експертизи пошкодженого майна»;

20) підпункт 37.1.5 пункту 37.1 статті 37 виключити;

21) пункт 38^1.1 статті 38^1 викласти в такій редакції:

«38^1.1. У разі якщо страховик здійснив страхове відшкодування за шкоду, заподіяну під час використання забезпеченого транспортного засобу, у сфері, що передбачає більше значення коригуючого коефіцієнта, ніж визначено договором страхування, чи з порушенням умов, передбачених пунктом 13.2 статті 13 цього Закону (при укладенні договору страхування із застосуванням такого пункту), то особа, відповідальна за шкоду, заподіяну внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, зобов'язана компенсувати страховику 50 відсотків виплаченого страхового відшкодування»;

22) у статті 40:

а) в абзаці другому пункту 40.1 слова «зареєстрованих в Україні» виключити;

б) пункт 40.2 викласти в такій редакції:

«40.2. У разі якщо МТСБУ відповідно до правил міжнародної системи автомобільного страхування «Зелена картка» було здійснене відшкодування шкоди за страховика - члена об'єднання або за власника та/або користувача зареєстрованого в Україні транспортного засобу, який використовував за кордоном підроблений або змінений у незаконний спосіб страховий сертифікат «Зелена картка» та спричинив дорожньо-транспортну пригоду, відповідні витрати МТСБУ та регламентні виплати з фонду страхових гарантій мають бути компенсовані такими особами МТСБУ в повному обсязі»;

в) у пункті 40.3 слова «та необхідності перевірки дій страховика відповідно до пункту 36.3 статті 36 цього Закону» виключити;

23) у статті 41:

а) підпункт «е» пункту 41.1 виключити;

б) у підпункті 41.2:

у підпункті «б» слова «зареєстрованих в Україні» виключити;

підпункт «в» викласти в такій редакції:

«в) транспортним засобом, зареєстрованим в іншій країні, щодо якого був виданий іноземний страховий сертифікат «Зелена картка», що діяв на день дорожньо-транспортної пригоди на території України. Така регламентна виплата здійснюється на умовах та в обсягах, встановлених законодавством про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів та принципами взаємного врегулювання шкоди на території країн - членів міжнародної системи автомобільного страхування «Зелена картка»;

підпункт «г» виключити;

в) пункт 41.4 викласти в такій редакції:

«41.4. МТСБУ за рахунок коштів відповідного централізованого страхового резервного фонду здійснює оплату послуг осіб, залучених для встановлення причин, обставин подій, за якими може бути проведена регламентна виплата, та розміру заподіяної внаслідок них шкоди, а також банківських витрат МТСБУ при здійсненні регламентних виплат»;

24) у статті 43:

а) назву викласти в такій редакції:

«Стаття 43. Фонди МТСБУ»;

б) підпункт 43.2.1 пункту 43.2 викласти в такій редакції:

«43.2.1. базовий та додаткові гарантійні внески у розмірі, визначеному МТСБУ»;

в) пункт 43.4 доповнити абзацами третім - шостим такого змісту:

«Кошти, сплачені страховиками як базовий гарантійний внесок до фонду захисту потерпілих, використовуються виключно для здійснення регламентних виплат, передбачених підпунктом «ґ» пункту 41.1 статті 41 цього Закону. У першу чергу використовується гарантійний внесок того страховика, для виконання зобов'язань якого він здійснюється.

Кошти, сплачені страховиком як додатковий гарантійний внесок до централізованих страхових резервних фондів МТСБУ, використовуються для виконання зобов'язань такого страховика перед МТСБУ. Кошти, сплачені страховиком як додатковий гарантійний внесок до фонду захисту потерпілих, також можуть використовуватися для виконання зобов'язань такого страховика за внутрішніми договорами страхування перед членами МТСБУ, а сплачений як додатковий гарантійний внесок до фонду страхових гарантій - для виконання зобов'язань цього страховика за договорами міжнародного страхування та правочинами, пов'язаними з перестрахуванням його відповідальності за договорами міжнародного страхування.

Забороняються будь-які стягнення з централізованих страхових резервних фондів МТСБУ, крім пов'язаних з регламентними виплатами, що проводяться відповідно до цього Закону за рахунок такого фонду. У разі банкрутства страховика або його ліквідації залишки коштів, сплачених ним до централізованих страхових резервних фондів МТСБУ, не можуть бути включені до ліквідаційної маси і залишаються у централізованих страхових резервних фондах МТСБУ.

Кошти, сплачені страховиками до централізованих страхових резервних фондів МТСБУ, є коштами страхових резервів з обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів таких страховиків»;

25) у статті 49:

а) пункт 49.2 доповнити абзацом третім такого змісту:

«У разі припинення страховиком членства в МТСБУ Уповноважений орган зобов'язаний зупинити дію ліцензії»;

б) пункт 49.3 викласти в такій редакції:

«49.3. Страхові агенти мають право здійснювати посередницьку діяльність з обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності за умови їх реєстрації в МТСБУ в порядку, встановленому Уповноваженим органом за поданням МТСБУ.

Кваліфікаційні вимоги до страхових агентів, необхідні для здійснення посередницької діяльності з обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, встановлюються Уповноваженим органом за поданням МТСБУ»;

26) у статті 51:

а) пункт 51.1 викласти в такій редакції:

«51.1. Страховик має право звернутися до МТСБУ із заявою про набуття членства за умови наявності в нього ліцензії на здійснення обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів. Вимоги до заяви встановлюються загальними зборами членів МТСБУ.

Рішення за заявою страховика про надання йому статусу асоційованого члена МТСБУ приймається на найближчих загальних зборах членів МТСБУ, але не пізніше шести місяців з дня подання заяви.

Страховик вважається таким, що прийнятий у члени МТСБУ та набув статусу асоційованого члена, після прийняття МТСБУ рішення про задоволення відповідної заяви страховика, укладення між МТСБУ та страховиком договору про співпрацю щодо внутрішніх договорів страхування, а також сплати цим страховиком вступного внеску до фонду фінансування діяльності МТСБУ, розмір якого встановлюється МТСБУ, та базового гарантійного внеску до фонду захисту потерпілих, розмір якого визначається положенням про цей фонд та не може бути меншим за суму, еквівалентну 500 тисячам євро.

МТСБУ не має права відмовити в наданні страховику статусу асоційованого члена МТСБУ, якщо такий страховик відповідає вимогам цього Закону»;

б) пункт 51.2 виключити;

в) пункт 51.3 викласти в такій редакції:

«51.3. Страховик - асоційований член МТСБУ має право звернутися до МТСБУ із заявою про надання йому статусу повного члена. Вимоги до заяви встановлюються відповідно до порядку, визначеного Статутом МТСБУ.

Рішення за заявою страховика про надання йому статусу повного члена МТСБУ має бути прийняте на найближчих загальних зборах членів МТСБУ, але не пізніше шести місяців з дня подання заяви.

МТСБУ має право відмовити страховику у задоволенні заяви про надання йому статусу повного члена МТСБУ у разі, якщо він не відповідає вимогам ліцензійних умов провадження обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів.

З метою перевірки фінансового стану страховика та достовірності отриманої від нього звітності МТСБУ може призначити аудиторську перевірку такого страховика. Витрати на проведення аудиторської перевірки страховика здійснюються за рахунок кошторису витрат на утримання МТСБУ. У разі якщо в результаті аудиторської перевірки встановлено факт подання страховиком недостовірної звітності, витрати МТСБУ на аудиторську перевірку компенсуються страховиком.

Страховик - член МТСБУ вважається таким, що набув статусу повного члена, після прийняття МТСБУ рішення про задоволення відповідної заяви страховика, укладення між МТСБУ та страховиком договору про співпрацю щодо договорів міжнародного страхування, а також сплати цим страховиком гарантійного внеску до фонду страхових гарантій, розмір якого визначається положенням про цей фонд та не може бути меншим за суму, еквівалентну 1 мільйону євро»;

г) пункт 51.6 виключити;

ґ) підпункт «б» пункту 51.8 викласти в такій редакції:

«б) гарантійні та інші внески до фондів МТСБУ, створених відповідно до цього Закону та положень про порядок і умови формування централізованих страхових фондів, а також компенсацію здійснених МТСБУ витрат за зобов'язаннями страховиків.

Розміри базових гарантійних внесків страховика до централізованих страхових резервних фондів МТСБУ станом на останній день кожного кварталу не можуть бути меншими за розміри, визначені положеннями про ці фонди»;

д) пункти 51.9 і 51.10 замінити пунктами 51.9-51.12 такого змісту:

«51.9. Гарантійні внески, сплачені страховиком до централізованих страхових резервних фондів МТСБУ, з урахуванням інвестиційного доходу, отриманого від розміщення таких внесків, та з вирахуванням коштів, сплачених МТСБУ, підлягають поверненню страховику за умови, що стосовно нього не здійснюється процедура ліквідації та/або банкрутства. Строк такого повернення з фонду захисту потерпілих становить три роки з дня припинення асоційованого членства страховика в МТСБУ, з фонду страхових гарантій - п'ять років з дня припинення його повного членства в МТСБУ, але не раніше наступного дня після виконання зобов'язань за договорами міжнародного страхування та перестрахування або передачі зобов'язань іншому страховику - повному члену МТСБУ.

У разі якщо стосовно страховика здійснюється процедура ліквідації та/або банкрутства, а також у разі його ліквідації зазначені кошти не підлягають поверненню.

51.10. Страховик, який протягом двох місяців має заборгованість перед МТСБУ щодо сплати у повному обсязі внесків, відрахувань до фондів МТСБУ, створених відповідно до цього Закону, або компенсації витрат, здійснених МТСБУ за його зобов'язаннями, втрачає відповідний статус асоційованого та/або повного члена МТСБУ.

51.11. Норми Статуту МТСБУ та рішення органів управління МТСБУ, прийняті в межах їхніх повноважень, є обов'язковими для виконання усіма членами МТСБУ та можуть містити додаткові вимоги до страховиків.

У разі порушення членом МТСБУ вимог законодавства, положень Статуту МТСБУ, рішень органів управління МТСБУ або договорів про співпрацю з МТСБУ до такого страховика можуть бути застосовані заходи впливу, визначені Статутом МТСБУ.

51.12. Умови та порядок укладення договорів страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів, дія яких поширюється на територію країн - членів міжнародної системи автострахування «Зелена картка», встановлюються страховиками - повними членами МТСБУ в порядку, визначеному Статутом МТСБУ»;

27) статтю 52 викласти в такій редакції:

«Стаття 52. Припинення членства в МТСБУ

52.1. Членство страховика в МТСБУ припиняється у разі виключення такого страховика із членів МТСБУ або втрати цим страховиком статусу асоційованого члена МТСБУ.

52.2. Виключення страховика з членів МТСБУ та/або позбавлення статусу повного члена МТСБУ здійснюється рішенням загальних зборів членів МТСБУ за поданням дирекції МТСБУ з таких підстав:

а) подання страховиком заяви про припинення членства в МТСБУ або позбавлення статусу повного члена МТСБУ;

б) відсутність у страховика ліцензії на обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності або її анулювання;

в) припинення дії договору про співпрацю між МТСБУ та страховиком - членом МТСБУ згідно із законодавством;

г) виключення страховика - члена МТСБУ з Державного реєстру страховиків (перестраховиків);

ґ) неплатоспроможність (банкрутство) страховика - члена МТСБУ;

д) ліквідація страховика - члена МТСБУ як юридичної особи;

е) наявність заборгованості страховика - члена МТСБУ з оплати перестрахувальних платежів за договорами перестрахування, укладеними відповідно до вимог МТСБУ, понад шість місяців;

є) порушення страховиком - членом МТСБУ вимог законодавства, положень Статуту МТСБУ, рішень органів управління МТСБУ або договору про співпрацю з МТСБУ.

52.3. Повне членство страховика в МТСБУ припиняється у разі позбавлення страховика - повного члена МТСБУ такого статусу, втрати цим страховиком статусу асоційованого члена МТСБУ або виключення такого страховика із членів МТСБУ.

52.4. Страховик у разі припинення його членства в МТСБУ втрачає право укладати будь-які договори обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності. Припинення повного членства в МТСБУ позбавляє страховика права укладати договори міжнародного страхування.

52.5. Страховик, членство (у тому числі повне) якого припинено, зобов'язаний виконати свої зобов'язання згідно з укладеними ним договорами обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності»;

28) у пункті 55.4 статті 55 слова «за погодженням з МТСБУ» замінити словами «за поданням МТСБУ»;

29) у першому реченні пункту 56.1 статті 56 слова «(у тому числі і конфіденційну)» замінити словами «у тому числі конфіденційну, з обмеженим доступом та таку, що містить персональні дані»;

30) пункти 7-10 та 11^1 розділу VII «Прикінцеві та перехідні положення» виключити;

31) у тексті Закону слова «ліміт відповідальності страховика» у всіх відмінках замінити словами «страхова сума» у відповідному відмінку, а слово «директор» у всіх відмінках - словами «генеральний директор» у відповідному відмінку.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування, крім підпунктів 13-21 пункту 2 розділу I цього Закону, які набирають чинності через шість місяців з дня опублікування цього Закону.

2. Норми цього Закону не застосовуються до договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів, укладених до набрання чинності цим Законом.

3. Протягом трьох років з дня набрання чинності цим Законом допускається використання у страховому полісі терміна «ліміт відповідальності страховика» у значенні «страхова сума».

4. Протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом, крім коригуючих коефіцієнтів, затверджених спеціальним уповноваженим органом виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг, застосовуються такі коригуючі коефіцієнти:

1) залежно від строку дії договору (для цілей абзацу третього пункту 17.1 статті 17 Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів»):

Строк дії договору	Значення коефіцієнта
15 днів	0, 15
1 місяць	0, 2
2 місяці	0, 3
3 місяці	0, 4
4 місяці	0, 5
5 місяців	0, 6
6 місяців	0, 7
7 місяців	0, 75
8 місяців	0, 8
9 місяців	0, 85
10 місяців	0, 9
11 місяців	0, 95
1 рік	1;

2) залежно від кількості транспортних засобів, щодо яких страхувальником одночасно укладаються внутрішні договори страхування:

Кількість транспортних засобів	Значення коефіцієнта
від 5 до 9	0, 95
від 10 до 19	0, 9
від 20 до 99	0, 85
від 100 до 499	0, 8
від 500 до 1999	0, 75
від 2000 і більше	0, 7.

5. Наявні на день набрання чинності цим Законом вільні від зобов'язань кошти централізованих страхових резервних фондів Моторного (транспортного) страхового бюро України, що складаються із сплачених страховиком гарантійних внесків та відрахувань з премій обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, зараховуються до гарантійних внесків цього страховика у таких фондах.

У разі якщо розмір гарантійних внесків до централізованих страхових резервних фондів Моторного (транспортного) страхового бюро України не відповідає розміру, визначеному з урахуванням цього Закону, такий страховик зобов'язаний сплатити різницю між визначеною з урахуванням цього Закону сумою і сумою, сплаченою страховиком, виходячи з того, що половина коштів сплачується не пізніше ніж через 12 місяців з дня набрання чинності цим Законом, а у повному розмірі - не пізніше ніж через 24 місяці з дня набрання чинності цим Законом.

6. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

7. Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
5 липня 2012 року.
№ 5090-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про індустріальні парки

Цей Закон визначає правові та організаційні засади створення і функціонування індустріальних парків на території України з метою забезпечення економічного розвитку та підвищення конкурентоспроможності територій, активізації інвестиційної діяльності, створення нових робочих місць, розвитку сучасної виробничої та ринкової інфраструктури.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) вибір території для індустріального парку - комплекс організаційно-правових, планувальних та інших дій органів державної влади та органів місцевого самоврядування щодо пошуку, викупу, відведення і встановлення в натурі (на місцевості) вільних від забудови або забудованих земельних ділянок, призначених для створення індустріального парку;

2) здійснення господарської діяльності у межах індустріального парку - господарська діяльність учасників, керуючої компанії, ініціатора створення на умовах договорів про створення та функціонування індустріального парку та/або про здійснення господарської діяльності у межах індустріального парку;

3) індустріальний (промисловий) парк (далі - індустріальний парк) - визначена ініціатором створення індустріального парку відповідно до містобудівної документації облаштована відповідною інфраструктурою територія, у межах якої учасники індустріального парку можуть здійснювати господарську діяльність у сфері промислового виробництва, а також науково-дослідну діяльність, діяльність у сфері інформації і телекомунікацій на умовах, визначених цим Законом та договором про здійснення господарської діяльності у межах індустріального парку;

4) ініціатор створення індустріального парку (далі - ініціатор створення) - орган державної влади, орган місцевого самоврядування, який згідно з Конституцією України здійснює право власника на землю від імені Українського народу і відповідно до закону наділений повноваженнями розпорядження землею, а також юридична або фізична особа - власник чи орендар земельної ділянки, яка може бути використана та пропонується ним для створення індустріального парку;

5) керуюча компанія індустріального парку (далі - керуюча компанія) - створена згідно із законодавством України юридична особа незалежно від організаційно-правової форми та вибрана відповідно до цього Закону, з якою ініціатором створення укладений договір про створення та функціонування індустріального парку;

6) облаштування індустріального парку - виконання згідно з умовами договору про створення та функціонування індустріального парку та відповідно до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» комплексу робіт і послуг з підготовки земельних ділянок, а також проектування, будівництва, реконструкції, ремонту та облаштування об'єктів інженерно-транспортної інфраструктури чи інших об'єктів керуючою компанією та/або ініціатором створення індустріального парку за рахунок бюджетних, власних, запозичених або інших коштів з метою створення належних умов для здійснення учасниками господарської діяльності;

7) уповноважений державний орган - центральний орган виконавчої влади із забезпечення реалізації державної політики у сфері інвестиційної діяльності та управління національними проектами;

8) учасник індустріального парку (далі - учасник) - суб'єкт господарювання будь-якої форми власності, зареєстрований на території адміністративно-територіальної одиниці України, в межах якої розташований індустріальний парк, який згідно із законодавством набув право на земельну ділянку у межах індустріального парку та уклав з керуючою компанією договір про здійснення господарської діяльності у межах індустріального парку відповідно до концепції індустріального парку.

Стаття 2. Законодавство про індустріальні парки

1. Законодавчу основу для створення і функціонування індустріальних парків становлять Конституція України, Цивільний кодекс України, Господарський кодекс України, Земельний кодекс України, Податковий кодекс України, Митний кодекс України, цей Закон, Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності», інші законодавчі акти України, а також міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору України.

Стаття 3. Сфера дії Закону

1. Цей Закон поширюється на відносини, що виникають у зв'язку із створенням, функціонуванням та ліквідацією індустріальних парків на основі використання його учасниками земельних ділянок, природних ресурсів, майна і цілісних майнових комплексів для здійснення господарської діяльності.

2. Дія цього Закону не поширюється на діяльність суб'єктів господарювання, які не відповідають вимогам цього Закону.

Стаття 4. Основні засади створення і функціонування індустріальних парків

1. Створення і функціонування індустріальних парків на території України здійснюються на таких засадах:

1) вільного доступу до інформації про можливість використання земель для створення індустріальних парків;

2) конкурентності у виборі керуючої компанії на землях державної та комунальної власності;

3) гарантування прав на земельні ділянки у межах індустріального парку;

4) державної підтримки створення індустріальних парків;

5) державного стимулювання залучення інвестицій в індустріальні парки.

2. Функціональне призначення індустріального парку визначається концепцією відповідного індустріального парку.

3. Особливості правового регулювання залежно від функціонального призначення індустріального парку та відповідні зобов'язання ініціатора створення та керуючої компанії індустріального парку визначаються договором про створення та функціонування індустріального парку.

Розділ II
ПРАВО НА СТВОРЕННЯ ІНДУСТРІАЛЬНИХ ПАРКІВ

Стаття 5. Право на створення індустріальних парків на землях державної і комунальної власності

1. Право на створення індустріальних парків на землях державної і комунальної власності мають органи державної влади, органи місцевого самоврядування, які згідно з Конституцією України здійснюють право власника на землю від імені Українського народу і відповідно до закону наділені повноваженнями розпорядження земельними ділянками, а також орендарі земельних ділянок, які згідно з цим Законом відповідають вимогам щодо використання їх для індустріального парку.

Стаття 6. Право на створення індустріальних парків на землях приватної власності

1. Право на створення індустріальних парків на землях приватної власності мають власники чи орендарі земельних ділянок, які згідно з цим Законом відповідають вимогам щодо використання їх для індустріального парку.

Стаття 7. Особливості створення індустріальних парків на орендованих землях

1. На земельних ділянках, які передані в оренду, індустріальні парки можуть створюватися з ініціативи орендарів після внесення відповідних змін до договору оренди земельної ділянки та прийняття орендодавцем рішення про погодження концепції індустріального парку.

Розділ III
ВИБІР, ВИКОРИСТАННЯ ТА ОБЛАШТУВАННЯ ІНДУСТРІАЛЬНИХ ПАРКІВ

Стаття 8. Вимоги до земельної ділянки у межах індустріального парку

1. Земельна ділянка, використання якої планується для створення та функціонування індустріального парку, може розташовуватися у межах або за межами населених пунктів і повинна відповідати таким вимогам:

1) належати до земель промисловості;

2) бути придатною для промислового використання з урахуванням умов та обмежень, встановлених відповідною містобудівною документацією;

3) площа земельної ділянки або сукупна площа суміжних земельних ділянок повинна становити не менше 15 гектарів та не більше 700 гектарів.

Стаття 9. Умови використання земельної ділянки у межах індустріального парку

1. Використання земельних ділянок у межах індустріального парку на землях державної чи комунальної власності здійснюється з додержанням таких умов:

1) строк використання земельної ділянки у межах індустріального парку повинен бути не менше 30 років з дня прийняття рішення про створення індустріального парку;

2) використання земельних ділянок у межах індустріальних парків повинно відповідати санітарно-епідеміологічним та екологічним вимогам.

Стаття 10. Вибір території для індустріального парку

1. Вибір території для індустріального парку на землях державної чи комунальної власності здійснюється органами державної влади та органами місцевого самоврядування з урахуванням вимог цього Закону.

2. Вибір території для створення індустріальних парків на землях державної чи комунальної власності здійснюється за рахунок коштів державного чи місцевих бюджетів, а також за рахунок залучених інвестицій, коштів приватних інвесторів та з інших джерел, не заборонених законодавством.

Стаття 11. Правові форми та порядок використання земель у межах індустріальних парків

1. У межах індустріального парку використання учасниками земельних ділянок може здійснюватися у правових формах, передбачених Земельним кодексом України.

2. Керуюча компанія, що у встановленому законом порядку набула право оренди на землі індустріального парку, передає у володіння та користування земельні ділянки (суборенду) з правом їх забудови учасникам відповідно до земельного законодавства України.

3. У разі якщо на одну земельну ділянку у межах індустріального парку претендують два і більше потенційних учасників, керуюча компанія зобов'язана провести конкурс з вибору учасника з урахуванням концепції індустріального парку.

4. Земельна ділянка із земель державної чи комунальної власності, вільна від забудови, у межах індустріального парку надається керуючій компанії на умовах оренди у встановленому законодавством порядку.

5. Якщо індустріальний парк створюється на землях приватної власності, права на земельні ділянки можуть передаватися учасникам індустріального парку ініціатором його створення у формах та в порядку, передбачених законодавством.

6. Якщо ініціатором створення індустріального парку виступає орендар земельної ділянки, ця земельна ділянка або її частини передаються ним у суборенду безпосередньо учасникам відповідно до земельного законодавства України.

7. Земельні ділянки надаються учасникам для будівництва та обслуговування об'єктів нерухомості, необхідних для здійснення господарської діяльності.

8. Кошти, одержані від продажу земельних ділянок державної і комунальної власності на території індустріального парку, зараховуються до відповідних бюджетів у порядку, передбаченому Бюджетним кодексом України та законом про Державний бюджет України на відповідний рік.

Стаття 12. Джерела фінансування облаштування індустріального парку

1. Джерелами фінансування облаштування індустріального парку можуть бути кошти державного та місцевих бюджетів, виділені в порядку та обсягах, передбачених законодавством, кошти приватних інвесторів, у тому числі залучені за моделлю державно-приватного партнерства, залучені кошти, включаючи кредити банків та інших фінансово-кредитних установ, кошти з інших джерел, не заборонених законодавством.

Розділ IV
ПОРЯДОК ТА УМОВИ СТВОРЕННЯ ІНДУСТРІАЛЬНИХ ПАРКІВ

Стаття 13. Ініціатори створення індустріальних парків

1. Ініціаторами створення індустріальних парків можуть бути органи державної влади, органи місцевого самоврядування, юридичні або фізичні особи, які мають право на створення індустріальних парків на землях державної, комунальної чи приватної власності згідно з цим Законом.

Стаття 14. Створення індустріального парку та включення його до Реєстру індустріальних парків

1. Рішення про створення індустріального парку приймається ініціатором створення на основі затвердженої згідно з вимогами цього Закону концепції індустріального парку. Індустріальний парк створюється на строк не менше 30 років.

2. Ініціатор створення протягом трьох календарних днів з дня прийняття рішення про створення індустріального парку зобов'язаний подати до уповноваженого державного органу копію рішення про створення індустріального парку та концепцію індустріального парку.

3. Інформація про створені індустріальні парки є публічною, доступ до неї забезпечує уповноважений державний орган.

4. Рішення про створення індустріального парку є підставою для укладення договору про створення та функціонування індустріального парку між ініціатором створення та керуючою компанією індустріального парку.

5. Для надання державної підтримки, передбаченої розділом VIII цього Закону, уповноважений державний орган створює та веде Реєстр індустріальних парків, до якого за заявою ініціаторів створення включаються індустріальні парки. Індустріальний парк може бути внесений до Реєстру індустріальних парків за умови, що у його межах відсутній цілісний майновий комплекс, який дозволяє здійснювати виробництво продукції.

6. Державна підтримка надається ініціаторам створення, керуючим компаніям та учасникам індустріальних парків, включеним до Реєстру індустріальних парків.

Стаття 15. Перелік документів для включення індустріального парку до Реєстру індустріальних парків

1. Для прийняття рішення про включення індустріального парку до Реєстру індустріальних парків ініціатор створення подає до уповноваженого державного органу такі документи:

1) заява про включення індустріального парку до Реєстру індустріальних парків;

2) рішення ініціатора про створення індустріального парку;

3) концепція індустріального парку;

4) витяг з Державного земельного кадастру щодо земельної ділянки та правовстановлюючі документи на розташовані на ній об'єкти нерухомого майна;

5) найменування керуючої компанії та учасників (за наявності).

Стаття 16. Рішення про включення індустріального парку до Реєстру індустріальних парків

1. Розгляд заяви та доданих до неї документів ініціатора створення здійснюється уповноваженим державним органом протягом 30 календарних днів з дня їх надходження. За результатами розгляду уповноважений державний орган приймає рішення про включення або вмотивовану відмову у включенні індустріального парку до Реєстру індустріальних парків.

2. Рішення про відмову у включенні індустріального парку до Реєстру індустріальних парків не обмежує можливість повторного звернення ініціатора створення до уповноваженого державного органу з питання включення індустріального парку до Реєстру індустріальних парків.

3. Прийняття рішення про включення індустріального парку до Реєстру індустріальних парків здійснюється в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

4. У рішенні про включення індустріального парку до Реєстру індустріальних парків зазначаються:

1) назва індустріального парку;

2) ініціатор створення індустріального парку;

3) строк, на який створено індустріальний парк;

4) місцезнаходження, площа та кадастрові номери земельних ділянок, на яких створено індустріальний парк.

5. Уповноважений державний орган зобов'язаний протягом трьох робочих днів з дня прийняття рішення про включення індустріального парку до Реєстру індустріальних парків письмово повідомити центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері митної справи, та відповідні місцеві державні адміністрації про ініціатора та керуючу компанію і учасників такого індустріального парку.

Стаття 17. Концепція індустріального парку

1. Ініціатор створення індустріального парку зобов'язаний розробити і затвердити концепцію індустріального парку, в якій зазначаються:

1) назва індустріального парку;

2) ініціатор створення індустріального парку;

3) мета, завдання створення та функціональне призначення індустріального парку;

4) місце розташування та розмір земельної ділянки;

5) строк, на який створюється індустріальний парк;

6) вимоги до учасників індустріального парку;

7) орієнтовні сумарні обсяги споживання енергоресурсів, води тощо;

8) план розвитку індустріального парку;

9) орієнтовні ресурси (фінансові, матеріальні, технічні, трудові, природні тощо), необхідні для створення та функціонування індустріального парку, очікувані джерела їх залучення;

10) організаційна модель функціонування індустріального парку;

11) очікувані результати функціонування індустріального парку;

12) інші відомості на розсуд ініціатора створення.

2. Концепція індустріального парку затверджується ініціатором створення такого парку шляхом прийняття відповідного рішення.

Стаття 18. Вибір керуючої компанії індустріального парку

1. Вибір керуючої компанії індустріального парку, створеного на землях державної чи комунальної власності, здійснює ініціатор створення такого парку на конкурентних засадах шляхом організації і проведення відкритого конкурсу в порядку, визначеному цим Законом.

2. Якщо земельні ділянки, призначені для створення індустріального парку, перебувають у приватній власності, керуюча компанія визначається ініціатором створення самостійно.

3. Якщо ініціатор створення є орендарем земельної ділянки, керуюча компанія такого парку визначається ним за погодженням з орендодавцем.

Стаття 19. Організація і проведення конкурсу з вибору керуючої компанії індустріального парку

1. Організація і проведення відкритого конкурсу з вибору керуючої компанії здійснюються ініціатором створення.

2. Ініціатор створення індустріального парку:

1) затверджує умови конкурсу з вибору керуючої компанії;

2) утворює конкурсну комісію, затверджує її склад та порядок роботи;

3) готує конкурсну документацію;

4) публічно оголошує відкритий конкурс з повідомленням у засобах масової інформації;

5) визначає порядок сплати реєстраційного внеску, розмір якого не може перевищувати одну тисячу неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

6) письмово підтверджує надходження заявок на участь у конкурсі;

7) забезпечує претендентів необхідною інформацією (документами) для підготовки пропозицій для участі у конкурсі;

8) приймає рішення про допущення (недопущення) претендентів до участі у конкурсі з обґрунтуванням причин у разі відмови;

9) повідомляє претендентів про допущення (недопущення) до участі у конкурсі.

Підставою для недопущення претендента до участі у конкурсі з вибору керуючої компанії може бути неподання у заяві на участь у конкурсі необхідної інформації, подання її в неповному обсязі або подання неправдивої інформації.

3. Інформація про оголошення конкурсу з вибору керуючої компанії повинна містити відомості щодо:

1) суб'єкта, який є ініціатором створення індустріального парку;

2) концепції індустріального парку;

3) умов конкурсу, затверджених ініціатором створення;

4) земельної ділянки, на якій передбачається створення індустріального парку;

5) об'єктів, розміщених на земельній ділянці (перелік, характеристики тощо);

6) строку, на який створено індустріальний парк;

7) органу, до якого слід звертатися за додатковою інформацією;

8) розміру реєстраційного внеску.

Реєстраційний внесок сплачується шляхом безготівкового перерахування коштів на поточний рахунок ініціатора створення індустріального парку та використовується на організацію та підготовку проведення конкурсу.

За зверненням претендента ініціатор створення надає йому необхідну додаткову інформацію про концепцію індустріального парку, земельну ділянку та розташовані на ній об'єкти.

4. Заявки на участь у конкурсі подаються протягом 30 днів з дня його оголошення.

Заявка на участь у конкурсі повинна містити:

1) повне найменування претендента, його місцезнаходження;

2) бізнес-план індустріального парку;

3) відомості, які підтверджують можливість претендента забезпечити належне функціонування індустріального парку, наявність досвіду, можливостей технологічного та організаційного забезпечення такої діяльності;

4) інші відомості, передбачені умовами конкурсу.

5. Заявки, документи та матеріали, подані претендентами, розглядаються протягом 30 днів з останнього дня, встановленого для подачі заявок.

Конкурсна комісія розглядає заявки, подані претендентами, допущеними до участі у конкурсі, документи та матеріали з пропозиціями щодо умов створення індустріального парку, визначає їх відповідність умовам конкурсу, готує висновки щодо визначення кращих умов створення та функціонування індустріальних парків.

6. Заявки на участь у конкурсі, отримані ініціатором створення після закінчення строку подачі, не розглядаються.

7. Переможцем конкурсу визнається претендент, який запропонував кращі умови створення та функціонування індустріального парку відповідно до умов конкурсу.

8. У разі якщо заявка на участь у конкурсі надійшла лише від одного претендента, він може бути визнаний переможцем конкурсу за умови забезпечення реалізації визначених ініціатором створення умов конкурсу, а конкурс вважається таким, що відбувся.

9. На підставі висновків конкурсної комісії ініціатор створення протягом десяти днів з останнього дня, встановленого для розгляду заявок, приймає рішення про переможця конкурсу.

10. Повідомлення про визначення переможця конкурсу надсилається переможцю не пізніше п'яти днів з дня прийняття рішення.

11. Ініціатор створення укладає договір з переможцем конкурсу про створення та функціонування індустріального парку після погодження всіх умов договору, але не пізніше десяти робочих днів з дня визначення переможця конкурсу.

Стаття 20. Конфіденційність конкурсних пропозицій

1. Інформація, що міститься у конкурсних пропозиціях учасників конкурсу з визначення керуючої компанії для створення та функціонування індустріального парку, є конфіденційною і не підлягає розголошенню стороннім особам та іншим учасникам.

2. Результати оцінки конкурсних пропозицій учасників конкурсу не підлягають розголошенню до укладення договору про створення та функціонування індустріального парку, крім випадків, передбачених законом.

Розділ V
ДОГОВІР ПРО СТВОРЕННЯ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ ІНДУСТРІАЛЬНОГО ПАРКУ

Стаття 21. Укладення та строк договору про створення та функціонування індустріального парку

1. Договір про створення та функціонування індустріального парку укладається між ініціатором створення та вибраною згідно з цим Законом юридичною особою, яка після підписання цього договору набуває статусу керуючої компанії.

2. Строк договору про створення та функціонування індустріального парку встановлюється в межах терміну, на який створено індустріальний парк.

3. Строк договору може бути змінений за згодою сторін у межах терміну, на який створено індустріальний парк. Після закінчення строку договору він може бути продовжений на строк, визначений сторонами.

4. Форма типового договору про створення та функціонування індустріального парку затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інвестиційної діяльності.

Стаття 22. Істотні умови договору про створення та функціонування індустріального парку

1. Істотними умовами договору про створення та функціонування індустріального парку є:

1) предмет договору;

2) строк договору;

3) кадастрові номери, місце розташування та розміри земельних ділянок, на яких створено індустріальний парк;

4) порядок та умови облаштування індустріального парку;

5) порядок та умови здійснення наукової діяльності у межах індустріального парку;

6) порядок та умови залучення учасників;

7) порядок та умови надання учасникам прав на земельні ділянки та об'єкти у межах індустріального парку;

8) порядок та умови надання послуг та прав користування інженерно-транспортною інфраструктурою;

9) порядок та умови страхування керуючою компанією активів ініціатора створення, отриманих у користування;

10) правовий режим майна, створеного керуючою компанією у межах індустріального парку, а також переданого для використання майна, що є власністю ініціатора створення;

11) склад та порядок надання керуючою компанією звітності ініціатору створення та уповноваженому державному органу;

12) порядок набрання чинності цим договором, але не пізніше дня підписання цього договору.

2. Зміни до договору про створення та функціонування індустріального парку вносяться за взаємною згодою сторін.

3. Реорганізація керуючої компанії - юридичної особи не є підставою для розірвання договору про створення та функціонування індустріального парку.

4. Невід'ємними частинами договору про створення та функціонування індустріального парку є:

1) рішення про створення індустріального парку;

2) концепція індустріального парку;

3) бізнес-план індустріального парку.

Стаття 23. Припинення договору про створення та функціонування індустріального парку

1. Договір про створення та функціонування індустріального парку припиняється у разі закінчення строку, на який його було укладено, якщо сторони не уклали угоди про його продовження у межах терміну, на який створено індустріальний парк.

2. Договір про створення та функціонування індустріального парку може бути припинено достроково у разі:

1) істотного порушення однією із сторін своїх зобов'язань за договором;

2) ліквідації керуючої компанії за рішенням суду, в тому числі у зв'язку з визнанням її банкрутом.

3. У разі припинення договору про створення та функціонування індустріального парку керуюча компанія зобов'язана повернути ініціатору створення земельні ділянки, не відчужені у власність учасників, а також об'єкти права власності на умовах, зазначених у договорі. Якщо керуюча компанія допустила псування земельної ділянки ініціатора створення, погіршення стану/знищення об'єктів інженерно-транспортної інфраструктури та/або іншого майна ініціатора створення, розташованого у межах індустріального парку, вона зобов'язана відшкодувати йому збитки, якщо доведено, що це сталося внаслідок дій або бездіяльності цієї компанії.

4. У разі припинення договору про створення та функціонування індустріального парку в межах строку, на який створено індустріальний парк, ініціатор створення проводить вибір керуючої компанії згідно з цим Законом.

5. У разі дострокового припинення договору про створення та функціонування індустріального парку після підписання нового договору керуюча компанія зобов'язана протягом п'яти робочих днів підписати договори про здійснення господарської діяльності у межах індустріального парку з усіма учасниками на умовах, які не погіршують становище учасників порівняно з попередніми договорами.

6. У період між днем припинення договору про створення та функціонування індустріального парку та днем підписання договорів між керуючою компанією та учасниками про здійснення господарської діяльності у межах індустріального парку статус учасників індустріального парку залишається незмінним.

Стаття 24. Набуття та втрата статусу керуючої компанії індустріального парку

1. Юридична особа набуває статусу керуючої компанії з дня укладення договору про створення та функціонування індустріального парку. Ініціатор створення зобов'язаний протягом трьох робочих днів письмово повідомити уповноважений державний орган про набуття юридичною особою статусу керуючої компанії. Якщо індустріальний парк включений до Реєстру індустріальних парків, уповноважений державний орган зобов'язаний протягом трьох робочих днів письмово повідомити про набуття юридичною особою статусу керуючої компанії центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері митної справи, та відповідні місцеві державні адміністрації.

2. Юридична особа втрачає статус керуючої компанії з дня припинення договору про створення та функціонування індустріального парку. Ініціатор створення зобов'язаний протягом того самого дня повідомити уповноважений державний орган про втрату юридичною особою статусу керуючої компанії. Якщо індустріальний парк включений до Реєстру індустріальних парків, уповноважений державний орган зобов'язаний протягом того самого дня повідомити про втрату юридичною особою статусу керуючої компанії центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері митної справи, та відповідні місцеві державні адміністрації.

Розділ VI
ОСНОВНІ ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ ІНІЦІАТОРА СТВОРЕННЯ, КЕРУЮЧОЇ КОМПАНІЇ ІНДУСТРІАЛЬНОГО ПАРКУ, ПОВНОВАЖЕННЯ УПОВНОВАЖЕНОГО ДЕРЖАВНОГО ОРГАНУ

Стаття 25. Права та обов'язки ініціатора створення індустріального парку

1. Ініціатор створення має право:

1) здійснювати контроль за дотриманням керуючою компанією умов укладених договорів;

2) надавати керуючій компанії право на облаштування індустріального парку та/або управління (експлуатацію) об'єктами, що розміщені у межах індустріального парку;

3) вимагати від керуючої компанії дотримання концепції індустріального парку та виконання умов договорів, укладених з ініціатором створення;

4) щокварталу отримувати від керуючої компанії звіти про функціонування індустріального парку;

5) вимагати від керуючої компанії усунення порушень, допущених нею у процесі функціонування індустріального парку;

6) вимагати від керуючої компанії відшкодування збитків у разі погіршення стану об'єктів або псування земельної ділянки індустріального парку, яке сталося внаслідок дій або бездіяльності керуючої компанії;

7) здійснити викуп майна керуючої компанії у межах індустріального парку у разі дострокового розірвання договору про створення та функціонування індустріального парку в першочерговому порядку;

8) за зверненням керуючої компанії здійснювати заходи щодо розширення меж індустріального парку, якщо в межах наявної території неможливо розмістити нових учасників.

2. Ініціатор створення зобов'язаний:

1) здійснити облаштування індустріального парку відповідно до умов договору про створення та функціонування індустріального парку;

2) надати керуючій компанії та/або учасникам права на земельні ділянки, наявні об'єкти інженерно-транспортної інфраструктури та інші об'єкти, розміщені у межах індустріального парку;

3) зберігати комерційну таємницю керуючої компанії;

4) не втручатися в поточну господарську діяльність керуючої компанії та учасників;

5) розглядати пропозиції керуючої компанії щодо надання згоди на здійснення невід'ємних поліпшень його майна, переданого у користування керуючій компанії;

6) здійснювати контроль за дотриманням концепції індустріального парку;

7) у разі відсутності керуючої компанії щокварталу подавати уповноваженому державному органу звіти про результати функціонування індустріального парку;

8) при укладенні договору про створення та функціонування індустріального парку передбачити в його умовах використання в діяльності, пов'язаній із створенням та функціонуванням індустріального парку, працівників - громадян України, у тому числі звільнених у зв'язку з ліквідацією державного або комунального підприємства, майно якого надано в користування керуючій компанії.

3. Ініціатор створення має також інші права та обов'язки, передбачені договором про створення та функціонування індустріального парку і законодавством.

Стаття 26. Права та обов'язки керуючої компанії індустріального парку

1. Керуюча компанія має право:

1) здійснювати господарську діяльність відповідно до законодавства з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом;

2) з урахуванням вимог земельного законодавства передавати учасникам у суборенду надану їй в оренду земельну ділянку або її частини у межах індустріального парку з правом забудови;

3) створити умови для підключення (приєднання) учасників до інженерних мереж та комунікацій;

4) вимагати розірвання договору у разі порушення ініціатором створення умов договору і відшкодування збитків, завданих невиконанням умов договору;

5) на продовження строку договору у разі виконання його умов;

6) на отримання плати за вироблені товари (роботи, послуги) згідно з умовами договору;

7) залучати на контрактній основі до виконання робіт та надання послуг у межах індустріального парку третіх осіб;

8) щокварталу отримувати від учасників звіти про виконання умов договору, якщо інше не передбачено договором;

9) ініціювати розгляд питання стосовно розширення меж індустріального парку у разі, якщо у межах наявної території неможливо розмістити нових учасників.

2. Керуюча компанія зобов'язана:

1) виконувати умови договору про створення та функціонування індустріального парку;

2) здійснити облаштування індустріального парку відповідно до умов договору про створення та функціонування індустріального парку;

3) забезпечувати виконання бізнес-плану індустріального парку;

4) залучати учасників індустріального парку та укладати з ними необхідні договори;

5) самостійно або за дорученням учасників одержувати дозволи та погодження в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, у тому числі для здійснення будівництва об'єктів виробничого призначення, інших об'єктів, необхідних для здійснення господарської діяльності у межах індустріального парку, представляти інтереси учасників у відносинах з дозвільними органами, службами, підприємствами, установами та організаціями;

6) звертатися за узгодженням невід'ємних поліпшень майна, переданого ініціатором створення у користування керуючій компанії;

7) утримувати у належному стані передані за відповідними договорами земельну ділянку, інженерно-транспортну інфраструктуру та інші об'єкти, розміщені у межах індустріального парку, та забезпечувати належні умови їх використання;

8) після закінчення строку, на який було укладено договір, передати земельну ділянку разом з об'єктами інфраструктури, що розташовані на ній, ініціатору створення, якщо інше не передбачено договором;

9) щокварталу подавати ініціатору створення та уповноваженому державному органу звіти про функціонування індустріального парку;

10) зберігати комерційну таємницю ініціатора створення.

3. Керуюча компанія має також інші права та обов'язки, передбачені договором про створення та функціонування індустріального парку і законодавством.

Стаття 27. Повноваження уповноваженого державного органу

1. Уповноважений державний орган:

1) щокварталу отримує від керуючої компанії звіти про результати функціонування індустріального парку;

2) звертається до органів державної влади, підприємств, установ та організацій щодо вирішення питань, пов'язаних із створенням та функціонуванням індустріальних парків;

3) забезпечує сприятливі умови для створення та функціонування індустріальних парків;

4) веде Реєстр індустріальних парків;

5) здійснює моніторинг функціонування індустріальних парків;

6) забезпечує інформаційну та консультаційну підтримку ініціаторів створення і керуючих компаній та в інший спосіб сприяє залученню учасників;

7) забезпечує доступ до публічної інформації, пов'язаної з діяльністю індустріальних парків;

8) інформує центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері митної справи, та відповідні місцеві державні адміністрації про ініціаторів створення, керуючі компанії та учасників індустріальних парків у випадках, передбачених цим Законом;

9) забезпечує надання керуючим компаніям та ініціаторам створення - суб'єктам господарювання за рахунок коштів, передбачених Державним бюджетом України на відповідний рік, безвідсоткових кредитів (позик), цільового фінансування на безповоротній основі для облаштування індустріальних парків.

2. Уповноважений державний орган здійснює також інші повноваження, передбачені законом.

3. Формування державної політики щодо створення і функціонування індустріальних парків здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інвестиційної діяльності.

4. Реалізація державної політики щодо створення і функціонування індустріальних парків здійснюється центральним органом виконавчої влади із забезпечення реалізації державної політики у сфері інвестиційної діяльності та управління національними проектами.

Розділ VII
ГОСПОДАРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ У МЕЖАХ ІНДУСТРІАЛЬНОГО ПАРКУ

Стаття 28. Умови здійснення господарської діяльності у межах індустріального парку

1. Ініціатор створення, керуюча компанія, учасники здійснюють свою господарську діяльність відповідно до Цивільного кодексу України, Господарського кодексу України, Податкового кодексу України, Земельного кодексу України, інших законодавчих актів, а також положень цього Закону, концепції індустріального парку, затвердженої ініціатором створення, договору про створення та функціонування індустріального парку, договору про здійснення господарської діяльності у межах індустріального парку.

Стаття 29. Набуття статусу учасника індустріального парку

1. Суб'єкт господарювання набуває статусу учасника з моменту:

1) укладення з керуючою компанією договору про здійснення господарської діяльності у межах індустріального парку;

2) набуття права на земельну ділянку у межах індустріального парку.

2. Керуюча компанія зобов'язана протягом трьох робочих днів письмово повідомити уповноважений державний орган про набуття суб'єктом господарювання статусу учасника та зробити відповідний запис у переліку учасників.

3. Якщо індустріальний парк включений до Реєстру індустріальних парків, уповноважений державний орган зобов'язаний протягом трьох робочих днів з дня надходження від керуючої компанії відповідного повідомлення письмово повідомити центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері митної справи, та відповідні місцеві державні адміністрації про набуття суб'єктом господарювання статусу учасника.

Стаття 30. Договір про здійснення господарської діяльності у межах індустріального парку

1. Договір про здійснення господарської діяльності у межах індустріального парку укладається між керуючою компанією та суб'єктом господарювання, який має намір набути статус учасника індустріального парку.

2. Істотними умовами договору про здійснення господарської діяльності у межах індустріального парку є:

1) види діяльності, роботи, послуги, які здійснюються за умовами договору про здійснення господарської діяльності у межах індустріального парку;

2) переважне використання праці працівників - громадян України;

3) умови, обсяги та порядок створення і поліпшення об'єктів інженерно-транспортної інфраструктури та інших об'єктів на земельній ділянці учасника;

4) строк дії договору;

5) інвестиційні зобов'язання учасника;

6) фінансові відносини сторін;

7) відповідальність за невиконання сторонами зобов'язань;

8) порядок продовження і припинення договору про здійснення господарської діяльності у межах індустріального парку;

9) права та обов'язки сторін;

10) порядок вирішення спорів між сторонами.

3. Об'єкти інженерно-транспортної інфраструктури індустріального парку та інші об'єкти, розташовані у межах індустріального парку, які надані керуючій компанії у користування (управління), учасникам у власність не передаються.

4. Учасник не має права передавати третім особам свої права та/або обов'язки за договором про здійснення господарської діяльності у межах індустріального парку.

5. Договір про здійснення господарської діяльності у межах індустріального парку припиняється у разі закінчення строку, на який його укладено, якщо сторони не домовилися про інше.

6. Договір може бути припинений достроково у разі:

1) істотного порушення однією із сторін взятих на себе зобов'язань за договором;

2) ліквідації учасника;

3) ліквідації керуючої компанії.

7. У разі ліквідації керуючої компанії статус учасників за-

лишається незмінним до підписання договорів про здійснення господарської діяльності у межах індустріального парку між новою керуючою компанією та учасниками у межах строку, на який створено індустріальний парк.

Стаття 31. Втрата статусу учасника індустріального парку

1. Суб'єкт господарювання втрачає статус учасника з дня припинення договору, укладеного з керуючою компанією, про здійснення господарської діяльності у межах індустріального парку та/або припинення прав на земельну ділянку у межах індустріального парку.

Статус учасника зберігається у разі, якщо новий договір про здійснення господарської діяльності у межах індустріального парку укладається цим учасником у зв'язку з припиненням договору про створення та функціонування індустріального парку, а також у разі ліквідації керуючої компанії.

2. Керуюча компанія зобов'язана протягом одного робочого дня з дня втрати суб'єктом господарювання статусу учасника письмово повідомити про це уповноважений державний орган та зробити відповідний запис у переліку учасників індустріального парку.

3. Якщо індустріальний парк включено до Реєстру індустріальних парків, уповноважений державний орган зобов'язаний протягом одного робочого дня з дня надходження від керуючої компанії відповідного повідомлення письмово повідомити центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері митної справи, та відповідні місцеві державні адміністрації про втрату суб'єктом господарювання статусу учасника.

4. Суб'єкт господарювання, який втратив статус учасника, здійснює свою господарську діяльність, у тому числі в межах індустріального парку, на загальних засадах.

5. Втрата суб'єктом господарювання статусу учасника не обмежує його права на набуття такого статусу в майбутньому.

Стаття 32. Правовий режим майна учасників господарської діяльності у межах індустріального парку

1. Створені керуючою компанією у межах індустріального парку об'єкти інфраструктури належать керуючій компанії на праві власності, якщо інше не передбачено договором про створення та функціонування індустріального парку. Використання таких об'єктів здійснюється відповідно до договору про здійснення господарської діяльності у межах індустріального парку між керуючою компанією і учасником.

2. У разі відчуження земельної ділянки у власність учасника розташовані на ній об'єкти інфраструктури не передаються у власність учасника, якщо інше не передбачено договором про створення та функціонування індустріального парку.

3. У разі припинення діяльності індустріального парку правовий режим майна ініціатора створення, керуючої компанії, учасників індустріального парку визначається відповідно до вимог законодавства і договору про створення та функціонування індустріального парку.

Стаття 33. Облік та звітність учасників господарської діяльності у межах індустріального парку

1. Суб'єкти господарювання, які отримують державну підтримку відповідно до цього Закону, зобов'язані вести відокремлений бухгалтерський та податковий облік господарської діяльності у межах індустріального парку.

Розділ VIII

ДЕРЖАВНЕ СТИМУЛЮВАННЯ ІНДУСТРІАЛЬНИХ ПАРКІВ

Стаття 34. Державна підтримка облаштування індустріальних парків

1. Державна підтримка облаштування індустріальних парків може здійснюватися за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів та з інших джерел, не заборонених законодавством.

2. Уповноважений державний орган, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, виконавчі органи відповідних місцевих рад у порядку, передбаченому законодавством, щороку подають пропозиції до проекту Державного бюджету України та проектів рішень про відповідні місцеві бюджети щодо фінансової підтримки облаштування індустріальних парків

3. До пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту не залучаються ініціатори створення - суб'єкти господарювання та керуючі компанії індустріальних парків у разі будівництва об'єктів у межах індустріальних парків.

4. З метою державної підтримки створення та функціонування індустріальних парків керуючим компаніям та ініціаторам створення - суб'єктам господарювання за рахунок коштів, передбачених законом про Державний бюджет України на відповідний рік, надаються безвідсоткові кредити (позики), цільове фінансування на безповоротній основі для облаштування індустріальних парків.

Стаття 35. Державна підтримка керуючих компаній індустріальних парків

1. Керуючим компаніям надається державна підтримка, передбачена цим Законом та іншими законодавчими актами України.

Стаття 36. Державна підтримка учасників індустріальних парків

1. До пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту не залучаються учасники індустріальних парків у разі будівництва об'єктів у межах індустріальних парків.

Розділ IX

ЛІКВІДАЦІЯ ІНДУСТРІАЛЬНИХ ПАРКІВ

Стаття 37. Підстави для ліквідації індустріальних парків

1. Індустріальний парк ліквідується у разі, якщо:

1) протягом одного року з дня прийняття рішення про його створення не укладено договір про створення та функціонування індустріального парку;

2) протягом трьох років у межах індустріального парку не здійснюється господарська діяльність його учасниками.

Стаття 38. Порядок ліквідації індустріальних парків

1. Рішення про ліквідацію індустріального парку приймається ініціатором його створення.

2. Ліквідація індустріального парку не є підставою для ліквідації керуючої компанії чи учасників, вони можуть продовжувати свою діяльність як суб'єкти господарювання на загальних засадах.

3. Ліквідація керуючої компанії державної чи комунальної форми власності здійснюється в порядку, визначеному законодавством.

4. У разі ліквідації індустріального парку права на земельні ділянки, не відчужені у власність керуючої компанії або учасників, передаються ініціатору створення.

Розділ X

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через місяць з дня його опублікування.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):

а) доповнити статтею 66^{1} такого змісту:

«Стаття 66^{1}. Землі індустріальних парків

1. Землі індустріальних парків належать до земель промисловості.

2. Індустріальні парки створюються на земельних ділянках площею не менше 15 гектарів і не більше 700 гектарів»;

б) статтю 93 доповнити частиною дев'ятою такого змісту:

«9. У разі створення індустріального парку на землях державної чи комунальної власності земельна ділянка надається в оренду на строк не менше 30 років»;

в) частину другу статті 134 після абзацу двадцять третього доповнити новим абзацом такого змісту:

«надання в оренду земельних ділянок індустріальних парків керуючим компаніям цих індустріальних парків».

У зв'язку з цим абзац двадцять четвертий вважати абзацом двадцять п'ятим;

2) у статті 287 Митного кодексу України:

після частини п'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

«6. При ввезенні на митну територію України від оподаткування митом звільняються:

устаткування, обладнання та комплектуючі до них, матеріали, що не виробляються в Україні, які не є підакцизними товарами та ввозяться ініціаторами створення - суб'єктами господарювання, керуючими компаніями індустріальних парків для облаштування індустріальних парків;

устаткування, обладнання та комплектуючі до них, що не виробляються в Україні та не є підакцизними товарами, які ввозяться учасниками індустріальних парків для здійснення господарської діяльності у межах індустріальних парків.

Переліки такого устаткування, обладнання та комплектуючих до них, матеріалів затверджуються центральним органом виконавчої влади із забезпечення реалізації державної політики у сфері інвестиційної діяльності та управління національними проектами у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Вивільнені кошти використовуються відповідними суб'єктами для:

1) облаштування індустріальних парків, у тому числі з використанням новітніх, енергозберігаючих технологій;

2) запровадження новітніх технологій, пов'язаних з господарською діяльністю у межах індустріальних парків;

3) збільшення випуску продукції та зменшення витрат за видами господарської діяльності, передбаченими цим Законом, у межах індустріальних парків;

4) здійснення науково-дослідної діяльності у межах індустріальних парків;

5) повернення кредитів та оплати інших запозичень, використаних на облаштування індустріальних парків та здійснення у їх межах господарської діяльності, а також для сплати відсотків за такими кредитами та запозиченнями».

У зв'язку з цим частини шосту - сьому вважати відповідно частинами сьомою - восьмою;

частину сьому після слів «у частинах першій - четвертій» доповнити словами «та шостій»;

3) частину четверту статті 40 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 34, ст. 343) доповнити пунктом 10 такого змісту:

«10) об'єктів у межах індустріальних парків на замовлення ініціаторів створення індустріальних парків, керуючих компаній індустріальних парків, учасників індустріальних парків».

3. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону:

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до законодавчих актів, що випливають із цього Закону, у тому числі змін до Податкового кодексу України щодо встановлення преференцій для забезпечення державою стимулювання створення та функціонування індустріальних парків;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

розробити та затвердити порядок визначення передбачених цим Законом переліків устаткування, обладнання, комплектуючих до них, матеріалів, що не виробляються в Україні.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
21 червня 2012 року.
№ 5018-VI.

Закон України

Про організації роботодавців, їх об'єднання, права і гарантії їх діяльності

Цей Закон визначає правові, економічні та організаційні засади створення і діяльності організацій роботодавців, їх об'єднань, особливості правового регулювання та гарантії їх діяльності, а також основні засади їх взаємодії з органами державної влади та органами місцевого самоврядування, професійними спілками та їх об'єднаннями, іншими об'єднаннями громадян, підприємствами, установами та організаціями.

Закон спрямований на підвищення ролі організацій роботодавців, їх об'єднань у формуванні та реалізації державної соціальної та економічної політики, регулюванні трудових, соціальних, економічних відносин, участі у соціальному діалозі.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються у такому значенні:

роботодавець - юридична особа (підприємство, установа, організація) або фізична особа - підприємець, яка в межах трудових відносин використовує працю фізичних осіб;

організація роботодавців - неприбуткова громадська організація, яка об'єднує роботодавців;

об'єднання організацій роботодавців - неприбуткова громадська організація, яка об'єднує організації роботодавців, їх об'єднання.

Стаття 2. Право роботодавців на об'єднання

1. Роботодавці мають право об'єднуватися в організації роботодавців, вільно вступати до таких організацій та виходити з них, брати участь в їх діяльності на умовах та в порядку, визначених їх статутами.

2. Організації роботодавців, їх об'єднання можуть створювати об'єднання організацій роботодавців, вступати до таких об'єднань та виходити з них, брати участь в їх діяльності на умовах та в порядку, визначених статутами об'єднань організацій роботодавців.

Стаття 3. Законодавство України про організації роботодавців, їх об'єднання

1. Законодавство України про організації роботодавців, їх об'єднання ґрунтується на нормах Конституції України і складається з цього Закону, інших законодавчих актів, міжнародних договорів України, які застосовуються в Україні в порядку, передбаченому законом, та прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів.

Стаття 4. Сфера дії Закону

1. Дія цього Закону поширюється на роботодавців, організації роботодавців, об'єднання організацій роботодавців, а також на відносини, що виникають між роботодавцями, організаціями роботодавців, їх об'єднаннями та органами державної влади, органами місцевого самоврядування у межах їх повноважень, визначених законодавством, а також профспілками, їх організаціями, об'єднаннями.

2. Дія цього Закону не поширюється на об'єднання громадян, які створені відповідно до інших законів України, крім зазначених у частині першій цієї статті.

3. Визначення «організація роботодавців», «об'єднання організацій роботодавців» та похідні від них можуть використовувати лише ті організації та їх об'єднання, які створені і діють відповідно до цього Закону.

Стаття 5. Мета і завдання організацій роботодавців, їх об'єднань

1. Організації роботодавців, їх об'єднання створюються і діють з метою представництва та захисту прав та законних інтересів роботодавців у економічній, соціальній, трудовій та інших сферах, у тому числі в їх відносинах з іншими сторонами соціального діалогу.

2. Основними завданнями організацій роботодавців, об'єднань організацій роботодавців є:

1) забезпечення представництва і захисту прав та законних інтересів роботодавців у відносинах з органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, професійними спілками, іншими громадськими об'єднаннями, підприємствами, установами, організаціями та утвореними ними органами;

2) підвищення конкурентоспроможності національної економіки;

3) участь у формуванні та реалізації економічної, соціальної політики держави, регулюванні економічних, соціальних, трудових відносин;

4) сприяння збільшенню обсягів виробництва продукції і послуг;

5) сприяння створенню нових робочих місць;

6) співробітництво з органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування, професійними спілками, їх організаціями та об'єднаннями;

7) участь у колективних переговорах з укладення угод на національному, галузевому та територіальному рівнях, координація діяльності роботодавців у виконанні зобов'язань за цими угодами;

8) сприяння вирішенню колективних трудових спорів, сприяння максимальному дотриманню інтересів роботодавців при вирішенні колективних трудових спорів (конфліктів);

9) вдосконалення системи підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації працівників, сприяння поширенню професійних знань та досвіду;

10) участь у розробленні та реалізації державної політики у сфері освіти, зайнятості, професійної орієнтації;

11) розвиток співробітництва з іноземними і міжнародними організаціями роботодавців та їх об'єднаннями.

3. Організації роботодавців, їх об'єднання для максимально ефективного виконання своїх завдань щодо захисту і представництва прав та законних інтересів своїх членів можуть бути визнані саморегулівними організаціями в установленому законодавством порядку. Для реалізації цілей та завдань саморегулівних організацій організації роботодавців, їх об'єднання є непідприємницькими товариствами.

4. Організації роботодавців, їх об'єднання, здійснюючи представництво та захист соціальних, економічних та інших прав та законних інтересів роботодавців, повинні дотримуватися Конституції України, законів та інших нормативно-правових актів України.

Розділ II

ОСНОВНІ ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЙ РОБОТОДАВЦІВ, ЇХ ОБ'ЄДНАНЬ

Стаття 6. Принципи утворення і діяльності організацій роботодавців, їх об'єднань

1. Організації роботодавців та їх об'єднання утворюються і діють на принципах:

1) законності та верховенства права;

2) свободи об'єднання;

3) незалежності та рівноправності членів;

4) самоврядності;

5) соціального діалогу;

6) аполітичності;

7) відкритості та гласності;

8) відповідальності за виконання взятих зобов'язань.

2. Організації роботодавців, їх об'єднання вирішують питання щодо діяльності організації, об'єднання на підставі своїх статутів.

3. Організації роботодавців, їх об'єднання зобов'язані забезпечувати повне та своєчасне інформування своїх членів з питань їх діяльності, ознайомлювати на їх прохання з усіма матеріалами, що стосуються діяльності організації, об'єднання.

Стаття 7. Гарантії діяльності організацій роботодавців, їх об'єднань

1. Держава гарантує додержання прав та законних інтересів організацій роботодавців, об'єднань організацій роботодавців і забезпечує їх реалізацію в установленому законом порядку.

2. Держава визнає створені відповідно до цього Закону організації роботодавців, їх об'єднання повноважними представниками їх членів, захисниками їх прав та законних інтересів, співпрацює з організаціями роботодавців, їх об'єднаннями в реалізації їх прав, сприяє встановленню з ними ділових партнерських взаємовідносин.

3. Організації роботодавців та їх об'єднання самостійно організовують свою діяльність, проводять збори, конференції, з'їзди, засідання утворених ними органів, проводять інші заходи, які не суперечать законодавству.

4. Забороняється втручання у статутну діяльність організацій роботодавців, їх об'єднань з боку органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування, професійних спілок, їх організацій та об'єднань, політичних партій та інших об'єднань громадян.

5. Держава не несе відповідальності за зобов'язаннями організацій роботодавців та їх об'єднань, організації роботодавців, їх об'єднання не несуть відповідальності за зобов'язаннями держави, крім випадків, прямо передбачених законом.

Розділ III

СТАТУС ОРГАНІЗАЦІЙ РОБОТОДАВЦІВ, ЇХ ОБ'ЄДНАНЬ

Стаття 8. Статус організацій роботодавців, їх об'єднань

1. Організації роботодавців створюються і діють за територіальною або галузевою ознакою та мають статус місцевих, обласних, республіканських Автономної Республіки Крим (далі - республіканських).

2. Статус місцевих мають організації роботодавців, діяльність яких поширюється на територію відповідної адміністративно-територіальної одиниці (село, селище, район у місті, місто, район) і які на момент державної реєстрації об'єднують не менше десяти роботодавців цієї адміністративно-територіальної одиниці або двох і більше роботодавців певної групи (класу) виду економічної діяльності в межах цієї адміністративно-територіальної одиниці.

3. Статус обласних, Київської та Севастопольської міських мають організації роботодавців, діяльність яких поширюється на територію відповідної області, міст Києва та Севастополя і які на час державної реєстрації об'єднують не мен-

ше десяти роботодавців більшості районів та/або міст обласного підпорядкування цієї області, районів у містах Києві та Севастополі або двох і більше роботодавців певної групи (класу) виду економічної діяльності з тих районів та/або міст обласного підпорядкування цієї області, районів у містах Києві та Севастополі, де розташовані підприємства, що належать до цієї групи (класу) виду економічної діяльності.

4. Статус республіканських мають організації роботодавців, які на час державної реєстрації об'єднують не менше десяти роботодавців більшості адміністративно-територіальних одиниць Автономної Республіки Крим або двох і більше роботодавців, що об'єднують роботодавців певної групи (класу) виду економічної діяльності з тих адміністративно-територіальних одиниць Автономної Республіки Крим, де розташовані підприємства цього виду економічної діяльності.

Стаття 9. Статус об'єднань організацій роботодавців

1. Об'єднання організацій роботодавців створюються і діють за територіальною або галузевою ознакою та мають статус місцевих, обласних, республіканських, всеукраїнських.

2. Статус місцевих мають об'єднання організацій роботодавців, які на час державної реєстрації об'єднують дві і більше організації роботодавців відповідної адміністративно-територіальної одиниці (село, селище, район у місті, місто, район).

3. Статус обласних, Київської та Севастопольської міських мають об'єднання організацій роботодавців, які на час державної реєстрації об'єднують дві і більше обласні організації роботодавців відповідної області, міські у містах Києві та Севастополі, створені за територіальною або галузевою ознакою.

4. Статус республіканських мають об'єднання організацій роботодавців, які на час державної реєстрації об'єднують дві і більше республіканські організації роботодавців більшості адміністративно-територіальних одиниць Автономної Республіки Крим.

5. Статус всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців мають об'єднання, які на час державної реєстрації об'єднують обласні організації роботодавців, створені за територіальною ознакою, більшості адміністративно-територіальних одиниць, визначених частиною другою статті 133 Конституції України, або більшість обласних організацій роботодавців, створених за галузевою (міжгалузевою) ознакою, які об'єднують роботодавців, що діють у межах певного виду або кількох видів економічної діяльності.

6. Всеукраїнські об'єднання організацій роботодавців мають право без спеціального дозволу використовувати у своїй назві слово «Україна» та похідні від цього слова.

7. З метою координації роботи всеукраїнські об'єднання організацій роботодавців можуть утворювати інші об'єднання і делегувати їм відповідні права і обов'язки.

Розділ IV
ПОРЯДОК УТВОРЕННЯ ТА ПРИПИНЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЙ РОБОТОДАВЦІВ, ЇХ ОБ'ЄДНАНЬ

Стаття 10. Утворення організації роботодавців

1. Засновниками організації роботодавців є роботодавці.

2. Рішення про утворення організації роботодавців приймається установчим з'їздом (конференцією) роботодавців, що оформлюється протоколом установчого з'їзду (конференції), який підписують головуючий та секретар установчого з'їзду (конференції).

3. Невід'ємною частиною протоколу є реєстр осіб, які брали участь в установчому з'їзді (конференції).

4. У реєстрі зазначаються дані щодо роботодавців:

1) фізичних осіб: прізвище, ім'я та по батькові особи, дані її паспорта, податковий номер платника податку (а для іноземців, осіб без громадянства та осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби, - дані національного паспорта або документа, що його замінює, в якому зазначено прізвище, ім'я та по батькові особи, серія та номер документа), адреса та відомості про кількість найманих працівників. Дані про особу засвідчуються її особистим підписом;

2) юридичних осіб: повне найменування, ідентифікаційний код Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України, юридична адреса, прізвище, ім'я та по батькові особи, яка уповноважена брати участь в установчому з'їзді (конференції), дані її паспорта (а для іноземців та осіб без громадянства - дані національного паспорта або документа, що його замінює). Ці дані засвідчуються підписом особи, яка уповноважена брати участь в установчому з'їзді (конференції).

5. Установчий з'їзд (конференція) затверджує статут організації роботодавців, обирає її керівні органи, вирішує інші питання, пов'язані зі створенням організації роботодавців.

Стаття 11. Утворення об'єднання організацій роботодавців

1. Засновниками об'єднання організацій роботодавців є організації роботодавців.

2. Рішення про створення об'єднання організацій роботодавців приймається установчим з'їздом (конференцією) уповноважених представників організацій роботодавців, що оформлюється протоколом установчого з'їзду (конференцією), який підписують головуючий та секретар установчого з'їзду (конференції).

3. Невід'ємною частиною протоколу є реєстр організацій роботодавців, які брали участь в установчому з'їзді (конференції).

4. У реєстрі зазначаються дані щодо організації роботодавців: повне найменування, місцезнаходження керівних органів, дата та номер документа про державну реєстрацію організацій роботодавців, рішення керівних органів організацій роботодавців щодо створення об'єднання організацій роботодавців, прізвище, ім'я та по батькові особи, яка уповноважена брати участь в установчому з'їзді (конференції), дані її паспорта (а для іноземців та осіб без громадянства - дані національного паспорта або документа, що його замінює). Ці дані засвідчуються підписом особи, яка уповноважена брати участь в установчому з'їзді (конференції).

5. Установчий з'їзд (конференція) затверджує статут об'єднання організацій роботодавців, обирає його керівні органи, вирішує інші питання, пов'язані зі створенням об'єднання.

Стаття 12. Утворення спільного представницького органу організацій роботодавців, їх об'єднань

1. Організації роботодавців, їх об'єднання, що визнані репрезентативними відповідно до закону, утворюють на відповідному рівні спільний представницький орган організацій роботодавців, їх об'єднань. З ініціативою щодо утворення спільного представницького органу сторони роботодавців відповідного рівня може виступати будь-яка організація роботодавців чи об'єднання організацій роботодавців, що визнана репрезентативною відповідно до закону.

2. Спільний представницький орган організацій роботодавців, їх об'єднань координує діяльність організацій роботодавців, їх об'єднань; забезпечує проведення заходів у рамках соціального діалогу на відповідному рівні; забезпечує представництво організацій роботодавців, їх об'єднань у засіданнях Кабінету Міністрів України, колегіальних органів міністерств, інших органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування; розглядає проекти нормативно-правових актів, які надійшли від міністерств, інших органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування; забезпечує представництво організацій роботодавців, їх об'єднань у міжнародних заходах.

3. Основні завдання та функції спільного представницького органу сторони роботодавців відповідного рівня визначаються угодою про його утворення.

4. Організації роботодавців, їх об'єднання мають право приєднатися до угоди про утворення спільного представницького органу сторони роботодавців відповідного рівня.

Стаття 13. Установчі документи організацій роботодавців та їх об'єднань

1. Організації роботодавців та їх об'єднання діють на підставі статутів, які затверджуються установчим з'їздом (конференцією).

2. Статут організації роботодавців, об'єднання організацій роботодавців повинен містити:

1) повне найменування організації роботодавців, об'єднання організацій роботодавців, відмінне від існуючих, заявлений статус організації, об'єднання та місцезнаходження постійно діючого виконавчого органу;

2) мету створення, завдання організації роботодавців, об'єднання організацій роботодавців;

3) умови членства, порядок прийому в члени організації роботодавців, об'єднання організацій роботодавців та виходу з організації роботодавців, об'єднання організацій роботодавців;

4) права і обов'язки членів організації роботодавців, об'єднання організацій роботодавців;

5) положення про обов'язок виконання зобов'язань членами організацій роботодавців, їх об'єднань у сфері соціально-трудових відносин;

6) порядок утворення, повноваження керівних органів організації роботодавців, об'єднання організацій роботодавців та порядок прийняття ними рішень;

7) джерела формування і порядок використання коштів та майна організації роботодавців, об'єднання організацій роботодавців, порядок здійснення господарської та іншої діяльності, необхідної для виконання статутних завдань;

8) порядок сплати вступних, членських та цільових внесків;

9) порядок внесення змін до статуту організації роботодавців, об'єднання організацій роботодавців;

10) порядок припинення організації роботодавців, об'єднання організацій роботодавців і вирішення майнових питань.

3. У статуті можуть бути передбачені й інші положення щодо особливостей створення і діяльності організації роботодавців, об'єднання організацій роботодавців.

4. Статут організації роботодавців, об'єднання організацій роботодавців не повинен суперечити законодавству України.

Стаття 14. Членство в організаціях роботодавців, їх об'єднаннях

1. Членство в організаціях роботодавців, їх об'єднаннях визначається статутом організацій роботодавців, об'єднань організацій роботодавців.

Стаття 15. Особливості державної реєстрації організацій роботодавців, їх об'єднань

1. Державна реєстрація всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців здійснюється головним органом у системі центральних органів виконавчої влади з питань реалізації державної політики у сфері державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, реєстрації (легалізації) об'єднань громадян, інших громадських формувань, інших організацій роботодавців, їх об'єднань - відповідними структурними підрозділами головних управлінь юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, а також районних, районних у містах, міських (міст обласного підпорядкування), міськрайонних, міжрайонних управлінь юстиції.

2. Організація роботодавців, їх об'єднання подають за місцем державної реєстрації відповідному органу такі документи:

1) реєстраційну картку відповідної форми, передбаченої законодавством;

2) статут у двох примірниках, який повинен відповідати вимогам статті 13 цього Закону;

3) протокол установчого з'їзду (конференції) організації роботодавців, їх об'єднання, в якому зазначається інформація про створення організації роботодавців, їх об'єднання, затвердження статуту, обрання керівних органів;

4) реєстр осіб, які взяли участь в установчому з'їзді (конференції) організації роботодавців, їх об'єднання;

5) документ, який підтверджує сплату збору за державну реєстрацію організації роботодавців, їх об'єднання. Розмір та порядок справляння збору за державну реєстрацію визначається Кабінетом Міністрів України.

3. Об'єднання організацій роботодавців також подають:

1) рішення виборних органів організацій роботодавців щодо створення відповідного об'єднання;

2) копію витягу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, засвідчену підписом уповноваженої особи організації роботодавців.

4. Головний орган у системі центральних органів виконавчої влади з питань реалізації державної політики у сфері державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, реєстрації (легалізації) об'єднань громадян, інших громадських формувань, структурні підрозділи головних управлінь юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, а також районні, районні у містах, міські (міст обласного підпорядкування), міськрайонні, міжрайонні управління юстиції не мають права вимагати надання інших документів, не передбачених цією статтею.

5. За наявності у статуті організації роботодавців, їх об'єднань положень, що не відповідають законодавству, спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань державної реєстрації, його відповідні територіальні підрозділи протягом семи робочих днів з дня подання документів на державну реєстрацію надають організації роботодавців, їх об'єднанню вичерпний перелік зауважень з пропозицією внести відповідні зміни. У цьому випадку строк державної реєстрації збільшується на час усунення недоліків. У разі неусунення зауважень протягом десяти робочих днів подані документи залишаються без розгляду.

6. Зміни до статутних документів організації роботодавців, їх об'єднань, внесені в установленому порядку статутними органами організації роботодавців, їх об'єднаннями, підлягають реєстрації головним органом у системі центральних органів виконавчої влади з питань реалізації державної політики у сфері державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, реєстрації (легалізації) об'єднань громадян, інших громадських формувань, відповідними структурними підрозділами головних управлінь юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, а також районних, районних у містах, міських (міст обласного підпорядкування), міськрайонних, міжрайонних управлінь юстиції протягом п'яти робочих днів з моменту їх вчинення.

7. Строк проведення державної реєстрації не може перевищувати п'ятнадцяти робочих днів з дня подання документів на державну реєстрацію, крім випадку, передбаченого частиною 7 цієї статті.

8. Організації роботодавців, їх об'єднанню може бути відмовлено в державній реєстрації, якщо їх найменування, статут або інші документи, подані для реєстрації, суперечать вимогам законодавства України.

9. Рішення про відмову у реєстрації повинно містити підстави такої відмови.

10. Організації роботодавців, їх об'єднання набувають статусу юридичної особи з моменту внесення даних про організацію роботодавців, їх об'єднання до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців.

11. Головний орган у системі центральних органів виконавчої влади з питань реалізації державної політики у сфері державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, реєстрації (легалізації) об'єднань громадян, інших громадських формувань, структурні підрозділи головних управлінь юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, а також районні, районні у містах, міські (міст обласного підпорядкування), міськрайонні, міжрайонні управління юстиції видають організації роботодавців, їх об'єднанню у встановленому порядку витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців.

12. За подання на державну реєстрацію недостовірних відомостей особи, які підписали документи, несуть відповідальність згідно із законом.

13. Інформація про державну реєстрацію підлягає оприлюдненню спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань державної реєстрації, його відповідними територіальними підрозділами.

Стаття 16. Символіка організацій роботодавців, їх об'єднань

1. Організації роботодавців, їх об'єднання можуть використовувати свою символіку, яка затверджується відповідно до їх статуту.

2. Символіка організацій роботодавців, їх об'єднань не повинна відтворювати державні чи релігійні символи або символіку інших юридичних осіб.

3. Символіка організацій роботодавців, їх об'єднань підлягає державній реєстрації відповідно до закону.

Стаття 17. Припинення організацій роботодавців, їх об'єднань

1. Організації роботодавців, їх об'єднання можуть бути припинені шляхом злиття, приєднання, поділу, перетворення чи ліквідації на підставі відповідного рішення з'їзду (конференції) організації, об'єднання або у примусовому порядку за рішенням суду. Із організації роботодавців, їх об'єднання може бути виділена інша (інші) відповідні організації, їх об'єднання.

2. Одночасно з прийняттям такого рішення з'їзду (конференції) організації, об'єднання приймають рішення про використання майна та коштів організації роботодавців, їх об'єднань, що залишилися після проведення всіх необхідних розрахунків з кредиторами.

3. Організації роботодавців, їх об'єднання, які порушують норми Конституції України та законодавства України, можуть бути примусово розпущені лише за рішенням суду.

4. Не допускається припинення організацій роботодавців, їх об'єднань за рішенням будь-яких інших органів.

5. Рішення про примусовий розпуск об'єднань організацій роботодавців не тягне за собою розпуску організацій роботодавців, їх об'єднань, які входять до цього об'єднання.

6. Припинення організації роботодавців чи їх об'єднання тягне за собою виключення їх з переліку організацій роботодавців, їх об'єднань, зареєстрованих головним органом у системі центральних органів виконавчої влади з питань державної реалізації державної політики у сфері державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, реєстрації (легалізації) об'єднань громадян, інших громадських формувань, інших організацій роботодавців, їх об'єднань, - відповідними структурними підрозділами головних управлінь юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, а також районних, районних у містах, міських (міст обласного підпорядкування), міськрайонних, міжрайонних управлінь юстиції відповідно до закону, Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, з повідомленням про це в засобах масової інформації.

Розділ V
ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙ РОБОТОДАВЦІВ, ЇХ ОБ'ЄДНАНЬ

Стаття 18. Право організацій роботодавців, їх об'єднань представляти і захищати права та законні інтереси своїх членів

1. Організації роботодавців, їх об'єднання мають право в порядку, передбаченому законодавством та їх статутами, представляти і захищати свої права та законні інтереси, права та інтереси своїх членів у відносинах з органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим та органами місцевого самоврядування, професійними спілками, їх об'єднаннями та утвореними ними органами, іншими громадськими об'єднаннями, підприємствами, установами, організаціями.

2. Організації роботодавців, їх об'єднання мають право:

1) вносити до органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування пропозиції з питань, пов'язаних з їх статутною діяльністю;

2) проводити експертизу проектів законів та інших нормативно-правових актів з питань, що стосуються прав та інтересів їх членів. Проекти законів з питань формування та реалізації державної соціальної та економічної політики, регулювання трудових, соціальних, економічних відносин подаються відповідними центральними органами виконавчої влади з урахуванням пропозицій всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців.

Стаття 19. Участь організацій роботодавців, їх об'єднань у веденні переговорів з укладення колективних договорів і угод

1. Організації роботодавців, їх об'єднання відповідно до законодавства беруть участь у веденні переговорів з укладення колективних договорів і угод та у межах своїх повноважень укладають колективні договори і угоди, здійснюють контроль та забезпечують їх виконання.

Стаття 20. Участь організацій роботодавців, їх об'єднань у соціальному діалозі

1. Організації роботодавців, їх об'єднання беруть участь у соціальному діалозі, роботі органів соціального діалогу в порядку і на умовах, визначених законодавством, угодами на національному, галузевому і територіальному рівнях.

2. Організації роботодавців, їх об'єднання, що не відповідають критеріям репрезентативності, визначеним законом, за рішенням своїх виборних органів можуть надавати в установленому порядку повноваження з представництва своїх інтересів репрезентативним організаціям роботодавців або репрезентативним об'єднанням організацій роботодавців, що діють на відповідному рівні.

Стаття 21. Повноваження організацій роботодавців, їх об'єднань щодо представництва та захисту інтересів своїх членів під час здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності

1. Організації роботодавців, їх об'єднання мають право представляти та захищати інтереси своїх членів під час здійснення відповідними контролюючими органами заходів із державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності.

2. За запрошенням роботодавця організації роботодавців, їх об'єднання визначають уповноваженого представника, який бере участь у процесі здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності.

3. Уповноважений представник має право робити заяви та повідомлення щодо дій відповідних контролюючих органів, вчинених ними під час здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, обов'язкові для розгляду відповідними контролюючими органами.

4. Про результати розгляду відповідні контролюючі органи повідомляють уповноваженого представника та роботодавця.

Стаття 22. Участь організацій роботодавців, їх об'єднань у формуванні та реалізації державної політики зайнятості населення

1. Організації роботодавців, їх об'єднання в порядку, встановленому законодавством, беруть участь у формуванні та реалізації державної політики зайнятості населення.

2. Організації роботодавців, їх об'єднання під час розроблення державних та регіональних програм зайнятості разом із профспілками, їх об'єднаннями, іншими установами і організаціями беруть участь у спільних консультаціях з цих питань, що проводяться відповідними органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.

3. Організації роботодавців, їх об'єднання, які підтвердили свою репрезентативність на відповідному рівні, на паритетних засадах з професійними спілками, їх об'єднаннями, які підтвердили свою репрезентативність на відповідному рівні, органами державної влади та органами місцевого самоврядування беруть участь у створенні та діяльності координаційних комітетів сприяння зайнятості населення на відповідному рівні.

Стаття 23. Участь організацій роботодавців, їх об'єднань в управлінні фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування та нагляді за їх діяльністю

1. Організації роботодавців, їх об'єднання на паритетних засадах беруть участь в управлінні фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування та нагляді за їх діяльністю відповідно до закону.

2. До складу правлінь та наглядових рад фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування представники роботодавців обираються (делегуються) репрезентативними на відповідному рівні організаціями роботодавців, їх об'єднаннями.

Стаття 24. Участь організацій роботодавців, їх об'єднань у вирішенні колективних трудових спорів (конфліктів)

1. Організації роботодавців, їх об'єднання у випадках та в порядку, визначених законом, виступають стороною колективного трудового спору (конфлікту).

2. Представники організацій роботодавців, їх об'єднань включаються до складу та беруть участь у роботі примирних комісій, трудових арбітражів та інших органів, які розглядають колективні трудові спори (конфлікти).

Стаття 25. Право організацій роботодавців, їх об'єднань на інформацію

1. Організації роботодавців, їх об'єднання в установленому законодавством порядку мають право:

1) одержувати від органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності інформацію, необхідну для виконання своїх статутних завдань;

2) одержувати статистичні дані з питань праці, соціальних та економічних питань, а також виробничого та невиробничого травматизму, профзахворювань;

3) поширювати інформацію щодо своєї діяльності і пропагувати свої ідеї та мету;

4) висвітлювати свою діяльність у засобах масової інформації;

5) виступати засновниками засобів масової інформації відповідно до закону;

6) проводити соціологічні дослідження, створювати наукові, інформаційні, експертно-аналітичні та навчально-дослідницькі центри.

Стаття 26. Права організацій роботодавців, їх об'єднань у сфері вищої, професійно-технічної освіти, навчання на виробництві

1. Організації роботодавців, їх об'єднання в установленому порядку беруть участь:

1) у розробленні державного стандарту професійно-технічної освіти, державного стандарту вищої освіти; розробленні та погодженні державних стандартів з конкретних професій, галузевих стандартів вищої освіти, стандартів вищої освіти вищих навчальних закладів, кваліфікаційних характеристик, професійних стандартів;

2) у тематичному, вихідному контролі знань, умінь та навичок учнів, слухачів, їх кваліфікаційній атестації;

3) у формуванні системи підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації працівників;

4) в організації та проведенні досліджень щодо поточних та перспективних потреб ринку праці в кваліфікаціях;

5) у формуванні та розміщенні державного замовлення на підготовку фахівців, науково-педагогічних та робітничих кадрів, на підвищення кваліфікації, підготовку та перепідготовку кадрів (післядипломна освіта) для державних потреб.

2. Організації роботодавців, їх об'єднання для вирішення актуальних проблем підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників мають право:

1) створювати галузеві та міжгалузеві ради, навчальні заклади, науково-дослідні установи, центри незалежних експертиз;

2) брати участь у роботі спеціально уповноваженого органу у сфері регулювання кваліфікацій, органів стандартизованого оцінювання та підтвердження професійних кваліфікацій;

3) вносити в установленому порядку пропозиції щодо змін до Національного класифікатора України «Класифікатор професій» та Переліку напрямів та спеціальностей, за якими здійснюється підготовка фахівців у вищих навчальних закладах за відповідними освітньо-кваліфікаційними рівнями;

4) розробляти та направляти до центрального органу виконавчої влади у галузі освіти і науки критерії ефективності системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації фахівців з вищою освітою та робітничих кадрів;

5) брати участь у визначенні пріоритетних напрямів наукових досліджень навчальних закладів, наукових проектах і програмах;

6) розширювати форми організації навчання працівників на виробництві з впровадженням сучасних інноваційних методик.

Розділ VI
ВІДНОСИНИ ОРГАНІЗАЦІЙ РОБОТОДАВЦІВ, ЇХ ОБ'ЄДНАНЬ З ОРГАНАМИ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ, ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, ПРОФЕСІЙНИМИ СПІЛКАМИ, ІНШИМИ ГРОМАДСЬКИМИ ОБ'ЄДНАННЯМИ, ПІДПРИЄМСТВАМИ, УСТАНОВАМИ, ОРГАНІЗАЦІЯМИ

Стаття 27. Відносини організацій роботодавців, їх об'єднань з органами державної влади та органами місцевого самоврядування

1. Організації роботодавців, їх об'єднання, спільні представницькі органи сторони роботодавців співпрацюють з Кабінетом Міністрів України, іншими центральними органами виконавчої влади, державними колегіальними органами, місцевими державними адміністраціями, органами влади Автономної Республіки Крим та органами місцевого самоврядування.

2. За пропозицією Кабінету Міністрів України у засіданні Кабінету Міністрів України під час розгляду питань, що стосуються формування та реалізації державної соціальної та економічної політики, регулювання трудових, соціальних, економічних відносин, бере участь уповноважений представник спільного представницького органу сторони роботодавців національного рівня.

3. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування:

1) залучають в установленому порядку повноважних представників відповідних організацій роботодавців, їх об'єднань, спільних представницьких органів сторони роботодавців до розробки та обговорення проектів актів та рішень;

2) направляють відповідним організаціям роботодавців, їх об'єднанням на розгляд проекти нормативно-правових актів з питань формування та реалізації державної соціальної, економічної політики та регулювання трудових відносин;

3) розглядають пропозиції організацій роботодавців, їх об'єднань, спільних представницьких органів сторони роботодавців, подані у встановленому законодавством порядку, та інформують організації роботодавців, їх об'єднання, спільні представницькі органи сторони роботодавців про розглянуті пропозиції.

Стаття 28. Організації роботодавців, їх об'єднання і професійні спілки та їх об'єднання

1. Організації роботодавців, їх об'єднання визнають профспілки, їх організації, об'єднання повноважними представниками працівників і захисниками їх трудових, соціально-економічних прав і інтересів, сприяють їх діяльності.

2. Організації роботодавців, їх об'єднання взаємодіють з профспілками, їх об'єднаннями на принципах соціального діалогу.

3. Спори (конфлікти), які виникають між ними, вирішуються в порядку, передбаченому законом.

4. Організаціям роботодавців, їх об'єднанням забороняється втручатися у діяльність професійних спілок, їх об'єднань, перешкоджати у будь-якій формі та будь-якими засобами працівникам об'єднуватися у професійні спілки, їх об'єднання.

Стаття 29. Організації роботодавців, їх об'єднання та організації підприємців

1. Організації роботодавців, їх об'єднання співпрацюють з організаціями, що представляють інтереси підприємців та інших суб'єктів господарювання, їх об'єднаннями.

2. Організації роботодавців, їх об'єднання можуть брати на себе зобов'язання представляти та захищати права та законні інтереси підприємців та інших суб'єктів господарювання на всіх рівнях ведення соціального діалогу.

3. Взаємовідносини організацій роботодавців, їх об'єднань та організацій, що представляють інтереси підприємців та інших суб'єктів господарювання, їх об'єднань, можуть регулюватися окремими угодами.

Розділ VII
МАТЕРІАЛЬНЕ ТА ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЙ РОБОТОДАВЦІВ, ЇХ ОБ'ЄДНАНЬ

Стаття 30. Відрахування коштів організаціям роботодавців, їх об'єднанням

1. Роботодавці перераховують організаціям роботодавців, їх об'єднанням, членами яких вони є, створеним відповідно до цього Закону, кошти у вигляді вступних, членських та цільових внесків.

2. Сума коштів або вартість майна, добровільно перерахованих (переданих) організаціям роботодавців, їх об'єднанням, створеним відповідно до цього Закону, у вигляді вступних, членських та цільових внесків, але не більше 0,2 відсотка фонду оплати праці платника податку в розрахунку за звітний податковий рік відносяться до складу інших витрат звичайної діяльності згідно із податковим законодавством.

Стаття 31. Власність організацій роботодавців, їх об'єднань

1. У власності організацій роботодавців, їх об'єднань можуть перебувати рухоме й нерухоме майно, матеріальні та нематеріальні активи, кошти, а також інше майно, придбане на підставах, передбачених законом.

2. У власності організацій роботодавців, їх об'єднань може бути майно, що знаходиться за межами України.

3. Організації роботодавців, їх об'єднання згідно зі своїми статутами володіють, користуються і розпоряджаються майном, яке належить їм на праві власності.

Стаття 32. Джерела формування майна та коштів організацій роботодавців, їх об'єднань

1. Джерелами формування майна та коштів організацій роботодавців, їх об'єднань є:

1) вступні, членські та цільові внески;

2) пасивні доходи;

3) добровільні пожертвування;

4) безповоротна фінансова допомога.

2. Порядок формування і використання майна та коштів організацій роботодавців, їх об'єднань визначаються їх статутами або рішеннями керівних органів.

3. Контроль за їх надходженням та витрачанням здійснюють контрольно-ревізійні органи, створені відповідно до статутів організацій роботодавців, їх об'єднань.

4. Організації роботодавців, об'єднання організацій роботодавців мають право отримувати від своїх членів належне їм майно у володіння, користування на умовах і в порядку, передбачених статутами організацій роботодавців, їх об'єднань або на підставі угод.

Стаття 33. Господарська діяльність організацій роботодавців, їх об'єднань

1. Організації роботодавців, їх об'єднання з метою виконання статутних цілей та завдань мають право здійснювати необхідну господарську та фінансову діяльність шляхом створення в установленому законом порядку підприємств, установ або організацій із статусом юридичної особи, участі в їх діяльності або в іншій, не забороненій законом спосіб.

Стаття 34. Гарантії майнових прав організацій роботодавців, їх об'єднань

1. Держава гарантує захист права власності організацій роботодавців, їх об'єднань.

2. Організації роботодавців, їх об'єднання мають право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної шкоди, завданої таким організаціям роботодавців, їх об'єднанням незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Розділ VIII
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОТОДАВЦІВ

Стаття 35. Відповідальність за порушення законодавства про організації роботодавців

1. Особи, які перешкоджають здійсненню роботодавцями права на об'єднання в організації роботодавців, об'єднання організацій роботодавців, а також посадові та інші особи, винні в порушенні законодавства про організації роботодавців, які своїми діями або бездіяльністю перешкоджають законній діяльності організацій роботодавців, їх об'єднань, несуть відповідальність згідно із законом.

Розділ IX
МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Стаття 36. Міжнародні зв'язки організацій роботодавців, їх об'єднань

. Організації роботодавців, їх об'єднання мають право здійснювати міжнародну діяльність відповідно до цього Закону, інших нормативно-правових актів та міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Міжнародна діяльність організацій роботодавців, їх об'єднань відповідно до їх статутів здійснюється шляхом заснування або вступу до міжнародних організацій роботодавців, їх об'єднань, прямих міжнародних контактів і зв'язків, укладання відповідних угод, а також в інших формах, що не суперечать законодавству України, нормам і принципам міжнародного права.

Розділ X
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Організації роботодавців, їх об'єднання, легалізовані на день набрання чинності цим Законом шляхом реєстрації, не потребують відповідно перереєстрації або повторного подання документів для повідомлення. Статути (положення) організацій роботодавців, їх об'єднань мають бути приведені у відповідність із цим Законом протягом п'яти років з дня набрання ним чинності. Реєстрація змін до статуту (положення), пов'язаних з набранням цим Законом чинності, здійснюється без справляння плати за реєстраційні дії протягом п'яти років з дня набрання чинності цим Законом.

3. Визнати Закон України «Про організації роботодавців» таким, що втратив чинність з набранням чинності цим Законом.

4. Внести зміни до таких законів України:

1) у Законі України «Про громадські об'єднання» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 30, ст. 1097):

частину третю статті 3 після слів «громадських об'єднань» доповнити словами «(організацій роботодавців, професійних спілок, їх об'єднань)»;

2) у Законі України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389):

в абзаці шостому частини першої статті 1 після слів «члени громадських організацій» доповнити словами «уповноважені представники організацій роботодавців, їх об'єднань»;

3) у Законі України «Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 34, ст. 227):

а) у частині першій статті 1 слова «власників підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, виду діяльності та галузевої належності, а також на організації власників» замінити словами «роботодавців, організації роботодавців та їх об'єднання»;

статтю 1 доповнити частиною третьою такого змісту: «роботодавець - юридична (підприємство, установа, організація) або фізична особа, яка в межах трудових відносин використовує працю фізичних осіб»;

б) в абзаці першому частини першої статті 3 слова «власник, підприємства, установи, організації або уповноважений ним орган чи представник» замінити словом «роботодавець»;

в абзаці другому частини першої статті 3 слова «власники, об'єднання власників або уповноважені ними органи чи представники» замінити словами «роботодавці, організації роботодавців, їх об'єднання»;

в абзаці третьому частини першої статті 3 слова «власники, об'єднання власників або уповноважені ними органи (представники)» замінити словами «всеукраїнські об'єднання організацій роботодавців»;

в) у частині першій статті 5 слова «власник або уповноважений ним орган (представник)» замінити словом «роботодавець»;

у частині другій статті 5 слова «уповноваженого власником органу (представника)» замінити словом «роботодавця»;

у частині третій статті 5 слова «власником або уповноваженим ним органом (особою)» в усіх відмінках замінити словом «роботодавцем» у відповідних відмінках; слова «власнику або» виключити;

у частині четвертій статті 5 слова «власника або відповідного вищестоящого органу управління» замінити словом «роботодавець»;

г) у статтях 6, 17, 18, 19, 21, 23, 26, 27, 34 слова «власник або уповноважений ним орган (представник)» в усіх відмінках замінити словом «роботодавець» у відповідних відмінках;

4) у Законі України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 31 -32, ст. 263):

у частині другій статті 3 після слів «професійних спілок» доповнити словами «організацій роботодавців, їх об'єднань»;

5) у Законі України «Про професійно-технічну освіту» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 32, ст. 215):

а) абзац п'ятий частини першої статті 8 після слова «визначення» доповнити словами «разом з відповідними всеукраїнськими об'єднаннями обласних організацій»;

б) частину першу статті 26 доповнити реченням такого змісту: «Професійно-технічні навчальні заклади, органи управління освітою, засновники долучають до тематичного, вихідного контролю знань, умінь та навичок учнів, слухачів, їх кваліфікаційної атестації представників роботодавців, їх організацій та об'єднань»;

в) частини першу та другу статті 29 викласти в такій редакції:

«1. Підприємства, установи, організації незалежно від форм власності надають учням, слухачам професійно-технічних навчальних закладів робочі місця або навчально-виробничі ділянки для проходження виробничого навчання чи виробничої практики відповідно до укладених із професійно-технічними навчальними закладами договорів про навчально-виробничу практику. Типовий договір про навчально-виробничу практику та порядок надання робочих місць визначаються Кабінетом Міністрів України.

2. Керівники підприємств, установ, організацій несуть відповідальність за забезпечення належних умов праці та оплату праці учнів, слухачів на виробництві, дотримання правил і норм охорони праці, техніки безпеки та виробничої санітарії відповідно до укладених із професійно-технічними навчальними закладами договорів про навчально-виробничу практику»;

г) в абзаці другому частини першої статті 32 після слова «випускника» доповнити словами «або професійний стандарт»;

д) частину четверту статті 32 доповнити словами такого змісту: «та відповідними всеукраїнськими об'єднаннями обласних організацій роботодавців»;

є) доповнити статтею 33^{1} такого змісту:

«Стаття 33^{1}. Професійний стандарт

Професійний стандарт - затверджені в установленому порядку вимоги до кваліфікації працівників, їх компетентності, що визначаються роботодавцями і слугують основою для формування професійних кваліфікацій. Професійні стандарти співвідносяться з рівнями національної і галузевих рамок кваліфікацій і групуються за галузевими ознаками»;

6) у Законі України «Про вищу освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 20, ст. 134):

статтю 1 доповнити новою частиною такого змісту:

«професійний стандарт - затверджені в установленому порядку вимоги до знань, умінь та навичок випускників вищих навчальних закладів, що визначаються роботодавцями і слугують основою для формування кваліфікацій. Професійні стандарти співвідносяться з рівнями національної і галузевих рамок кваліфікацій і групуються за галузевими ознаками»;

абзац другий частини третьої статті 11 після слів «освітньо-кваліфікаційні характеристики» доповнити словами «або професійні стандарти»;

частину першу статті 13 доповнити абзацом другим такого змісту: «Професійний стандарт визначає компетентність випускника вищого навчального закладу, систему виробничих функцій і типових завдань діяльності, знань, умінь та навичок, необхідних для їх реалізації».

Абзац другий вважати відповідно абзацом третім;

пункт десятий частини першої статті 18 перед словами «формує і розміщує державне замовлення» доповнити словами «за участі всеукраїнських об'єднань обласних організацій роботодавців»;

7) у Законі України «Про державне замовлення для задоволення пріоритетних державних потреб» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 3, ст. 9):

у частині четвертій статті 1 після слів «військової техніки,» доповнити словами «підготовку фахівців, науково-педагогічних та робітничих кадрів, на підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів (післядипломна освіта) для державних потреб»;

8) у Законі України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 45, ст. 397):

після статті 13 доповнити статтею 13^{1} такого змісту:

«Стаття 13^{1}. Професійні спілки, їх об'єднання та організації роботодавців, їх об'єднання

Професійні спілки, їх об'єднання визнають організації роботодавців, їх об'єднання повноважними представниками роботодавців і захисниками їх законних прав і інтересів, сприяють їх діяльності.

Професійні спілки, їх об'єднання взаємодіють з організаціями роботодавців, їх об'єднаннями на принципах соціального діалогу.

Спори (конфлікти), які виникають між ними, вирішуються в порядку, передбаченому законом.

Професійним спілкам, їх об'єднанням забороняється втручатися у діяльність організацій роботодавців, їх об'єднань».

5. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
22 червня 2012 року.
№ 5026 -VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Земельного кодексу України та інших законів України щодо проведення робіт із землеустрою, пов'язаних із встановленням і зміною меж сіл, селищ, міст, районів

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):

1) пункт «з» статті 7 викласти в такій редакції:

«з) встановлення та зміна меж сіл, селищ, що не входять до складу відповідного району»;

2) пункт «ж» статті 8 викласти в такій редакції:

«ж) встановлення та зміна меж сіл, селищ, що не входять до складу відповідного району, або у разі, якщо районна рада не утворена»;

3) у статті 10:

у пункті «д» слова «селищ, сіл» виключити;

доповнити пунктом «е¹» такого змісту:

«е¹) встановлення та зміна меж сіл, селищ, які входять до складу відповідного району»;

4) частину другу статті 173 викласти в такій редакції:

«2. Межі району, села, селища, міста, району у місті встановлюються і змінюються за проектами землеустрою щодо встановлення (зміни) меж адміністративно-територіальних одиниць.

Проекти землеустрою щодо зміни меж населених пунктів розробляються з урахуванням генеральних планів населених пунктів»;

5) частину другу статті 174 викласти в такій редакції:

«2. Рішення про встановлення і зміну меж сіл, селищ, які входять до складу відповідного району, приймаються районною радою за поданням відповідних сільських, селищних рад.

Рішення про встановлення і зміну меж сіл, селищ, які не входять до складу відповідного району, або у разі, якщо районна рада не утворена, приймаються Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими радами за поданням відповідних сільських, селищних рад».

2. У Законі України «Про землеустрій» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 36, ст. 282):

1) у пункті «в» частини другої статті 25 слова «і зміни» замінити словом «(зміни)»;

2) у статті 46:

у назві слова «і зміни» замінити словом «(зміни)»;

частину першу викласти в такій редакції:

«Для встановлення або зміни меж адміністративно-територіальних утворень розробляються проекти землеустрою щодо встановлення (зміни) меж відповідних адміністративно-територіальних утворень»;

у частині другій слова «і зміни» замінити словом «(зміни)»;

частину третю викласти в такій редакції:

«Проект землеустрою щодо встановлення (зміни) меж адміністративно-територіальних одиниць включає:

а) пояснювальну записку;

б) завдання на виконання робіт;

в) рішення про розроблення проекту землеустрою щодо встановлення або зміни меж адміністративно-територіальних одиниць;

г) посвідчені в установленому порядку копії генерального плану населеного пункту, рішень про його затвердження (у разі зміни меж населеного пункту);

ґ) викопіювання із схеми землеустрою і техніко-економічного обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальної одиниці (утворення), а у разі її відсутності - викопіювання із проекту формування територій сільських, селищних рад;

д) викопіювання із кадастрових карт (планів) з відображенням існуючих (за їх наявності) та проектних меж адміністративно-територіальної одиниці;

е) експлікація земель в існуючих (за їх наявності) та проектних межах адміністративно-територіальної одиниці;

є) опис меж адміністративно-територіальних одиниць;

ж) матеріали погодження проекту;

з) матеріали виносу меж адміністративно-територіальних одиниць в натуру (на місцевість) з каталогом координат їх поворотних точок»;

доповнити частинами четвертою - дванадцятою такого змісту:

«Проект землеустрою щодо зміни меж населеного пункту може також передбачати пов'язані із цим зміни меж інших суміжних адміністративних одиниць, якщо прийняття рішення про їх зміну згідно із законом належить до компетенції одного органу.

Межі адміністративно-територіальних одиниць визначаються як по суходолу, так і по водному простору.

Проекти землеустрою щодо встановлення (зміни) меж сіл, селищ, міст розробляються за рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради.

Проект землеустрою щодо встановлення (зміни) меж району розробляється за рішенням відповідної районної ради, а у разі якщо районна рада не утворена - обласної ради.

Проект землеустрою щодо встановлення (зміни) меж адміністративно-територіальної одиниці підлягає погодженню сільськими, селищними, міськими, районними радами, районними державними адміністраціями, за рахунок території яких планується здійснити розширення її меж. У разі розширення меж населеного пункту за рахунок території, яка не входить до складу відповідного району, або якщо районна рада не утворена, проект погоджується з Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласною державною адміністрацією.

У разі встановлення меж міст проект також погоджується з Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласною радою.

Рішення про встановлення (зміну) меж адміністративно-територіальних одиниць є одночасно рішенням про затвердження проектів землеустрою щодо їх встановлення (зміни).

Проект землеустрою щодо встановлення (зміни) меж адміністративно-територіальних одиниць складається у паперовій та електронній (цифровій) формах.

Відомості про встановлення (зміну) меж адміністративно-територіальних одиниць вносяться до Державного земельного кадастру. Відомості про встановлені (змінені) межі адміністративно-територіальних одиниць зазначаються у витязі з Державного земельного кадастру, який безоплатно видається відповідній сільській, селищній, міській, районній, обласній раді».

3. У статті 9 Закону України «Про державну експертизу землевпорядної документації» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 38, ст. 471):

в абзацах третьому та четвертому частини першої слово «утворень» замінити словом «одиниць»;

в абзаці четвертому слова «і зміни» замінити словом «(зміни)».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Межі населених пунктів, не встановлені в натурі (на місцевості) на час набрання чинності цим Законом за проектами землеустрою щодо встановлення і зміни меж адміністративно-територіальних утворень, можуть бути встановлені без розроблення (зміни) генеральних планів населених пунктів. Площа населених пунктів у такому разі має відповідати тій, що зазначена у схемах землеустрою і техніко-економічних обґрунтуваннях використання та охорони земель адміністративно-територіальних утворень, а у разі їх відсутності - у проектах формування територій сільських, селищних рад.

3. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом, а також перегляд і скасування нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
21 червня 2012 року.
№ 5003-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань державних закупівель

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Абзац другий частини першої статті 75, абзац другий частини другої статті 77, абзац другий частини дев'ятої статті 78 та абзац другий частини п'ятої статті 79 Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18-22, ст. 144) виключити.

2. У статті 2 Закону України «Про державну контрольно-ревізійну службу в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 110; 2006 р., № 14, ст. 117; 2007 р., № 9, ст. 67; 2010 р., № 33, ст. 471):

у першому реченні частини четвертої слова «на всіх стадіях державних закупівель» виключити;

у частині восьмій слова «визначається Головним контрольно-ревізійним управлінням України» замінити словами «встановлюється Кабінетом Міністрів України».

3. У Законі України «Про здійснення державних закупівель» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 33, ст. 471 із наступними змінами):

1) пункт 15 частини першої статті 1 викласти в такій редакції:

«15) моніторинг закупівель - систематичне спостереження за проведенням замовниками процедур державних закупівель з метою аналізу їх ефективності та належного дотримання законодавства у сфері державних закупівель»;

2) у статті 2:

абзаци другий - п'ятий частини першої замінити двома абзацами такого змісту:

«Дія цього Закону поширюється на підприємства, визначені у пункті 21 частини першої статті 1 цього Закону, лише у разі здійснення ними закупівель за рахунок державних коштів, визначених у пункті 4 частини першої статті 1 цього Закону.

Дія цього Закону не поширюється на випадки укладення трудових договорів»;

у частині третій:

абзац п'ятнадцятий виключити;

доповнити абзацами такого змісту:

«придбання, оренда землі, будівель, іншого нерухомого майна або майнових прав на землю, будівлі, інше нерухоме майно;

послуги третейських судів, арбітражів для розгляду та вирішення спорів, в яких бере участь замовник;

товари і послуги, які закуповуються безпосередньо для проведення визних гастрольних заходів творчих колективів та виконавців, а також культурно-мистецьких і туристичних заходів та фестивалів, що мають суспільно-політичне, культурне або історичне значення, термінові і доцільність проведення яких визначаються актами і дорученнями Президента України чи актами Кабінету Міністрів України;

корми для циркових тварин;

товари і послуги, необхідні для створення нових постановок (концертів), виготовлення (створення) вихідних фільмових матеріалів, аудіовізуальних творів;

послуги з авіаперевезень, автоперевезень, організації харчування, проживання, експлуатації спортивних споруд, спеціального обладнання та облаштування місць для проведення навчально-тренувальних зборів, спортивних змагань і заходів всеукраїнського та міжнародного рівня, лікарські і фармацевтичні препарати для збірних команд України;

фінансові послуги, які надаються у зв'язку з емісією, купівлею, продажем, передачею цінних паперів або інших фінансових інструментів;

цінні папери, акції (частки, паї) у статутному (складеному) капіталі господарського товариства;

освітні послуги, що надаються закордонними вищими навчальними закладами та науковими установами студентам, аспірантам, науковим і науково-педагогічним працівникам за межами України;

послуги з провадження наукової, науково-технічної діяльності, які фінансуються на конкурсній основі в порядку, визначеному статтею 34 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність»;

3) у частині четвертій статті 7:

в абзаці другому слова «передбачених цим Законом» замінити словами «передбачених цим Законом. Перевіркою правильності оформлення документів вважається перевірка дотримання замовником встановлених законодавством вимог до форми документа та правильності його заповнення відповідно до затверджених інструкцій стосовно заповнення таких форм (за їх наявності)»;

абзац четвертий викласти в такій редакції:

«відсутності необхідних документів, передбачених цим Законом, або їх невідповідності встановленим законодавством вимогам щодо оформлення»;

4) у статті 8:

абзац четвертий пункту 19 частини першої виключити;

пункт 5 частини другої викласти в такій редакції:

«5) у разі виявлення порушень законодавства у сфері державних закупівель під час здійснення моніторингу закупівель надавати в порядку, визначеному законодавством, висновки з рекомендаціями щодо усунення та недопущення таких порушень, про що одночасно повідомляти орган оскарження»;

5) абзац перший частини першої статті 10 викласти в такій редакції:

«1. Замовник для оприлюднення на веб-порталі Уповноваженого органу (що здійснюється безоплатно) у порядку, встановленому цим Законом, надає таку інформацію про закупівлю»;

6) у частині другій статті 11:

у другому реченні абзацу першого слова «місцевих рад» замінити словами «міської, районної у місті, районної, обласної рад»;

друге речення абзацу другого викласти в такій редакції: «У разі якщо кількість службових (посадових) осіб у штатній чисельності працівників замовника є меншою, ніж п'ять осіб, до складу комітету з конкурсних торгів мають входити всі службові (посадові) особи замовника»;

7) перше речення абзацу другого частини третьої статті 21 після слів «продукції харчової промисловості» доповнити словами «продуктів харчування, послуг з організації харчування»;

8) у статті 30:

абзац другий частини першої після слова «робіт» доповнити словами «та послуг»;

частину другу доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«скорочення видатків на здійснення закупівлі товарів, робіт і послуг»;

9) у статті 31:

абзац п'ятий частини другої виключити;

у частині третій слово «повторно» виключити;

10) частину першу статті 32 викласти в такій редакції:

«1. Замовник протягом семи днів з дня укладення договору про закупівлю або прийняття рішення про відміну торгів чи визнання їх такими, що не відбулися, подає оголошення про результати проведення процедури закупівлі для безоплатного опублікування в державному офіційному друкованому виданні з питань закупівель та безоплатного розміщення на веб-порталі Уповноваженого органу відповідно до статті 10 цього Закону»;

11) абзац п'ятий частини п'ятої статті 36 виключити;

12) у статті 39:

абзац третій частини третьої виключити;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. Процедура закупівлі в одного учасника відміняється замовником у разі:

якщо замовником допущено порушення порядку оприлюднення інформації про застосування процедури закупівлі в одного учасника, визначеного цим Законом, та/або порушення, які вплинули на об'єктивність визначення переможця процедури закупівлі;

відмови переможця процедури закупівлі в одного учасника від підписання договору про закупівлю та/або у разі недосягнення між замовником та учасником (учасниками) процедури закупівлі згоди щодо істотних умов договору;

відсутності подальшої потреби в закупівлі товарів, робіт і послуг;

скорочення видатків на здійснення закупівлі товарів, робіт і послуг»;

13) у статті 40:

абзац другий частини першої виключити;

у частині п'ятій:

у пункті 2 слова «та відбудеться не раніше трьох місяців з дня його укладення» виключити;

доповнити пунктами 6-8 такого змісту:

«6) узгодженої зміни ціни в бік зменшення (без зміни кількості (обсягу) та якості товарів, робіт і послуг);

7) зміни ціни у зв'язку із зміною ставок податків і зборів пропорційно до змін таких ставок;

8) зміни встановленого згідно із законодавством органами державної статистики індексу інфляції, зміни курсу іноземної валюти у разі встановлення в договорі про закупівлю порядку зміни ціни залежно від зміни такого курсу, зміни біржових котирувань, регульованих цін (тарифів) і нормативів, які застосовуються в договорі про закупівлю»;

14) статтю 41 виключити;

15) частину першу статті 42 доповнити словами «крім випадку порушення зазначених строків у зв'язку з оскарженням процедури закупівлі».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Положення цього Закону про внесення змін до частини п'ятої статті 40 Закону України «Про здійснення державних закупівель» можуть застосовуватися у разі укладення договорів про закупівлю до дня набрання чинності цим Законом.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
4 липня 2012 року
№ 5044-VI.

КУРІНЬ

№ 142 (5392) СУБОТА, 4 СЕРПНЯ 2012

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, місцями короткочасні дощі, грози можливі переважно в західних, центральних областях і на півдні України. Вітер північно-східний, південно-східний, північно-західний, 5—10 м/с. Температура вночі — 15—23 градуси тепла, вдень — 27—33, на півдні та сході — до 37 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 4 СЕРПНЯ

1687. Гетьманом України обрано Івана Мазепу. **1693.** Французький монах-бенедиктинець Дом Периньйон відкрив секрет виготовлення шампанського. **1854.** Народилася українська актриса театру та кіно Марія Заньковецька. **1962.** Ув'язнено лідера організації Африканський Національний Конгрес Нельсона Манделу, у в'язниці він провів 28 років. **1988.** В Українському домі відкрито виставку «Дерев'яні храми України», присвячену 1000-літтю хрещення Русі. **2006.** Віктор Янукович вдруге стає Прем'єр-міністром України. За його призначення проголосував 271 депутат.

ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ НАРОДУ!

30 липня Центральна виборча комісія оголосила початок виборчої кампанії, що відбудеться 28 жовтня 2012 року.

***

— Ми складемо цей іспит «на відмінно», ми забезпечимо прозорий виборчий процес, не допустимо політичних воєн і протистоянь.

Репродукція плакату часів СРСР.

Що це означає?

Нам усе життя вказують куди саме іти: під це діло політики очманіло пишуть програми, чиновники затято малюють вектори, правоохоронці радо гамселять нас по головах, коли раптом пішов не туди, куди вказує стрілка програми. А народ, вкотре, підійшовши до чергової стрілки, чухає потилицю. «Стривайте, — каже, — я років з десять тому тут вже був?». «Не стояти, буде проб-ка! — кричать йому з трибуни. — «Верной дорогой идете, товарищи!».

Хоча курінний все-таки радить зупинитися, хоча б для того, щоб прочитати ось ці підписи під фото, а потім вже вирішувати: рухатися далі за стрілкою чи послати поводирів під три чорти... Отже, **В. Бренькач:**

1. Куди вигідно вкладати гроші восени?

2. Підсумки дня.

3. До виборів залатаємо!

4. Єдність теорії та практики.

А це варіанти від **С. Заворозка:**

5. Алейка слави Кабміну.

6. Перешкоди для вкладників Ощадбанку після актуалізації своїх даних.

7. Не встигли насолодитися «Покращенням вже сьогодні», як вже настав обвал.

8. Одна із причин запізнення В. Путіна на зустріч в Ялті...

9. У Росії дурні та дороги, в Україні коаліція та алея (а також дороги, двері тощо).

В. Романенко вирішив звернутися до класики:

Фото Віталія СКОБЕЛЬСЬКОГО.

10. Із показань громадянина Балаганова: «...йдучи по вказаному напрямку, виявив ще більш неймовірне одкровення — «Копайте Шура, покращення вже тута!». Одкровення виклали у дворі будинку — тепер чекають покращення...».

Свій варіант «мрії» запропонував наш лідер конкурсу **В. Пузанов:**

11. Якщо у тебе є «мрія» — закопай тут 5 гривень і виросте дерево, усіяне баксами, партія «Вперед Буратіни» та її лідер лисиця Аліса гарантують «покращення».

12. Ось туточки — бери лопату, сади капусту і буде тобі «покращення».

А переможцем цього «вказівного» етапу став **Й. Білоскурський:**

13. Місце «стрілки» для братанів.

Хоча, Вовочка і гуморна влада теж нічого:

14. Першокласник Вовочка підрахував, що рівно 104 штуки саме такої плитки не вистачало для одного з вертолітних майданчиків...

15. А влада «наша» не без гумору.

Тепер нове завдання. Мабуть, все-таки несусвітня спека змусила зупинити погляд курінного саме на цьому знімку.

Отож, що це означає?

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Будь дуже обережним, якщо ти дисидент серед дисидентів!***

☞ ***Народ не гідний свого уряду лише тоді, коли набагато кращий за нього.***

☞ ***Козел відпущення — батько хлопчика для биття, який не уник аліментів...***

Володимир **ГОЛОБОРОДЬКО.**

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Простий рецепт

Бути щасливим — значить, мужньо переносити всі нещастя.

Свобода

Ось вона — довгоочікувана свобода: свобода дерибану, свобода беззаконня, свобода пофігізму!

Заклик

Йдіть у віце-прем'єри, країні потрібні мультимільярдери!

Олександр **ПЕРЛЮК.**

Казку Мирослава МИЛОРАДОВИЧА «Золота Рибка біля розбитого корита» читайте в «Курені»: www.golos.com.ua.

ДОШКА ПОШАНИ

Шлях до слави

Юрій Луценко, екс-міністр МВС (про список об'єднаної опозиції):

— ...Масовий бізнес — заклик невідомих підприємців «Фронт змін» несе в собі небезпеку «тушканізації»...

Від чергового:

— *Ну правильно, так невідомі нарешті стануть відомими.*

Підібрали ключ

Микола Азаров, Прем'єр-міністр України:

— Тільки Партія регіонів здатна завершити модернізацію країни «під ключ».

Від чергового:

— *А ключ, звичайно, буде розвідним?*

Статусність

Віктор Ющенко, третій президент України (про те, чому ще не з'їхав з державної дачі):

— Я є президентом України з 2005-го по 2010 рік. Цим я хочу сказати, що маю певну статусність.

Від чергового:

— *Навіщо так туманно, скажіть простіше: «Миздобули...!»*

Альтернативна енергетика

Сергій Тігіпко, віце-прем'єр-міністр — міністр соціальної політики (після партійного з'їзду):

— Для мене важливо було побачити багато нових молодих облич, це хлопці, які готові працювати, і для них немає нічого неможливого. Коли багато таких людей збираються в одному місці, я вам скажу, це божевільна енергетика.

Від чергового:

— *Ось чому ці люди пишуть на парканах своїх володінь і латифундіях слова: «Не влезай, убьет!».*

Кремлівський мрійник

Дмитро Медведєв, прем'єр-міністр Росії:

— Останнім часом дещо в країні зроблено для спорту. Звичайно, ще не Лондон, але вже й не Радянський Союз.

Від чергового:

— *Та й на вас якщо подивитися — уже не Черчілль, але ще не Черненко.*

А замість автоматів — граблі

Олександр Бригинець, депутат Київради (БЮТ):

— Влада тримає українців у бідності, щоб у них не вистачило грошей на автомати.

Від чергового:

— *Навіщо їм автомати, якщо опозиція українцям увесь час роздає задарма одні й ті самі граблі.*

Мал. Костянтина КАЗАНЧЕВА, Миколи КАПУСТИ та Вадима СИМИНОГИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Іван ІЛЛЯШ, Дмитро ПОТАПЕНКО, Галина КВІТКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 25544

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

